

# Tuyệt Sắc Nô Bộc

## Contents

|                                         |          |
|-----------------------------------------|----------|
| <b>Tuyệt Sắc Nô Bộc</b>                 | <b>1</b> |
| 1. Chương 1: Ký Kết Khế Ước             | 1        |
| 2. Chương 2: Đêm Đầu                    | 3        |
| 3. Chương 3: Bắt Đầu Trừng Phạt Tàn Bạo | 5        |
| 4. Chương 4: Vô Tận Điều Giáo           | 8        |
| 5. Chương 5: Dấu Hiệu Sĩ Nhục           | 11       |
| 6. Chương 6: Nhượng Bộ Ngọt Ngào        | 14       |
| 7. Chương 7: Bị Gia Tộc Vứt Bỏ          | 16       |
| 8. Chương 8: Thỗ Lộ Tình Cảm            | 18       |
| 9. Chương 9: Oan Tội                    | 21       |
| 10. Chương 10: Chân Tướng               | 24       |
| 11. Chương 11: Thất Hồn Nhân Ngẫu       | 26       |
| 12. Chương 12: Sợ Hãi Sống Lại          | 28       |
| 13. Chương 13: Món Đồ Chơi Bị Vứt Bỏ    | 31       |
| 14. Chương 14: Chậm Chạp Thỗ Lộ         | 34       |
| 15. Chương 15                           | 38       |
| 16. Chương 16                           | 40       |
| 17. Chương 17                           | 42       |

## Tuyệt Sắc Nô Bộc

---

### Giới thiệu

Edit:Tieumanulk Tổng số chương: 16 ( Truyện đam mỹ thường ko dài lắm O\_\_\_ Kết thúc : HEThể loại :Đam mỹ. Hắc ph

---

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tuyet-sac-no-boc>

### 1. Chương 1: Ký Kết Khế Ước

Phòng nghị sự của Ma vương, nội thị Quan Tuấn Đạt vào thông báo ” Paul Byleth khanh đến “, cửa lớn chậm rãi mở ra, một nữ thiếu niên tóc vàng mắt xanh chậm rãi sải bước đi vào cung điện hùng vĩ. Quân trang màu xanh, tóc vàng mềm mại, lông mi thật dài, một đôi mắt trong suốt xanh biếc không kiêu ngạo không tà nịnh nhìn chăm chú vào ma vương bệ hạ ngồi ngay ngắn giữa phòng nghị sự.

” Thần là con trai thứ ba của Paul Byleth công tước — Paul Ruffram bá kiến bệ hạ.” Nữ thiếu niên rũ mi mắt xuống, quỳ một chân, ngữ điệu nhẹ nói.Nghe qua không có bối rối cũng không không có ý xu nịnh.

Ghế lớn ngay giữa phòng nghị sự, ma vương tuần mỹ tuổi trẻ toàn thân đều màu đen, một tay chống đầu,nheo mắt nhìn nữ thiếu niên trước mắt.7 năm,ước chừng đã 7 năm, lúc trước ở hồ Thánh Ca Lệ tùy

tay cứu lên một đứa bé bây giờ đã trưởng thành. Khóe miệng Ma vương nhẹ nhàng hướng về phía trước khẽ động một chút.

Paul Ruffram quỳ gối ở giữa đại sảnh, lần đầu tiên đi vào trung tâm thuộc ma quốc, hay là nói lấy thân phận tội nhân đi vào, tòa thành ma vương trống rỗng nghiêm trang cũng không có khiến cho hắn sinh lòng sợ hãi. Nhưng ma vương nhìn chăm chú lại làm cho không khí bình thường chung quanh giống như đọng lại, trong cung điện rộng lớn ngay cả tiếng hít thở của người hầu cũng áp lực. Paul Ruffram bất an nâng lên mi mắt.

Tóc dài màu đen xoa lên vai, gương mặt tuần tú, đôi mắt hẹp dài không giận mà uy, đây là ma vương bệ hạ cứu hắn từ trong hồ nước lên sao. Hắn hẳn là đã sớm quên ta đi. Trong 7 năm qua hắn thường xuyên ở trong mộng tưởng niệm hắn, hy vọng có thể gặp được ân nhân cứu mạng. Thật không ngờ gặp lại hắn lại lấy thân phận tội nhân.

” Người đang nhìn cái gì?” Ma vương thấy Paul Ruffram nhìn chăm chú nên hỏi.

Paul Ruffram vội vàng rũ ánh mắt xuống, một lần nữa bình phục tâm tình.

” Paul Ruffram một mình đi vào Huyết Mệnh thành muốn cùng ma vương ký kết khế ước, lấy danh hiệu quý tộc đến làm nô bộc cống hiến ma vương bệ hạ. Người hiểu điểm ấy không?” Nội thị quan Tuấn Đạt cao giọng nói.

” Đúng vậy. Thần nguyện ý vì Paul Byleth gia tộc có hành vi phạm tội đến chuộc tội.” Paul Ruffram rất rõ ràng lập trường chính mình. Phụ thân vốn là cùng một loại Ma tộc, vì lấy một hạ nhân nên bị xúi giục ý đồ phủ lật đổ ma quốc. Tuy rằng làm phản không thành công. Ma vương bệ hạ dường như cũng tìm không ra tin tức có lợi, cũng vì làm phản mà cha mẹ hắn đã qua đời. Anh trai Paul Rad đã là người cầm quyền chủ yếu ở lãnh địa hồ Thánh Ca Lệ. Chỉ có hắn vừa mới满 15 tuổi là người thích hợp đến Huyết Mệnh thành làm con tin, hướng ma vương bệ hạ chứng minh gia tộc của hắn quyết tâm quy thuận.

” Bệ hạ, không biết ngài muốn cho Paul Ruffram làm gì nha? Là thị vệ ngoại đình? Hay là văn thư trong cung?” Tuấn Đạt quay đầu mặt hướng sang chỗ ma vương, cung kính hỏi.

Ma vương mỉm cười:” Vậy cho hắn làm nô bộc ẩm giường cho ta đi.”

” Sao?” Tuấn Đạt và Paul Ruffram đều ngẩng đầu giật mình nhìn ma vương.

” Như thế nào? Có dị nghị không?” Ma vương nhướn mày, thanh âm không lớn lại uy nghiêm mười phần nói.

” Không, không có.” Tuấn Đạt nhận chỉ hoảng sợ xoay người lắc đầu. Nhắc tới bút viết thư khế ước, trong lòng thầm nghĩ bệ hạ không phải đã cấm dục nhiều năm sao? Trong ấn tượng của hắn sau 18 tuổi ngài ấy không có đi tìm nô bộc ẩm giường. Hắn lại lặng lẽ nhìn sang Paul Ruffram, bộ dạng xinh đẹp như thế chẳng trách được bệ hạ muốn hắn. Vậy có phải là về sau hắn phải tìm nhiều mỹ nhân cấp bệ hạ chọn lựa không nha? Theo dĩ vãng nô bộc ẩm giường của hắn chưa từng hầu hạ vượt qua ba lần.

Tuấn Đạt cúi đầu nhanh chóng đi, vừa cầm khế ước vừa mới viết xong đi đến trước mặt Paul Ruffram.

Paul Ruffram trên mặt tuyết trắng, bỗng nhiên ba hồi trắng ba hồi hồng, nhìn nét mực trên khế ước chưa khô, cắn cắn môi, run rẩy nhắc bút lên. Vì sao? Chẳng lẽ ma vương bệ hạ oán hận gia tộc hắn đến thế sao? Thế nhưng muốn hắn làm nô bộc ẩm giường, vậy tự tôn của hắn còn để ở đâu?

” Paul Ruffram, người đang do dự sao? Hay không không muốn?” Ma vương nhìn Paul Ruffram chậm chậm không chịu hạ bút nhử mày, nói.

” Thần không dám.” Paul Ruffram nén lòng cắn răng ký tên chính mình ở trên khế ước. Dù sao hắn đến Huyết Mệnh thành đảm nhiệm làm con tin, hắn muốn cứu tánh mạng của toàn bộ gia tộc. Chẳng qua đồng thời ở trong lòng hắn đã có chủ ý, mặc kệ là gặp chuyện như thế nào hắn đều phải bảo trì tôn nghiêm gia tộc mình.

Ma vương nhìn vẻ mặt phức tạp của gương mặt tuần tú kia, cười như không cười lạnh giọng nói:” Đứng lên đi Paul Ruffram. Về sau người ở tấm cung hầu hạ ta. Tuấn Đạt! thu thập một gian đại phòng cho hắn.” Nói xong liền phẩy tay áo bỏ đi

## 2. Chương 2: Đêm Đầu

Màn đêm mới vừa mới buông xuống, ma vương để lại công văn trong tay xuống, khăn cấp đi đến phòng ngủ Paul Ruffram.

Hắn mới đẩy cánh cửa ra, dáng người tuấn mỹ của Paul Ruffram liền ánh vào mi mắt, chỉ thấy hắn đứng ở bên cửa sổ xuất thần nhìn hoa hồng trong vườn, ánh trăng sáng tỏ chiếu vào thân ảnh màu lam kia, sắc đẹp cô đơn có chút động lòng người.

Nhìn thấy ma vương đẩy cửa vào, Paul Ruffram chạy nhanh ra đón, quỳ rạp xuống đất.

” Đứng lên đi.” Ma vương đang muốn đưa tay đỡ lấy, suy nghĩ một hồi vẫn là rút tay lại.

Paul Ruffram im lặng không lên tiếng, buông lỏng mi mắt lẳng lặng đứng.

Ma vương đánh giá hắn, nhất thời cũng không biết chung đụng như thế nào. Trầm mặc một hồi mới mở miệng:” Paul Ruffram, ngươi có biết nô bộc ẩm giường nên làm như thế nào không?”

Paul Ruffram nhẹ nhàng lắc lắc đầu:” Thần không biết.”

Nhìn người hắn ngày nhớ đêm mong đang đứng ở trước mặt chính mình dĩ nhiên là có chút kêu ngạo không thể nén, bộ dáng hắn thờ ơ. Ma vương cảm thấy được một trận cảm xúc theo đáy lòng nổi lên:” Hừ! Vậy để cho ta tới dạy ngươi nha!”

Chỉ thấy hắn ôm chặt Paul Ruffram, hung hăng hôn xuống cái miệng nhỏ nhắn hồng nộn mê người.

Paul Ruffram cả kinh, thân là quý tộc hắn bình thường tiếp xúc với người khác cũng không có động qua tay chân, chưa từng bị đối đãi như thế? Hắn theo bản năng muốn thoát khỏi ngực ma vương lại không biết như vậy càng chọc giận ma vương.

Ma vương không khỏi phân trần đem đầu lưỡi tham tiến trong miệng Paul Ruffram đoạt lấy chung quanh, đem đầu lưỡi mềm mại kia cuốn mút vào.

Paul Ruffram từ chối một chút, bỗng nhiên ý thức được thân phận chính mình liền không hề phản kháng, để đầu lưỡi ma vương tùy ý ở trong miệng chính mình tàn sát bữa bãi, thật mạnh thở hổn hển.

Cảm nhận được người trong ngực không gãy dựa, ma vương lưu luyến đem đầu lưỡi trong miệng Paul Ruffram rút ra, lôi ra một cái chỉ bạc \*\*\* mị. Hắn cười lạnh:” Như thế nào? Rốt cục hiểu được thân phận chính mình sao?”

Paul Ruffram thật sâu hít mấy ngụm không khí, cố gắng khiến cho hô hấp của mình bình tĩnh hơn, hôn sâu làm cho khuôn mặt tuyết trắng của hắn đỏ ửng giống quả táo động lòng người. Đây là ân nhân hắn tôn kính, hôn hắn rõ ràng không phải bởi vì yêu mà là bởi vì hận, muốn trừng phạt gia tộc của hắn.

” Tại sao không nói lời nào?” Ma vương khinh bạc nâng cằm Paul Ruffram lên, nhìn vào ánh mắt bởi vì kích hôn mà mê mang. Chỉ thấy lông mi kia như sò biển chớp chớp rồi chậm rãi khép lại.

Bộ dáng phớt mặc cho người ta xử trí kia làm cho ma vương tức lên, hắn đảo con mắt, ngón tay từ gương mặt búp bê trượt xuống dưới, xẹt qua cổ tuyết trắng, chậm rãi đi đến trước ngực Paul Ruffram, vô số nút áo bị mở ra:” Nếu khanh không thích nói chuyện, vậy chúng ta nhanh chút tiến vào vấn đề chính đi.”

Khi nói chuyện tay liền trượt vào trong vạt áo Paul Ruffram, tại \*\*\*g ngực bằng phẳng bóng loáng sờ soạng, thuận lợi tìm được vật nho nhỏ nổi lên trên ngực, nhẹ nắm lấy vẩn vơ trên trọc.

Paul Ruffram nhắm mắt lại, cắn môi, cố lực điều chỉnh hô hấp chính mình, nhưng không cách nào ngăn cản thân thể của chính mình phản ứng theo bản năng. Chỉ chốc lát sau ma vương vừa lòng cảm nhận được tiểu đồ chơi trong đầu ngón tay yên lặng đứng thẳng.

Hắn rút tay từ trong cổ áo của Paul Ruffram ra, chỉ hai ba động tác liền cởi sạch quần áo trên người hắn, tham luyến nhìn dưới ánh trăng, nhũ tiem kia đứng thẳng trắng nõn nà đáng yêu đến mê người. Hắn không chút do dự đem nhũ tiem kia nhét vào trong miệng, tận tình mút vào.

Không giống với ngón tay, đầu lưỡi trơn mềm ở chỗ mẫn cảm trước ngực trêu đùa chung quanh, rằng ma vương không có hảo ý nhẹ nhàng cắn lên, Paul Ruffram dường như ức chế không được rên rỉ. Nhưng hắn chỉ có thể nắm chặt nắm tay, gắt gao cắn môi mình không ngừng thở hổn hển. Quyết không thể làm cho chính mình giống một kỹ nữ thấp hèn, ở trước mặt nam nhân rên rỉ đòi hỏi.

Qua hồi lâu, ma vương mới lưu luyến phun ra đầu nhũ cứng rắn của Paul Ruffram, nhìn màu sắc trắng mịn kia bởi vì hắn mà trở nên đỏ lên, trên đó còn lưu lại nước miếng chung quanh lóe lên ngân quang.

” Paul Ruffram lực nhẫn nại thật sự là kinh người nha. Thân thể phóng đảng của người đã biến thành như vậy, lại còn có thể nén không phát ra tiếng.” Móng tay ma vương gian \*\*\* té sờ qua đầu nhũ của Paul Ruffram, nhìn người động lòng kia liều mạng chịu đựng trên mặt hắn xuất hiện nụ cười, tốt lắm.

Cười lại là tức giận.

Bỗng nhiên hắn đưa tay kéo quần Paul Ruffram xuống, làm cho thân thể trơn bóng trắng nõn kia lộ rõ ở trước mặt chính mình. Ở giữa hai chân, vật cứng phần hồng đã sớm mạnh mẽ đứng thẳng, thẳng thắn phản bội suy nghĩ của chủ nhân hắn.

” Chẳng qua chỉ đụng vào đầu nhũ của người hắn liền khẩn cấp đứng lên. Thân thể Paul Ruffram thật sự là mẫn cảm.” Ngón tay ma vương giống như vô tình đảo quanh phân thân Paul Ruffram:” Hay là nói, lúc bắt đầu hôn môi đã có cảm giác rồi nha?”

Ngón tay của ma vương tăng thêm lực chạm đến, lưu luyến chạm qua mỗi chỗ. Paul Ruffram không thể ức chế một trận run rẩy, thế nhưng phun trào mà ra.

Ma vương giật mình nhìn dịch thể trong tay:” Nhanh như vậy? Thân thể Paul Ruffram thực không phải phóng đảng bình thường nha.” Hắn liếm liếm chất lỏng lưu lại trên tay, chưa hết hắn còn đem vật nhỏ của Paul Ruffram mút vào trong miệng. Như hắn đoán, phân thân mẫn cảm rất nhanh lại biến cứng rắn.

Hai tay ma vương bắt lấy hai khe móng rắn chắc trắng nõn của Paul Ruffram, dùng đầu lưỡi liếm lên đầu phân thân, khe cắn rồi mút vào. Chỉ chốc lát sau Paul Ruffram lại tiết ra, hai chân chống đỡ không được xụi lơ trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở hổn hển.

Ma vương cười lớn kéo hắn vào trong ngực mình:” Ta thật đã quên. Paul Ruffram của ta chỉ mới tuổi, vừa mới lớn thôi, chỉ sợ chính mình cũng chưa từng lấy tay mình chạm qua nơi đó nha?”

Nghe được thanh âm giễu cợt của ma vương, trong lòng Paul Ruffram chua xót, cảm giác chịu nhục làm cho nước mắt hắn nhanh chóng chảy xuống. Chỉ có thể cố nén nước mắt, vô lực xụi lơ ở trong ngực người tàn bạo này thở dốc.

Ma vương nhìn thấy Paul Ruffram không nói một câu, hắn dừng lại nụ cười lãnh ngôn nói:” Tiểu miêu quật cường, trò chơi chỉ vừa mới bắt đầu thôi. Ta xem người có thể chống được bao lâu mới bằng lòng mở miệng.”

Ma vương đột nhiên đem đầu ngón tay sáp nhập vào sau móng Paul Ruffram, không hề báo trước xâm lấn, cảm giác đau đớn làm cho Paul Ruffram thiếu chút nữa kêu ra tiếng. Cũng may ngón tay ma vương dính đầy dịch thể của Paul Ruffram, tuy rằng đột ngột nhưng cũng coi như thuận trơn, ngay lúc đó lại đâm sâu thêm một ngón tay.

Ngón tay xa lạ ở dừng dạo sờ soạng, đào móc, bỗng nhiên đụng chạm đến nơi đó kích thích lưng áo kích động, toàn thân căng thẳng.” Là nơi này .....” Ma vương hoài nghi cười, bỏ thêm ngón tay thứ ba vào, không ngừng công kích nơi mẫn cảm kia, thẳng đến người trong ngực cắn chặt môi, lần thứ ba tiết ra.

” Tiểu tử, rất thoải mái sao. Tại sao phải ức chế chính mình nha?” Ma vương đưa tay cởi bỏ khóa kéo quần chính mình, bị đè nén hồi lâu cơn thịnh nộ nóng khẩn cấp thoát ra, hướng chủ nhân lên án bất mãn.

Ma vương đem Paul Ruffram đặt ở trên thảm, kéo hai chân hắn ra trước ngực mình, phân thân cứng rắn giương nanh múa vuốt để ở tại cửa mật huyết:” Ta sẽ cho người càng thích. Dùng thân thể phóng đảng của người tới lấy lòng ta đi.”

Nháy mắt tiến vào, khoái cảm mãnh liệt xông đến thân thể non nớt này hắn đã khát vọng lâu lắm rồi. Người dưới thân mở to hai mắt, không thể hiểu nổi hắn dường như cảm thụ được lửa nóng cực đại đang ở trong thân thể của hắn rong ruổi. Dương vật cứng rắn cọ sát trên bụng mình làm cho ma vương không chút nghi

ngờ tiểu miều quật cường kia đang khoái cảm. Nhưng mà vì sao hai mắt hắn khép kín, môi thủy chung cắn chặt ức chế thanh âm rên rỉ, dường như đang chịu đựng dày vò?

Không thể suy nghĩ nhiều hơn, trong đầu ma vương chỉ còn lại có khoái cảm nghiêng trời lệch đất, bản thân hắn đã đè nén rất lâu, tiểu huyết của Paul Ruffram trát trơn rất mềm làm cho hắn không rảnh bận tâm nhiều lắm, chỉ không biết mỗi một vận động. Đêm, còn rất dài, rất dài.....

### 3. Chương 3: Bắt Đầu Trừng Phạt Tàn Bạo

Lúc ánh mặt trời vừa nhô lên ở phía đông, ma vương rốt cục cảm thấy thỏa mãn ngã xuống trên người Paul Ruffram. Không biết tại tiểu huyết thoải mái kia hắn đã bùng nổ bao nhiêu lần, người dưới thân đã sớm hư thoát mê man giống búp bê vải mặc hắn đùa nghịch.

Đẩy mái tóc mềm mại vàng óng kia ra, ở cái trán trơn bóng của Paul Ruffram hạ xuống một nụ hôn:” Nhóc đáng thương .....” đem dục vọng chính mình từ chỗ hai người kết hợp rút ra, dịch thể màu trắng mang theo tơ máu từ cửa động sưng đỏ dào dạt mà ra. Ma vương thở dài một tiếng ôm hắn vào trong ngực, đi vào bồn tắm trong phòng.

Mở khe míng tuyết trắng ra, cửa động vốn trắng mịn bởi vì một đêm yêu thương sâu sắc mà sưng đỏ không thối. Cửa động thể nhưng không thể khép kín, vẫn đang khẽ run rẩy. Ma vương thật cẩn thận đưa ngón tay thâm nhập vào, \*\*\* tế lấy ra chất lỏng lưu lại, chỉ chạm vào một chút mà Paul Ruffram hôn mê nhẹ nhàng nhũn mảy, phát ra nhỏ vụn tiếng rên rỉ.

Ma vương liếm cái miệng nhỏ nhắn mê người khẽ mở ra kia, bắt đầu dĩ nhắc đi nhắc lại:” Thanh âm nghe hay như vậy, tại sao không kêu cho ta nghe nha? Người hận ta như vậy sao?”

Ôm Paul Ruffram đi ra phòng tắm, sai người thay đổi ra giường, đem thân thể sau khi tắm tràn đầy mùi hương nhẹ nhàng đặt ở trên giường. Cho hắn thay bộ áo ngủ đáng yêu phần hông có nơ con bướm, ma vương không khỏi tán thưởng:” Bảo bối, người thật đáng yêu. Ta dường như nhịn không được lại muốn yêu thương người.”

Kéo chăn che kín thân hình nhỏ nhắn kia, ma vương hài lòng cười, không tha đôi môi đỏ mọng triển miên một trận:” Buổi tối lại đến yêu người.....”

Đi ra cửa phòng, góc hành lang sáng sủa có một người ăn mặc như người giúp việc.” Người là ai?” Ma vương lạnh nhạt nói.

Cô gái ấy cuống quýt hai đầu gối quỳ xuống:” Bệ hạ, tôi là người được đưa đến để chăm sóc Paul Ruffram. Tôi tên là Y Trát Lạp là nữ giúp việc từ Thánh Ca Lệ đến.”

” Ừm. Đi vào hầu hạ đi. Đến phòng bếp lấy một ít súp đưa cho chủ nhân người uống.” Mặt Ma vương không chút thay đổi rời khỏi.

” Dạ, bệ hạ.” Y Trát Lạp quỳ nhìn theo ma vương rời đi, thở dài một hơi sau đó lặng lẽ đẩy cửa vào.

Trên giường lớn, nàng nhìn thấy chủ nhân còn đang ngủ say. Ngủ như đứa trẻ vô tội hơi nhũn mảy, môi mỏng hé mở, lộ ra mùi vị khêu gợi, còn có trên cổ tuyết trắng có dấu hôn màu đỏ làm cho người ta mơ màng.

Nghĩ đến chủ nhân từ nhỏ cá tính cao ngạo ngây thơ, thể nhưng lại bị hai anh trai nhấn tâm đưa đến đây làm con tin. Càng không nghĩ tới, nghe đồn ma vương bệ hạ thanh tâm quả dục thể nhưng lại muốn chủ nhân làm nô bộc ẩm giường. Y Trát Lạp nhịn không được khóc nước mắt.

Paul Ruffram kích động nhũn chặt lỏng mảy, toàn thân đau nhức vô lực lập tức kích thích mỗi một dây thần kinh của hắn, trước tiên nhắc nhở hắn đêm qua thất thân điên cuồng. Nhìn đến đầu giường, Y Trát Lạp cúi đầu nước mắt chảy ròng ròng. Chính mình thể thăm đến nữ nhân cũng phải đồng tình sao?

” Y Trát Lạp.....” Paul Ruffram tận lực làm như không có việc gì dịu dàng hô.

”A, chủ nhân. Là ta đánh thức ngài sao?” Y Trát Lạp vội vàng lau nước mắt, ánh mắt thân thiết nhìn Paul Ruffram đang cố muốn rời giường.

” Y Trát Lạp, không cần nhìn ta như vậy. Không cần vội.” Paul Ruffram miễn cưỡng nở một nụ cười, đang muốn xuống giường hai chân lại vô lực thiếu chút nữa bổ nhào trên mặt đất.

Y Trát Lạp kinh hô một tiếng, vội vàng tiến lên đỡ Paul Ruffram đến bên giường, kéo một cái gối đầu để ở sau lưng hắn:” Chủ nhân, nô tỳ đi chuẩn bị một chút. Ngài muốn dùng cơm ở trên giường sao.” Paul Ruffram từ nhỏ tập võ luyện kiếm, tuy rằng được sủng ái nhưng cũng không phải là quý tộc suy yếu tay trái gà không chặt, hôm qua thần thái còn rất sáng lạn tại sao hôm nay ngay cả rời giường cũng không được? Y Trát Lạp nhanh xoay người đi hướng cửa phòng, nước mắt của nàng lại không chế không được.

” Y Trát Lạp, ta có phải rất vô dụng không?” Paul Ruffram sâu kín phun ra một câu.

Y Trát Lạp dừng lại cước bộ, quay đầu lại nhìn Paul Ruffram đang tựa trên gối, ánh mắt nhìn hoa viên ngoài cửa sổ, trong đôi mắt xanh biếc biểu lộ vô tận đau thương.

” Chủ nhân rất rất giỏi. Gia tộc Byleth sẽ rất cảm kích ngài.” Y Trát Lạp chầm chước nói.

” Phải không? Cảm kích một nô bộc làm ấm giường sao?” Paul Ruffram từ chối cho ý kiến cười cười, ánh mắt quay về nhìn lại Y Trát Lạp:” Không có việc gì. Người đi làm chuyện của người đi.....”

Biết rõ ma vương là vì trả thù phụ thân phản loạn mà tra tấn mình, muốn giẫm đạp lên tôn nghiêm của gia tộc Byleth. Nhưng thân thể của hắn lại khó có thể ức chế khoái cảm. Tưởng tượng đến đây Paul Ruffram liền tự trách không thôi. Không thể làm cho ma vương phát hiện hắn đối hắn ái mộ và tưởng niệm. Vậy sẽ làm cho tôn nghiêm gia tộc như rác quét ra sân. Paul Ruffram âm thầm hạ quyết định, vô luận như thế nào cũng không thể ở trước mặt hắn rên rỉ đòi hỏi.

Vài tuần lễ trôi qua, kể từ khi Paul Ruffram vào cung, ma vương vốn thần thanh khí爽 bộ dáng toả sáng giờ đã biến thành thường xuyên nhúm mày suy nghĩ sâu xa. Tuấn Đạt cẩn thận nắm lấy sắc mặt của ma vương, tuy rằng từ nhỏ nhìn ma vương lớn lên, nhưng mà hắn âm thầm bất định cho nên rất khó nắm lấy.

Không biết ma vương có phải đã ngán Paul Ruffram rồi không.” Bệ hạ, có cần hạ thần đi chọn vài người vừa ý để làm bạn giường của ngài?” Tuấn Đạt cố lấy dũng khí, cẩn thận hỏi.

” Không cần nhiều chuyện!” Ma vương trừng mắt liếc Tuấn Đạt một cái, sợ tới mức cúi đầu lui ra.

Thân thể non nớt của Paul Ruffram làm người ta mất hồn, mỗi đêm luôn làm cho hắn muốn ngừng mà không được, lần nào cũng làm cho thân thể yếu ớt kia ngắt đi mối bằng lòng buông tay. Mặc dù là ở dưới thân hắn không ngừng cao trào nhưng Paul Ruffram cũng thủy chung không phát ra một tiếng. Vốn muốn dạy hắn nhiều hơn để hắn ham muốn. Không nghĩ tới đứa nhỏ quật cường kia lại khiêu chiến quyền uy của mình, thân thể đã sớm bị mình nuốt vào bụng, tâm lại thủy chung không thuận theo.

Đẩy cửa phòng ra chỉ thấy Paul Ruffram dựa cửa sổ tay đang cầm một quyển sách, ánh mắt cũng không đặt trên sách mà luôn xuất thần nhìn hoa viên dưới lầu.

”Rất thích hoa hồng này sao?” Thanh âm ma vương vang lên dọa Paul Ruffram nhảy dựng. Khuôn mặt với tươi cười lập tức trở nên phòng bị.

Ma vương đi đến bên cửa sổ, chỉ vẫy tay một cái, tiếng gió vang lên, mấy đóa hoa hồng đột ngột từ mặt đất mọc lên, đảo mắt liền ở trong tay ma vương. Chỉ thấy hắn đem đóa hoa cắm ở bình hoa đầu giường, âm thầm nói:” Hoa hồng tuy đẹp, đáng tiếc là có gai.”

Hắn quay đầu lại, nâng cằm Paul Ruffram lên:” Paul Ruffram, người nói có phải hay không?”

” Bị đâm thì làm sao chứ? Bệ hạ ma lực khôn cùng, còn không phải nhổ tận gốc hắn sao?” Paul Ruffram chau mày nhìn chằm chằm sàn nhà nói.

” Nói thật hay. Ta hôm nay sẽ nghe tiếng rên rỉ mê người của Paul Ruffram một chút, người nói ta làm được không?” Khóe miệng ma vương lộ nụ cười giảo hoạt.

Paul Ruffram cũng không trả lời, chẳng qua tự cởi nút áo của mình, chỉ chốc lát toàn thân trần trụi nằm ở trên giường, con mắt trong suốt dường như khiêu khích nhìn ma vương.

” Hừ. Chưa từng có người dám không nhìn ta như vậy. Ruffram,ta hôm nay cho người nếm thử thủ đoạn của ma vương.” Ma vương giật rèm cửa sổ xuống,lấy tấm vải đó cột chặt hai tay của Paul Ruffram ở đầu giường.

Paul Ruffram nhắm mắt lại để mặc hân đùa nghịch.

” Ruffram, bộ lông của người thật sự là xinh đẹp.” Ma vương nhẹ nhàng phủ lên bộ lông hơi có vẻ thừa thớt chưa hoàn toàn trưởng thành giữa hai chân hân,” Chẳng qua ta muốn nhìn xem chung quanh tiểu \*\*\* đang của người trơn bóng ra sao, nhất định càng mê người.” Dứt lời hân liền dùng sức nắm một ít, xé ra.

” A ~” Đau nhức thành linh từ dưới thân thể truyền đến, Paul Ruffram không hề phòng bị phát ra một tiếng khóc thét.

” Không tệ nha. Rất êm tai.” Bàn tay của ma vương bao trùm lên đám lông thừa thớt kia,” Tiểu tử kia, rất đau sao? Chỉ cần người cầu xin tha thứ, ta liền không làm khó dễ người.”

Paul Ruffram thở hổn hển, một trận trầm mặc.

”Hừm,tốt. Trờ hay còn chưa có bắt đầu nha. Để xem người có thể chịu đựng được bao lâu.” Ma vương nắm lên một nhím khác, lại xé ra.

“A ~ a ~” Paul Ruffram cố hết sức muốn đè nén thanh âm chính mình, lại bất đắc dĩ thật sự khó nhịn đau đớn, yết hầu nghẹn ngào phát ra tiếng rên rỉ, nghe càng thêm gợi cảm mê người.

Ma vương khuấy động phân thân, nhìn nó rất nhanh lớn ra đứng thẳng trong tay mình, rồi lại bỗng nhiên giật lông mao chung quanh nó,làm cho nó bối vì đau đớn mà héo rút. Vừa lòng nghe Paul Ruffram dồn dập thở dốc, bối vì đau đớn mà cắn răng rên rỉ. Như thế lặp lại vài lần, hạ thân Paul Ruffram liền trơn một mảnh, chỉ còn phân thân đáng thương cô đơn đứng thẳng ở bên trong.

“Thật đẹp..... Nó rất đáng yêu.” Đầu ngón tay ma vương khéo léo đùa nghịch đầu phần hồng, nhìn vật nhỏ mẫn cảm kia thốt nhiên đứng thẳng,từ miệng chảy ra chất lỏng trong suốt,hân cúi người dùng miệng mút mạnh vào.

Paul Ruffram một trận run rẩy, hạ thể sắp phun trào ra, bỗng nhiên lại bị ma vương dùng một dây da \*\*\* té cột vào phần gốc. Không cách nào tự mình giải thoát. Một trận khó nhịn rên rỉ theo yết hầu phát ra.

” Khó chịu sao?” Ma vương hoài nghi dùng miệng đảo quanh, nhìn vật nhỏ đáng thương kia không ngừng chảy ra nước mắt trong suốt,” Cao trào không thể xuất \*\*\* rất là khó chịu. Nhất là thân thể mẫn cảm \*\*\* đang như người.” Hân cúi người vươn đầu lưỡi liếm Paul Ruffram.

Liếm vào lỗ tai,t tay không ngừng tra tấn đầu phân thân:” Bảo bối, cầu ta.Ta liền cho người khoái hoạt.”

Vào cung cho tới bây giờ Paul Ruffram chưa từng chịu qua khiêu khích giống như vậy, chỉ thấy ánh mắt hân mê ly, hai tay cột vào đầu giường liễu mạng giãy dụa, miệng không ngừng phát ra tiếng rên rỉ và khóc nức nở, nhưng không chịu lên tiếng cầu xin tha thứ.

” Tiểu yêu \*\*\*, người kêu thật là dễ nghe, làm cho ta nhịn không được muốn người.” Ma vương mở ra tiểu huyết phần hồng, nhìn cửa động trải qua mấy tuần dạy dỗ, đã rất ăn ý hợp lại, đưa một ngón tay vào liền bị nó thật chặt mút lại.

” Nhìn đi, miệng người phía dưới cắn ta thật chặt a.” Ma vương đưa hai ngón tay vào, tại điểm mẫn cảm kia không ngừng giầy xé. Thất lưng Paul Ruffram lần lượt cong lên, phát ra tiếng rên rỉ càng thêm uyển chuyển thê lương.

” Tiểu phân thân của người run rẩy thật là lợi hại. Lại cao trào sao?” Ma vương cởi quần áo chính mình xuống, cầm mất cá chân của Paul Ruffram, đem phân thân sớm kiêu ngạo đâm vào trong cơ thể Paul Ruffram. Thật sâu đâm vào.

“A ~ a ~” Hai tay của Paul Ruffram đã sớm bị vải siết xuất ra vết máu, nhưng một chút cảm giác đau đớn cũng không có. Hạ thể không ngừng cao trào, làm cho thân thể trắng mịn của hân hân ửng đỏ, giống như con tôm luộc giầy dụa ở trên giường.

Cảm giác tiểu huyết của Paul Ruffram bởi vì cao trào mà co rút nhanh, ma vương cũng theo bùng nổ ở trong cơ thể Paul Ruffram. Theo huyết khẩu chặt chẽ rút ra, cửa động phần hồng chảy ra một chút dịch thể màu trắng, chưa đủ cho nên không thể khép kín. Ma vương cắn một cái lên cái móng tuyết trắng:” Tiểu tử tham ăn kia.”

#### 4. Chương 4: Vô Tận Điều Giáo

Ma vương ngẩng đầu nhìn tiểu khả ái giữa hai chân Paul Ruffram, bởi vì bị dây da trói buộc không được giải thoát, phần thân nguyên bản phần hồng non nớt, bởi vì thời gian dài không thể xuất \*\*\* mà trưởng lên đỏ bừng, gân xanh giương nham múa vuốt tăng vọt, rõ ràng có thể thấy được. Chất lỏng trong suốt theo linh khẩu ủy khuất trào ra.

Ma vương đi tới ngực Paul Ruffram khẽ cắn nhũ tiêm đã sớm cứng rắn mơ hồ nói:” Paul Ruffram, cao trào mấy lần nữa? Ba lần? Bốn lần?”

Paul Ruffram ngực kịch liệt phập phồng, chẳng qua không ngừng rên rỉ chứ không trả lời hẳn.

” Hừ. Nhìn vật nhỏ của ngươi đi, dành dụm nhiều như vậy. Cũng phồng lên như thế.” Ngón tay ma vương nhẹ nhàng chà chùi qua lại trên đỉnh đầu phần thân, sau đó lại ngậm vào trong miệng mút và khiêu khích.

Paul Ruffram phát ra tiếng rên rỉ càng thêm thống khổ khó nhịn, không ngừng cong người lên, vặn vẹo chung quanh, ý đồ thoát khỏi đầu lưỡi ướt át ẩm áp của ma vương.

” Tiểu tử kia, muốn chạy trốn đi nơi nào? Nếu muốn giải thoát chỉ cần mở miệng cầu ta là được.” Ma vương thấy Paul Ruffram không ngừng vặn vẹo eo nhỏ, hẳn cố ý đưa phần thân cứng nóng kia toàn bộ vào trong miệng, trêu chọc không thôi.

Lúc Paul Ruffram thét chói tai lại là một lần đạt tới thống khổ cao trào.

” Ngươi cứ quật cường như thế sao?” Nhìn Paul Ruffram nhiều lần đạt cao trào, dịch thể chặt chẽ, ma vương cảm giác bị thất bại làm cho hắn tâm sinh tức giận, ” Ta sẽ không bỏ qua của ngươi. Trừ phi ngươi cầu xin tha thứ!”

Ma vương bức một cành hoa hồng đầu giường, móng tay màu đen dài vuốt một cái đã đem lá và lớp ngoài cây hoa hồng tuột đi, chỉ còn một cây mảnh khảnh hoa nhỏ:” Ta dùng hoa hồng, ta sẽ có biện pháp làm cho ngươi khuất phục.”

Ma vương cúi người đem đầu phần thân không ngừng rơi lệ của Paul Ruffram liếm thực sạch sẽ, sau đó đem hoa hồng kia thật cẩn thận sáp nhập vào niệu đạo, lại mạnh mẽ giải khai dây nhỏ kia. Paul Ruffram hét lên một tiếng, dịch thể bị đè nén hồi lâu theo âm thanh mãnh liệt mà ra, nhưng mà khoái cảm chẳng qua chỉ trong nháy mắt. Rất nhanh liền theo thiên đường lọt vào nơi tối nhất địa ngục.

Tinh dịch tràn ngập cả phần thân, ở cửa niệu đạo nhưng không cách nào phóng thích. Cái loại này nguyên bản nghĩ đến có thể xuất \*\*\* lại bị tàn nhẫn ngăn lại. Paul Ruffram vặn vẹo cơ thể thanh tê kiệt lực khóc thét.

Ma vương mát lạnh nhìn người động lòng người kia không ngừng giãy dụa ở trên giường, phần thân trưởng thành vô tội bị quên đi ở giữa không trung, hoa hồng đỏ tươi đặc ý cắm ở đỉnh cao nhất, diêm dúa lẳng lơ \*\*\* mị đến kinh người.

Không để ý vẻ mặt Paul Ruffram vô vàng nước mắt, thấm thiết rên rỉ, ma vương lại đem giống đực chính mình bừa bộn phần chân đỉnh nhập vào trong cục huyết Paul Ruffram:” Tiểu súc vật không nghe lời, xem ngươi có thể chống đỡ bao lâu mới cầu ta.”

Bởi vì cực độ cao trào mà không ngừng co rút trong dừng đạo, làm cho ma vương quên mình chạy nước rút. Có lẽ tiếng rên rỉ kêu gọi của Paul Ruffram kích thích, ma vương liên tục ở trong thân thể Paul Ruffram phát tiết hai lần mới ngừng lại được.

” Tiểu yêu \*\*\*, người thật sự là quá tuyệt vời.” Ma vương thở hổn hển đem côn thật chính mình rời khỏi. Lúc này mới phát hiện Paul Ruffram rên rỉ đã không còn bèn nhón lớn tiếng, chỉ còn khí nhược như con mèo nhỏ khóc nức nở.

Mái tóc màu vàng ảm ướt dán hai má ửng đỏ, đôi mắt màu xanh biếc thất thần tan rã không ánh sáng, nước mắt chảy xuống lông mi nồng đậm, cái miệng nhỏ nhắn phun ra hơi thở gợi cảm theo khoe miệng không ngừng chảy ra chỉ bạc.

Ta thật sự quá đáng sao? Ma vương theo trong lòng than nhẹ một tiếng, quên đi, còn nhiều thời gian, hôm nay trước hết tha hẩn đi. Hẩn ép thân thể xuống, rút hoa hồng cắm trên đỉnh phân thân ra.

Dương vật kia bởi vì đè nén quá lâu mà trở nên đỏ bừng vô cùng, thậm chí hiện ra hơi hơi màu tím, gân xanh tăng vọt, linh khẩu chảy ra vài giọt chất lỏng, thể nhưng không hề động tĩnh.

” Bị ta chơi hỏng rồi sao? Vật nhỏ đáng thương, người thật sự không phải người quật cường bình thường.” Ma vương thở dài một tiếng, đem côn thật vô cùng cứng rắn kia vào trong miệng, chậm rãi liếm, mút vào. Hai tay nhẹ nhàng mát xa hạ bộ phân thân. Rốt cục một tiếng rên rỉ rất nhỏ thỏa mãn của Paul Ruffram bật ra, dịch thể theo linh khẩu đứt quãng phun trào mà ra.

Không biết qua bao lâu, Paul Ruffram rốt cục đã kết thúc thống khổ nhất nhanh chóng xuất \*\*\*. Ma vương đem dịch thể của Paul Ruffram một giọt không dư thừa nuốt vào trong bụng, lại dùng ma lực chữa khỏi, cẩn thận đem phân thân yếu ớt kia rửa sạch sẽ, thẳng đến khôi phục bộ dáng vốn phần hồng khéo léo đáng yêu.

Cứ như thường lệ, ma vương ôm lấy thân người nhỏ nhắn tin xảo đang hôn mê chậm rãi đi đến bể tắm.

Ngày hôm sau, sáng sớm dương quang chiếu vào trong phòng Paul Ruffram, một trận tiếng vang leng keng làm cho hẩn theo mê man tỉnh lại. Chỉ thấy ma vương cầm lấy một cái dây xích dài hơn hai thước, một đầu khóa tay trái hẩn, một đầu đang hướng ở đầu khóa lại.

Paul Ruffram yên lặng nhìn ma vương đùa nghịch tất cả, không giãy dụa cũng không hỏi.

” Y Trát Lạp!” Ma vương kéo chắn qua che kín thân thể trần trụi Paul Ruffram, hướng tới cửa hô một tiếng.

Y Trát Lạp không yên bất an thỉm tiến vào, từ khi đi vào Huyết Mệnh Thành làm nô bộc ẩm giường, tiểu chủ nhân của nàng là lần đầu tiên ở thị tắm phát ra tiếng vang. Đêm qua tiếng rên rỉ réo rất thảm thiết triền miên, dường như trắng đêm vang vọng toàn bộ tòa thành, làm cho nàng lo lắng cả đêm.

Nàng mới vừa vào cửa, liền kinh ngạc nhìn thấy ma vương vuốt vuốt khóa sắt trong tay, mà khóa sắt kia lại khóa tiểu chủ nhân của nàng ở đầu giường. Nàng sợ hãi nhìn ma vương, lại thân thiết nhìn phía khuôn mặt mỗi mặt của Paul Ruffram.

” Y Trát Lạp, từ hôm nay trở đi không được đưa cho chủ nhân người ăn thực vật thể rắn. Chỉ cần cho hẩn uống súp ma lực là được.” Ma vương không chút để ý nói xong.

” Nhưng mà..... Bệ hạ. Paul Ruffram chỉ có một nửa huyết thống là ma tộc, nếu trường kỳ không ăn thực vật thể rắn sẽ không có dinh dưỡng.” Y Trát Lạp cố lấy dũng khí, run rẩy nói.

” Lời nói của ta, khi nào thì đến phiên người tới dạy?” Ma vương nheo lại ánh mắt.

Hai chân Y Trát Lạp mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất.” Ngài ấy từ nhỏ liền thân thể mỏng manh, bệ hạ muốn tìm người trút giận, Y Trát Lạp nguyện ý bị phạt thay.”

Ma vương vung tay lên, một bàn tay liền đánh vào trên mặt Y Trát Lạp.” Người nói cái gì, người xứng để ta trút giận sao?!”

” Bệ hạ, Y Trát Lạp cũng là quan tâm ta mà thôi.” Paul Ruffram sót ruột giãy dụa khởi động thân thể, giữ chặt cánh tay ma vương.” Muốn đánh thì đánh ta đi.”

” Thật sự là chủ tớ tình thâm!” Ma vương ăn vị nói, nâng tay liền một cái tát đánh Paul Ruffram ngã xuống giường.

Y Trát Lạp từ nhỏ làm nô làm sao thông minh. Chạy nhanh nằm úp sấp quỳ trên mặt đất giải thích nói:” Bệ hạ, nô tài từ năm mười hai tuổi đã bắt đầu chăm sóc Paul Ruffram .....

” Tốt lắm.” Ma vương không kiên nhẫn vung tay lên,” Lời ta vừa mới nói người nghe rõ chứ. Chủ nhân nhà người một ngày không chịu ngoan ngoãn nghe lời, thì cũng đừng trách ta tại sao vô tình.” Nói xong liền đẩy cánh cửa mà đi.

” Chủ nhân.....” Y Trát Lạp đau lòng nhìn cái xích sắt kia, ghen ngào nói:” Bệ hạ đến tột cùng muốn cái gì? Ngài đáp ứng với hần đi tội gì quật cường như vậy?”

” Y Trát Lạp, người không rõ. Ta cái gì cũng không có, chỉ có một chút nho nhỏ tôn nghiêm. Nếu ngay cả điểm ấy cũng không giữ được, ta sẽ không xứng làm người trong gia tộc.” Paul Ruffram xoay qua ... nhẹ giọng mà lại kiên quyết nói.

Hai tháng đến, mỗi khi vào đêm trong tấm cung đều truyền ra từng trận tiếng rên rỉ phân không ra là thống khổ hay là khoái cảm. Một đêm kia, ma vương theo bình thường đi vào phòng ngủ Paul Ruffram.

” Tiểu tử kia, ta cho người biết hai tin tức. Người muốn biết tin tốt hay tin xấu trước?” Ma vương kéo Paul Ruffram vào trong ngực, ngón tay không ngừng trên chọc nhũ tiêm phần hồng cương cứng kia, hần cắn lên lỗ tai mẫn cảm thấp giọng nói.

Paul Ruffram thật mạnh rên rỉ, giữa hai chân cương cứng cắm một đóa hoa hồng, dãn bụng không ngừng run rẩy.

” Trước nói với người một tin tức xấu đi. Ngày mai ta sẽ đi bãi đất Thánh Minh tuần tra một tháng. Vốn muốn mang người đi làm ấm áp giường. Bất quá nơi đó khí hậu giá lạnh, thân thể của người lại quá mỏng manh. Quên đi, người ở tại chỗ dưỡng thân thể đi.”

Ma vương bắt được trong mắt Paul Ruffram có một tia bất đau khổ, trong lòng không khỏi không vui,ngượng ngùng nói tiếp:” Đừng tưởng rằng ta buông tha người. Chờ ta trở lại thân thể của người phải rắn chắc. Ta còn muốn đem người cột vào đầu giường tha hồ chà đạp.”

Dứt lời lại đem côn thịt hung hăng đâm vào trong thân thể Paul Ruffram, thẳng đến tiểu tử kia lên cao trào,thê thảm lớn tiếng rên rỉ mới nguôi giận.

” A, ta còn muốn nói cho người một tin tức xấu.”Ma vương cười giảo hoạt, lấy cây nến đầu giường, đem sáp nóng không chút lưu tình nhỏ lên trên thân thể phi hồng của Paul Ruffram,” Đêm nay cần phải chơi đủ mới được. Để cho người một tháng cũng quên không được đêm nay ta yêu người như thế nào.”

Ma vương cẩn thận rút hoa hồng ra khỏi phân thân của Paul Ruffram, nhìn vật nhỏ đáng yêu kia phun ra sữa màu trắng trên tay mình, liền cúi đầu không khách khí liếm sạch sẽ.

Dương vật sau khi được phóng thích, vô lực cúi đầu ở trong lòng bàn tay ma vương, hần hơi hơi cười, cầm lấy nến nhỏ xuống trên vật nhỏ đáng yêu kia, đưa tới Paul Ruffram thống khổ rên rỉ.

Ma vương dường như trấn an cúi đầu ngăn chặn cái miệng nhỏ nhắn của Paul Ruffram, đầu lưỡi xâm nhập vào trong khoang miệng, quay cuồng, bắt được đầu lưỡi mềm mại dây dưa kia.Tay bôi tầng sáp mỏng kia bao vây lấy tiểu tử nhu nhược đó, ngay cả đỉnh đầu cũng bị che lại.

Kết thúc một nụ hôn sâu, ma vương cắn xuống cổ Paul Ruffram, cắn nhũ tiêm trước ngực,không ngừng liếm và trên chọc. Tay một khắc cũng không ngừng xâm nhập đào móc tiểu huyết phía sau.

Thân thể mẫn cảm rất nhanh nóng, đỏ lên, khoái cảm mãnh liệt tới. Nhưng bảo bối giữa chân lại bị sáp che lại, kiềm nén bản năng bành trướng. khó chịu vẩn vơ vòng eo, thống khổ rên rỉ.

”Rất khó chịu sao? Sáp bao quanh thật mỏng, Paul Ruffram không chịu cầu ta, hay dùng sức lực của chính mình làm sáp vỡ ra đi.” Ma vương lãnh khốc khế cắn lên cắn cổ tuyết trắng của Paul Ruffram,tiếp theo đem lửa nóng chính mình sáp nhập trong tiểu huyết mê người kia, phối hợp luật động.

Sau huyết truyền đến từng trận khoái cảm, phía trước lại bị gắt gao trói buộc, Paul Ruffram vừa khóc vừa cong thân thể, ở trên giường vẩn vơ. Việc này làm ma vương thỏa mãn:”A,Ruffram, thất lưng của người

dùng sức một chút. Người thật lớn nha.” Một trận hưng mãnh tiến lên, sau đó ma vương bùng nổ ở trong cơ thể Paul Ruffram.

Chỗ kín của Paul Ruffram khoái cảm đã chậm rãi bành trướng. Rốt cục cứ lặp lại luân phiên cảm nhận sâu sắc cùng khoái cảm, tầng sáp bị nứt ra.

“Tiểu yêu \*\*\*, thật sự là \*\*\* dâng nha. Như vậy đã muốn xuất sao?” Ma vương đơn giản khuấy động phân thân của Paul Ruffram, tầng sáp bao vây ở trong tay hắn từng cái bong ra. Chỉ còn lại có linh khẩu yếu ớt, vẫn đang bị gắt gao che lại, không được giải phóng.

Ma vương nắm lại nó lần nữa biến cứng rắn, thành lớn hơn:” Đến đây đi. Dùng thất lưng của người lấy lòng ta đi.”

Paul Ruffram tuy rằng chưa từng mở miệng cầu xin tha thứ, nhưng mà phản ứng thân thể cùng với lý trí đại não đã phản bội hắn. Không tự chủ được liều mạng nghênh hợp với ma vương..

” Tiểu miêu này thật biết điều nha, cái miệng nhỏ nhắn phía dưới cắn ta thật chặt,rất thích a.” Ma vương dùng sức nắm đầu nhũ cứng rắn của Paul Ruffram, đem đầu lưỡi lại một lần nữa thâm nhập vào trong miệng Paul Ruffram. Tay nhân từ cạo mở tầng sáp mỏng ở cửa khẩu.

Paul Ruffram theo trong cổ họng phát ra từng trận rên rỉ, sau một trận kịch liệt hai người đồng thời đạt tới cao trào.

Dem đầu lưỡi từ trong miệng Paul Ruffram kéo ra sợi chỉ bạc. Ma vương lấy ngón tay thăm dịch thể phun ra ở trên bụng, đặt ở trong miệng, đắc ý cười:” Mùi vị của Paul Ruffram thật thơm ..... Chúng ta đấu lại một lần đi. Lần này dùng đạo cụ gì nha? Roi da như thế nào?.....”

## 5. Chương 5: Dấu Hiệu Sĩ Nhục

Ma vương rời cung tuần tra, trước đêm đó hắn điên cuồng dùng các loại đạo cụ làm tình tra tấn Paul Ruffram đến suốt một tuần cũng không xuống giường được.

Thời gian trôi qua, đảo mắt một cái chỉ còn ba ngày nữa ma vương hồi cung. Một tháng này Paul Ruffram trải qua cuộc sống nhàn nhã tự tại. Ở trong phòng vẽ tranh, đọc sách, hoặc là đến trong hoa viên đùa nghịch hoa cỏ, không có ma vương hàng đêm tra tấn món ăn cũng khôi phục bình thường, \*\*\* thần cũng tốt lên rất nhiều.

Chẳng qua mỗi ngày đến ban đêm, thân thể mẫn cảm bị ma vương dạy dỗ e rằng theo thói quen nhớ tới ma tra tấn sát bừa bãi ở trên người mình. Ở trong thân thể thể nhưng có cảm giác trống rỗng chưa được lấp đầy. Chính mình rốt cuộc là làm sao vậy? Chẳng lẽ thật là trời sinh phóng đảng sao?

Dường như mỗi đêm Paul Ruffram đều nằm mơ thấy mình năm tuổi ấy, ở ven hồ Thánh Ca Lệ ma vương trẻ tuổi đã cứu hắn. Quên không được khuôn mặt anh tuấn kia khe hờn như chuồn chuồn lướt nước ở trên môi mình. Khuôn mặt tuấn tú kia tà mị mỉm cười, thì thào ma chú ở bên tai dặn hắn nhớ kỹ:” Còn không chịu cầu xin ta sao? Tiểu yêu \*\*\* phóng đảng?”

Lúc này lại theo trong mộng bừng tỉnh, xấu hổ phát hiện hạ thân chính mình lại có phản ứng, ở trong mộng phóng ra ra. Paul Ruffram than nhẹ một tiếng đi vào trong bồn tắm. Trong thoáng chốc nhớ được, mỗi đêm sau khi làm tình đều có một người ôm hắn vào trong ngực đi đến bên hồ, dịu dàng giúp hắn tẩy trừ. Đó là ma vương sao? Hắn tại sao khi thì tàn bạo khi thì đối đãi dịu dàng? Paul Ruffram lắc lắc đầu không muốn suy nghĩ những thứ phiền não vô vị kia nữa.

Sáng sớm chậm rãi đi vào hoa viên, Paul Ruffram thích tiêu khiển nhất là cắt và chăm sóc hoa hồng trong vườn, cảm giác phiền não cũng không biết bị văng lên chín tầng mây từ khi nào.

Đang lúc Paul Ruffram chuyên tâm chăm sóc một cây hoa hồng đã nở hoa, bỗng nhiên bên tai truyền đến một trận thanh âm chói tai.

” Ồ, đây không phải là nô bộc ầm giường mới của ma vương bệ hạ sao?”

Paul Ruffram ngẩng đầu vừa thấy, ba người thiếu niên mặc quân trang màu xanh biếc đi tới bên cạnh hắn. Hắn hơi nhíu mày cũng không để ý tới, phối hợp vùi đầu vào công việc trong tay mình.

” Buồn cười! Bốn tước sĩ đang nói chuyện với người nha!” Thiếu niên cầm đầu tóc hồng đưa tay kéo áo Paul Ruffram về phía sau.

Paul Ruffram một cái lão đảo thiếu chút nữa té ngã trên đất. Hắn gẩy đầu tóc vàng có chút lộn xộn, bình tĩnh nói:” Thật có lỗi, ta không biết ngài.”

” Đây là Phùng Mê Lộ tử tước – Lạp Lợi, là đường đệ của ma vương bệ hạ!” Tùy tùng bên cạnh dáng vẻ bề vệ kiêu ngạo nói.

“Chào! Tử tước buổi sáng tốt lành.” Paul Ruffram không kiêu ngạo không siểm nịnh nói lại, cũng không nguyên cùng bọn chúng dây dưa, xoay người muốn đi.

” Đứng lại! Nô bộc \*\*\* đang này.” Lạp Lợi gào to một tiếng.

Paul Ruffram chậm rãi xoay người lại:” Ta chỉ là nô bộc của ma vương bệ hạ. Xin nói rõ với Tử Tước ta là một thành viên trong gia tộc Paul Byleth.”

” Hừ, gia tộc các người đúng là trời sinh không cảm thấy thẹn.” Lạp Lợi không có hảo ý nói.

Paul Ruffram nhíu mày:” Mời tử tước nói chuyện tôn trọng một chút, không cần vũ nhục thân phận tôn quý của ngài.”

” Ha ha, ta có nói sai sao? Cả tòa thành này có ai chưa từng nghe qua tiếng rên rỉ \*\*\* đang hàng đêm của người?” Đồng hành ba người cười ha ha thật lớn.

“Này, ta vài lần luân phiên canh gác nghe được tiếng rên rỉ mất hồn kia aaaaaa.”

” Sao? Lần này khó lắm mới thấy được chân nhân, không bằng.....” Lạp Lợi liếc mắt một cái, hai người đi theo liền đánh về phía Paul Ruffram.

Paul Ruffram thật không ngờ bọn họ kiêu ngạo như thế, giật mình thối lui, rút kiếm ra, trợn mắt nhìn đối phương.

” Bắt người đó lại cho ta!” Lạp Lợi ra lệnh một tiếng, hoa viên liền xuất hiện một trận đao quang kiếm ảnh.

Paul Ruffram tuy rằng thuở nhỏ tập kiếm nhưng mà thân thể suy yếu cho nên ngăn cản không được ba người vây đánh, chỉ chốc lát trường kiếm liền rời tay, bị bọn họ bắt lại.

” Tốt, người bây giờ để cho ta nếm thử mùi vị người ra sao?” Lạp Lợi cười phóng dang tay kéo vạt áo của Paul Ruffram.

” Người!” Paul Ruffram dưới tình thế cấp bách, hung hăng kéo bàn tay Lạp Lợi hung hăng cắn một cái.

” Buồn cười!” Lạp Lợi ý bảo hai người tùy tùng đứng bên trái và bên phải của Paul Ruffram, hướng khuôn mặt tuần tú kia làm nhiều việc cùng lúc, bóp bóp mấy bàn tay đánh xuống dưới, trên mặt tuyết trắng của Paul Ruffram lập tức sưng đỏ lên, khóe miệng chảy ra tơ máu.

” Người là tiện nhân không biết tốt xấu!” Lạp Lợi mở rộng áo trong của Paul Ruffram ra, hướng trong bụng hung hăng đánh mấy quyền, lại nhéo nhũ tiêm mềm mại kia, đang muốn chiếm đoạt, bỗng nhiên trong hoa viên vang lên một tiếng gào to uy nghiêm:” Thật to gan!”

Lạp Lợi kinh sợ co rút lại tay, nhìn lại dĩ nhiên là ma vương bệ hạ!

” Đường..... Đường ca. Không, bệ..... Bệ hạ.” Lửa giận trong mắt ma vương làm cho Lạp Lợi lạnh run cả người, hai chân như nhũn ra. Hai người tùy tùng kia cũng nhanh buông Paul Ruffram ra, hắn toàn thân run rẩy quỳ rạp xuống đất.

Ma vương kéo Paul Ruffram vào trong ngực, tiếp theo bế ngang lên:” Lạp Lợi, ta về sau không muốn gặp lại người. Lần này ta đi bãi đất Thánh Minh tuần tra, nơi đó khí hậu giá lạnh người đi đến đó để bình tĩnh đi.”

“Bệ hạ! Huynh vì tiện nhân này, nhẫn tâm đuổi đệ tới nơi hẻo lánh kia sao?” Lạp Lợi mang theo khóc nước mắt hô.

Ma vương cũng không quay đầu lại đi tới phía trước, phía sau Lạp Lợi không ngừng khóc thét:” Bệ hạ..... Đường ca..... Người thật vô tình a. Nói như thế nào thì Lạp Lợi ta cũng cùng ngải từng có một đêm chi hoan a.....”

Paul Ruffram nghe thấy trong lòng run lên, ngẩng đầu nhìn thấy ma vương chán ghét cau mày, trong lòng dâng lên một cỗ chua xót cùng thể lương không cách nào nói rõ: Từ xưa quân vương đã rất vô tình.

Trở lại phòng ngủ, ma vương nổi giận dùng dùng đem Paul Ruffram ném mạnh lên giường, giận giữ nói:” Người là đồ \*\*\* đang đồ đệ tiện, ta mới rời đi vài ngày người lại chờ không kịp? Chạy tới câu dẫn nam nhân khác sao?! May là ta trở về đúng lúc.”

Kỳ thật ma vương thấy vết thương trên người Paul Ruffram cũng đã hiểu được, tiểu bảo bối của hắn bị người khác vũ nhục. Nhưng mà tưởng tượng đến chuyện đầu nhũ nhỏ trắng mịn vốn thuộc về chính mình giờ lại bị nam nhân khác sờ qua, trong lòng liền có một cơn tức tự dưng đánh một chỗ đến, nói ra miệng cũng là lời chỉ trích.

Nghe hắn nói như thế trong lòng Paul Ruffram cảm thấy ủy khuất, nước mắt thiếu chút nữa mãnh liệt mà ra, hắn đành phải nhắm chặt hai mắt, dùng trầm mặc để che dấu khổ sở trong lòng.

Nhìn thấy Paul Ruffram thủy chung trầm mặc, ma vương lại như lửa cháy đổ thêm dầu:” Chẳng lẽ người bị nam nhân khác sờ cũng làm đáng về như vậy sao?!” Hắn kéo cổ áo Paul Ruffram muốn giáng xuống một cái tát, bỗng nhìn thấy trên khuôn mặt tuyết trắng còn một dấu bàn tay sưng đỏ. Thủy chung không thể nhẫn tâm xuống tay, chỉ có giống như nổi điên dùng sức cắn lên cẳng cổ trắng nõn của hắn để phát tiết.

Paul Ruffram yên lặng chịu đau đớn trên cổ truyền đến, nước mắt rốt cục không chịu thua kém chảy xuống dưới: Thủy chung, người mình thích cũng chỉ là đem mình thành một công cụ phát tiết, một con rối phóng đăng.

Ma vương dùng tay xé rách sạch sẽ quần áo trên người Paul Ruffram, đem dục vọng tích lũy hơn một tháng, thẳng tiến vào tiểu huyết phía sau Paul Ruffram.

“A ~” Chưa khai phá, một tháng qua tiểu huyết không được yêu thương, bỗng nhiên thừa nhận mãnh liệt đánh sâu vào Paul Ruffram nhẹn không được rên rỉ ra tiếng.

Ma vương vừa liềm linh chạy nước rút, vừa bắt lấy nụ hoa phấn hồng trước ngực không chút nào thương vừa bầm vừa nắm, thẳng đến quả nhỏ nhỏ đáng thương cứng rắn đỏ lên, hắn gỡ chiếc nhẫn ma giới màu đen trên tay xuống, dùng răng nanh cắn chiếc nhẫn kéo ra một khoảng trống, ở bên tai Paul Ruffram thở hổn hển nói:” Tiểu tiện nhân, người là của ta. Chỉ có thể là của ta. Ta muốn làm dấu hiệu trên đầu nhũ \*\*\* đăng của người!”

Nói xong liền đem nhẫn để sát vào nhũ tiêm Paul Ruffram, dùng sức bầm xuống, Paul Ruffram hét thảm một tiếng, chỗ hồng trên chiếc nhẫn xuyên qua đầu nhũ đứng thẳng, lúc đó trong cơ thể hắn một lần nữa chặt chẽ niêm hợp cùng một chỗ.

Bởi vì đau đớn kịch liệt co rút lại, ma vương nhẹn không được ở trong cơ thể Paul Ruffram bùng nổ mà ra, hắn thở hổn hển gần sát vào nhũ tiêm Paul Ruffram, vươn đầu lưỡi cắn thận liềm đầu nhũ tràn ra nhiều tơ máu, vừa lòng nói:” Đau không? Đau người sẽ nhớ kỹ. Về sau không thể để cho những người khác đụng tới đầu nhũ nhỏ đáng yêu của người.”

Bỗng nhiên ma vương giống như nhớ tới cái gì. Đứng dậy mặc chỉnh tề đi ra khỏi phòng. Chỉ chốc lát sau Paul Ruffram còn chưa hết đau đớn trước ngực, ma vương liền vừa nặng vào phòng.

Chỉ thấy hắn nhanh nhẹn đem hai tay Paul Ruffram cột vào đầu giường, hôn nhẹ vào trán Paul Ruffram, mi tâm, môi, một đường xuống phía dưới, thẳng đến phân thân xinh đẹp đang đứng thẳng kia. Đầu lưỡi thuần thực liềm lõng, nhìn nó nghe lời cương cứng biến lớn, liền lấy vòng tai \*\*\* tể trong lòng bàn tay bầm vào trong đầu phân thân của Paul Ruffram.

Vật lớn kia không kịp phòng bị thật lớn đau đớn làm cho Paul Ruffram liên tiếp khóc thét, trên người nơi nhất mẫn yếu ớt nhất bị một cái lỗ, chỉ thấy hắn không ngừng run rẩy hai tay gắt gao bắt lấy chân đơn, cắn chặt môi để nén đau đớn.

“Tốt lắm, tốt lắm. Ngoan, đừng khóc.” Ma vương thì thảo trấn an, đem tiểu côn thịt héo rút kia ngâm vào trong miệng, dùng ma lực chữa khỏi miệng vết thương nhỏ bé kia, thẳng đến Paul Ruffram thở hỗn hển bình tĩnh hơn.

Ma vương đem chính mình lại một lần nữa sáp nhập vào trong cơ thể Paul Ruffram, ngón tay linh hoạt khuấy động phân thân vừa bị hấn hành hạ, cao hứng đưa đầu nhũ ngâm vào trong miệng than nhẹ:” Tiểu bảo bối, về sau ngoại trừ ta không ai có thể đụng vào thân thể của ngươi.”

## 6. Chương 6: Nhượng Bộ Ngọt Ngào

Trong nháy mắt Paul Ruffram đã vào Huyết Mệnh thành hơn nửa năm. Ma vương cũng không có giống như mấy tháng trước mỗi đêm đều điên cuồng muốn hấn. Kể từ khi trên người hấn bị đeo hai cái vòng, thời điểm mỗi lần trần trụi mặt đối mặt với ma vương, thân thể Paul Ruffram ức chế không được nhẹ nhàng phát run, dù sao cái loại đau đớn này đã khắc quá sâu.

Đại đa số ban đêm ma vương đều dịu dàng làm tình với hấn, thậm chí cũng không phải bởi hấn ẩn nhẫn trầm mặc mà giận chó đánh mèo. Có đôi khi Paul Ruffram sinh ra tình cảm lúc ma vương xâm nhập vào trong thân thể hấn, lẫn nhau tựa như tình nhân rất phù hợp. Chẳng qua mỗi khi ma vương khê động nhũ hoàn trên người, nó lại sẽ nhắc nhở chính mình: Không, không phải là yêu. Không phải tình nhân. Hấn chỉ là một món đồ chơi để hấn phát tiết mà thôi.

Chiều hôm đó Paul Ruffram cứ theo thường lệ ở trong phòng của mình đọc sách, bỗng nhiên cửa phòng bị đẩy ra. Người không gõ cửa mà tiến vào chỉ có ma vương mà thôi. Paul Ruffram buông sách, đứng lên dùng ánh mắt nghi hoặc hỏi ma vương:” Bệ hạ.....” Ngày thường chính vụ bận rộn chỉ có buổi tối hấn mới đến.....còn ban ngày ma vương chưa giao hoan tìm niềm vui với hấn.

Ma vương ngồi xuống trên sô pha, ngoắc tay ý bảo Paul Ruffram đi đến, sau đó liền đưa tay ôm hấn vào trong ngực, nhẹ nhàng cạo sát lên khuôn mặt trắng nõn của hấn:” Để ta nói cho ngươi nghe một tin tức tốt. Hai vị anh trai của ngươi ba ngày sau sẽ tới Huyết Mệnh thành báo cáo công tác.”

” A!” vẻ mặt Paul Ruffram lộ vẻ vui mừng nhưng theo sau lại lộ một tia lo lắng. Có thể nhìn thấy anh hai vốn là chuyện vui. Nhưng thân phận chính mình hiện tại lại là một nô bộc ẩm giường..... Không biết các anh trai sẽ nghĩ như thế nào. Sẽ cho rằng chính mình làm bẩn tôn nghiêm gia tộc sao?

Ma vương tựa hồ nhìn ra Paul Ruffram lo lắng cái gì, không có hảo ý đưa tay thâm nhập vào trong vạt áo của Paul Ruffram giầy vò nhũ tiêm càng thêm mặn cảm, nói:” Paul Ruffram làm nô bộc ẩm giường cũng làm không hết phận sự. Ngươi nói xem ta có cần oán trách với anh trai ngươi một chút không?”

” Không.....” Paul Ruffram mở to hai mắt bởi vì ma vương trêu đùa mà tràn ngập hơi nước, hơn nữa bởi vì lời nói của ma vương mà thiếu chút nữa tràn ra nước mắt.

Thấy tiểu tử trong ngực đáng thương hề hề ánh mắt dường như muốn cầu xin, trong lòng ma vương không khỏi đắc ý: Xem ra hai anh trai hấn đến báo cáo công tác thật sự là nhất tiễn song điêu. Một là có thể dò xét gia tộc bọn họ có thật tình quy thuận hay không, nói không chừng còn có thể làm cho tiểu miêu quật cường này ngoan ngoãn thuận theo.

” Vậy thì phải xem biểu hiện của Paul Ruffram rồi.” Ma vương cười giảo hoạt, vươn ngón tay nhẹ nhàng ở trên môi Paul Ruffram mà sát qua lại, ” Tiểu yêu \*\*\*, ngươi hấn là biết ta muốn chính là cái gì nha.”

Tuy rằng anh hai có thể đã sớm biết chính mình cùng ma vương ký kết khế ước, nhưng mà nếu ma vương thật sự đem chuyện trong phòng công khai với anh hai. Quả thực so với giết hấn càng thống khổ hơn. Lòng mi Paul Ruffram ngập nước, hấn nhắm hai mắt lại chủ động vươn đầu lưỡi ướt át trơn mềm do dự liếm lên ngón tay đặt ở trên môi mình.

Ma vương hài lòng nhìn Paul Ruffram bởi vì ngưỡng ngưỡng mà khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, hấn không khách khí đưa đầu ngón tay thâm nhập vào trong miệng hấn, quấy đầu lưỡi đang trượt đi, cắn thận vuốt ve một loạt hàm răng đáng yêu kia.

Trái tim của Paul Ruffram co lại, khi thì mút vào thỉnh thoảng linh hoạt liếm lên, giống như đầu ngón tay là một loại mật ong ngon miệng. Khi đầu ngón tay ma vương chạm đến đầu lưỡi mẫn cảm, Paul Ruffram cũng thuận theo cảm giác chính mình, phát ra tiếng rên rỉ rất nhỏ rất êm tai.

Thấy đầu lưỡi khêu gợi trơn mịn của tiểu yêu \*\*\* du động, khêu miệng bởi vì đầu ngón tay xâm lấn mà chảy một chút nước miếng, ma vương không khỏi ghen tị với ngón tay mình, lúc này hắn rút ngón tay mình lại, đem đầu lưỡi chính mình thâm nhập vào, bắt được đầu lưỡi của Paul Ruffram dây dưa lẫn nhau rồi mút vào.

Chưa bao giờ hắn chủ động hôn lưỡi cùng ma vương, Paul Ruffram cảm thấy được khoang miệng mình thật nóng, truyền khắp toàn thân, đặc biệt hạ thể đã không chịu đựng nổi.

Không biết qua bao lâu ma vương mới lưu luyến đem đầu lưỡi mình ra, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn khêu gợi của Paul Ruffram bởi vì thiếu đường mà không ngừng thở dốc. Hắn đưa tay kéo khóa quần mình xuống, côn thịt búng búng phần chần được giải thoát khỏi trói buộc nhảy bắn ra. Trong lúc đó hắn đem đầu Paul Ruffram đặt giữa hai chân, ma vương được voi đòi tiên nói: "Tiểu yêu \*\*\*, người dùng đầu lưỡi của người lấy lòng ta đi."

Paul Ruffram lần đầu tiên gần gũi thấy vật thật lớn xỏ xuyên qua chính mình hang đêm, đen dài, thô to, cùng chính mình thua kém ngàn dặm, khuôn mặt không khỏi đỏ bừng, trong lúc nhất thời ngây ngẩn cả người không biết nên làm thế nào cho phải.

"Như thế nào? Không đồng ý sao? Có cần để anh trai người dạy không?" Tuy rằng biết dạng uy hiếp này không đủ quang minh chính đại, nhưng mà ma vương vẫn nhìn không được muốn Paul Ruffram thuận theo, chẳng sợ chỉ có vài ngày thời gian cũng tốt.

Paul Ruffram cố nén nước mắt, run rẩy cầm côn thịt thật lớn kia, vươn đầu lưỡi một chút một chút ngây ngô liếm lên.

"Ừm....." Ma vương phát ra một chuỗi thở dốc thoải mái, "Tốt. Bảo bối, đem hắn ngậm vào trong miệng. Răng không nên đụng đến. A..... Đúng, cứ như vậy..... Dùng đầu lưỡi liếm lên."

Cái miệng nhỏ nhắn của Paul Ruffram chỉ có thể miễn cưỡng đem phần đầu của ma vương dung nạp vào trong miệng. Hắn nghe lời khiêu khích côn thịt càng ngày càng to lớn kia, bởi vì không cách nào nuốt xuống mà phát ra từng đợt tiếng rên rỉ.

"Tốt lắm, tiểu tử. Nếu liếm xuống nữa, ta sẽ nhìn không được." Ma vương nhân từ đưa tay vào mái tóc vàng óng mượt, đem khuôn mặt đỏ bừng kia lên. Một bên đem đầu lưỡi thâm nhập hôn môi, một bên thuần thực cưỡi quần áo trên người hắn ra sạch sẽ.

Toàn thân Paul Ruffram bởi vì \*\*\* mà hiện ra phần hồng, ở dưới ánh sáng ban ngày phá lệ xinh đẹp.

Người làm cho người ta không khỏi muốn hung hăng giày xéo.

Ma vương ở trên cổ \*\*\* té Paul Ruffram khế cắn, lưu lại một chuỗi ấn ký ửng đỏ. Ngón tay đồng thời linh hoạt đùa nơi mẫn cảm, ma sát vòng tai thật nhỏ ở đỉnh, chuyển động đem hạt châu nhỏ kia nhét vào trong niệu đạo của Paul Ruffram: "Tiểu yêu \*\*\* của ta, phía dưới của người đã ướt đến nén không được. Để cho ta nghe tiếng rên rỉ tuyệt đẹp của người nào."

Paul Ruffram thuận theo rên rỉ, đem lửa nóng hạ thể chính mình không ngừng cọ lên trên người ma vương, nếu không phải đỉnh bị bế tắc hắn đã sớm phun trào mà ra. Điều giáo quá lâu mật huyết khép lại mở ra hô hấp.

Ma vương cũng nhẫn nại không được động thân đem cực đại chính mình sáp nhập vào trong mật huyết Paul Ruffram, đút vào đứng lên: "Bảo bối, người giỏi quá..... Yêu người chết mất..... Ừm..... Thắt lưng mạnh mẽ thêm một chút..... Thoải mái sao? Thoải mái thì phóng ra, chúng ta cùng nhau phóng....."

Mùa hè sau giờ Ngọ, tiếng rên rỉ từng trận làm người ta mơ màng tràn ngập ở bên trong phòng lớn.

## 7. Chương 7: Bị Gia Tộc Vứt Bỏ

Ba ngày sau sáng sớm một trận tiếng rên rỉ khó nhin từ phòng ngủ của Paul Ruffram truyền ra.

” Ừm..... Không được.....” Mang theo tiếng khóc nức nở, hai tay Paul Ruffram nhanh cầm lấy chăn giường, khé miệng không khống chế được chảy nước bọt, chỉ thấy hần không ngừng vụn vụn chiếc mông trắng nõn nhưng không cách thoát khỏi tay ma vương.

Ma vương hướng tới cánh mông tuyết trắng kia cắn một ngụm, ” bốp ” một tiếng, một cái tát đánh xuống, trên mông tròn mềm mại liền để lại một ấn ký đỏ tươi. Hần bám riết không tha, đem một chuỗi trần châu lớn đẩy vào chỗ sâu trong thân thể Paul Ruffram.

” Hừm, rốt cục đều bỏ vào.” Ma vương hài lòng nhìn huyết động phần hông cố hết sức đóng mở, chỗ hoa tâm mơ hồ có thể thấy được trần châu bóng loáng kia phản xạ sáng bóng, hần lại dùng đầu ngón tay vào bên trong đẩy nhẹ, đưa tới Paul Ruffram lại nhin không được một trận rên rỉ.

“Bảo bối, đại ca Ancicen của người vừa mới lập gia đình. Đây là lễ vật ta muốn tặng chị dâu của người. Ngoan, nhớ mang theo nó. Anh trai của người đã ở trong đại điện chờ.” Ma vương mỉm cười, tay chân lạnh lẽo cầm lấy một bộ y phục quăng lên người trần như nhộng của Paul Ruffram, sau đó liền kéo thân thể suy yếu kia ra khỏi phòng ngủ.

Đi ra khỏi phòng Paul Ruffram vịn lên vách tường, khó khăn đi từng bước một. Mỗi khi di động một chút, trần châu trong cơ thể hần sẽ rất không thành thật ở dừng đạo vận động. Trần châu cực lớn áp làm cho hần nhin không được từng trận run rẩy.

” Nhanh lên đi. Người không phải rất muốn nhin thấy người thân của mình sao?” Ma vương nheo mắt đắc ý nhin tiểu tử đáng thương thở hổn hển đi theo phía sau hần.

Mắt thấy đại điện cách đó không xa, hai chân Paul Ruffram mềm nhũn, liền quỵ xuống trước sán nhà.” Bệ hạ..... Lấy..... Lấy ra..... Được không?”

Ma vương đang cầm khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của Paul Ruffram, đầu ngón tay nhẹ nhàng ma xát đôi môi kiều diễm ướt át, dùng giọng khàn khàn bao hàm dục vọng nói:”Tiểu miêu khêu gợi, muốn lấy ra sao.....”

“Ta cái gì đều nguyện ý..... Không cần..... để các anh trai nhin thấy cái dạng này của ta.....” Paul Ruffram đưa hai tay che khuôn mặt, nước mắt tuôn rơi theo khe hở chảy xuống dưới.

Ma vương thương tiếc hôn nhẹ lên nước mắt Paul Ruffram, nhân từ ôm Paul Ruffram đang đứng không vững vào bên cạnh đại điện. Tiểu tử đáng yêu kia, ánh mắt gợi cảm ướt át, mỗi lần đều làm hần nhin không được muốn chọc cho hần khóc. Paul Ruffram của ta, cảm giác trên cột người thật sự là rất thú vị.

Đang là thời gian nghỉ ngơi, đầu Paul Ruffram liền cảm thấy trống rỗng. Dựa vào mặt trên vách tường bên cạnh đại điện, cư nhiên là một tấm thủy \*\*\* thật lớn. Hai anh trai của hần đang nghiêm chỉnh ngồi trên ghế lớn. Paul Ruffram kinh hãi, vụn vụn thân thể, muốn tránh thoát trong ngực ma vương nhảy xuống.

Ma vương đưa hần phóng tới bàn ăn, cởi quần hần, bốp bốp đánh mấy cái tát:”Không được lộn xộn. Từ trong đại điện nhin ra đây chỉ là một cái gương thường.” Khi nói chuyện hần còn vồ vào hai mông Paul Ruffram, vụn đầu lưỡi liếm lên tiểu huyết của hần:” Ngoan, đem chuỗi hạt kia nhả ra ngoài”

Chỉ thấy hạt châu mướt mà kia, từ theo tiếng rên rỉ rất nhỏ của Paul Ruffram lộ ra. Ma vương kéo Paul Ruffram về phía mình, khuấy động phân thân đứng thẳng của hần, trên tức nói:” Có thoải mái như vậy không? Nhin vật nhỏ \*\*\* đáng của người kia, đã nhanh áp lên bẹn.”

Hần mạnh mẽ kéo hạt châu trong cơ thể Paul Ruffram lập tức lòi ra, hài lòng nghe một âm thanh mãnh liệt kích thích la lên. Lập tức liền đem chính mình thật lớn đút vào vào chỗ hư không trong cơ thể Paul Ruffram.

Ma vương bế Paul Ruffram lên, thân thể hai người còn chặt chẽ kết hợp cùng một chỗ, ôm hần tới trước mặt gương, để cho hai chân hần mở ra, chính mình từ sau lưng mãnh liệt đâm vào:” Xem, anh trai của người đang ở cách vách trước gương sửa sang lại nhung trang. Làm ở trước mặt bọn họ có phải đặc biệt có cảm

giác hay không?” Paul Ruffram khóc kêu lắc đầu, vô lực để ma vương đùa nghịch. Thẳng đến ma vương đem dịch thể chính mình phun ra ở trong cơ thể hắn.

” Tốt lắm. Người ngay tại nơi này nghỉ ngơi một chút đi. Chờ một chút, ta sẽ dẫn ca ca của người đến bên này gặp người.” Ma vương sửa sang lại quần áo chính mình, lấy tay sờ vào phân thân không được bắn phóng, ra lệnh nói:” Không có sự cho phép của ta, không được hoàn chuyển đi ra. Nếu dám không nghe lời người sẽ biết hậu quả như thế nào!” Nói xong liền quay đầu đi.

Ngã xuống đất Paul Ruffram nhìn cửa lớn đóng lại, nhịn không được khóc lớn lên. Vì sao hắn phải đối với ta như vậy? Vì sao bị ngược đãi như vậy nhưng cơ thể của hắn vẫn có phản ứng? Hắn thật là thấp hèn như vậy sao? Paul Ruffram nhìn mặt tường thủy \*\*\* kia, ma vương đã đi vào đại điện. Không! Hiện tại không phải lúc để khóc!

Paul Ruffram lau nước mắt trên mặt, khó khăn đứng lên đem quần áo chính mình mặc chỉnh tề. Tựa vào cái bàn bên cạnh từng ngum từng ngum thở hổn hển, ôm ngực, hết sức bình ổn hô hấp rồi chỉnh mình. Paul Ruffram nhanh chóng trấn định xuống, không được khóc! Nhất định không thể làm cho các anh trai phát giác vừa rồi xảy ra chuyện gì.

Nửa giờ sau, ma vương cùng hai anh trai của hắn đi vào đại điện cách vách. Paul Ruffram đứng thẳng ở đại sảnh cách đó không xa, sắc mặt ửng đỏ, vẻ mặt phức tạp nhìn hai anh trai hắn đã lâu không gặp. Nửa kích động nửa đau buồn. Nửa là vui sướng, nửa là lo lắng. Màu xanh biếc trong ánh mắt tràn ngập một tầng mờ mịt. Hắn mở miệng nghẹn ngào gọi một tiếng

“Anh.....”, liền nói không nên lời một câu.

Thấy dáng vẻ Paul Ruffram, thân là anh hai Paul Rad không khỏi một trận đau lòng. Em trai bảo bối của hắn từ nhỏ sống an nhàn sung sướng, anh trai bắt đắ dĩ đưa hắn vào Huyết Mệnh Thành, cũng không biết hắn rốt cuộc là bị ủy khuất và thống khổ như thế nào. Tuy rằng sớm có nghe phong phanh Paul Ruffram cùng ma vương ký kết khế ước làm nô bộc ẩm giường cho hắn, nhưng mà Paul Rad luôn hy vọng có may mắn, hy vọng đều hắn nghe chỉ là tin đồn mà thôi. Em trai hắn long tự trọng rất cao tuyệt không dễ khuất phục như thế. Mà đại ca Ancient chỉ liếc mắt nhìn hắn một cái, sau đó mặt như cũ không chút thay đổi đi theo phía sau ma vương.

Ma vương đi đến bên người Paul Ruffram, vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói:” Ancient, nhà các người dạy Paul Ruffram thật ngoan, từ sau khi hắn đi vào tòa thành làm cho ta tăng không ít niềm vui.” Hắn đưa tay hình như có ý giống như vô tình xẹt qua trước ngực Paul Ruffram, cách quần áo lướt qua chiếc vòng bấm ở nhũ tiêm Paul Ruffram. Hải lòng nhìn gương mặt nhỏ nhắn xuất hiện một tầng đỏ ửng.

Ma vương nhẹ nhàng cười cười:” Huynh đệ các người mấy người khó được gặp mặt, nhất định có rất nhiều lời muốn nói. Ta sẽ không phiền các người. Paul Ruffram, hãy tiếp đón hai anh trai các người thật tốt.”

Ma vương lại đưa lưng về phía hai người bọn họ, ôm Paul Ruffram vào trong ngực thân thiết vỗ vỗ lưng hắn, ở bên tai hắn thấp giọng nói:” Đã mềm đến rồi sao? Không biết bảo bối người chịu khổ sở như vậy. Buổi tối hôm nay ta sẽ bồi thường người nha.” Dứt lời khẽ hôn trên mặt tiểu mỹ nhân một cái sau đó xoay người rời đi.

Trong cung điện rộng lớn chỉ còn lại có ba anh em Paul Ruffram. Một trận yên lặng.....

Paul Rad đánh vỡ trầm mặc, chỉ thấy hắn đi đến bên người Paul Ruffram trườn mền sờ sờ đầu của Paul Ruffram:

” Tiểu bảo bối..... Ở trong này chịu không ít khổ nha.....”

Paul Ruffram chỉ cảm thấy mũi đau xót, hắn cố nén nước mắt mỉm cười nói:” Không, không có.....”

“Đứa bé này.....” Paul Rad nhẹ nhàng ôm Paul Ruffram vào trong ngực:” Đều là anh trai vô dụng. Bảo vệ không được em.....” Paul Ruffram lẳng lặng rúc vào trong ngực Paul Rad, nhanh cắn môi, một chữ cũng nói không nên lời. Hắn sợ nhất mở miệng nước mắt sẽ không chịu khống chế chảy xuống.

“Tốt lắm, Paul Rad, chúng ta không còn nhiều thời gian cần phải đi.....” Ancient than nhẹ một tiếng, vỗ vỗ bả vai Paul Rad.

” Anh hai..... Các người nhanh như vậy rồi khỏi sao?” Paul Ruffram xoa xoa nước mắt khóe mắt, rốt cục có thể nói ra.

“Xem ra những người đó nói đều là thật sự. Chúng ta không nhanh đi, chẳng lẽ ở lại chỗ này bị người ta nhạo báng sao?” Ancient lạnh như băng nói.

” Sỉ nhục..... Cười?” Paul Ruffram há miệng thở dốc, giật mình nhìn Ancient.

“Ancient! Đã bảo là không nói!” Paul Rad cau mày.

Paul Ruffram nhìn nhìn sắc mặt âm trầm của Ancient, lại nhìn nhìn vẻ mặt khó xử của Paul Rad, cúi đầu:” Là em làm cho gia tộc hổ thẹn sao?”

” Hừ! Người còn có mặt mũi nói.Trong Huyết Mệnh thành, ai chẳng nói em là nam sủng của ma vương?!” Ancient rốt cục nhịn không được bạo phát. Đến Huyết Mệnh Thành dọc theo đường đi này, hắn nghe rất nhiều chuyện liên quan đến Paul Ruffram,làm cho hắn ghen cả bụng.

Anh vẫn là trách cứ em! Em thật mất hết mặt mũi! Paul Ruffram khổ sở ôm chặt đầu mình, cảm giác thiên toàn địa chuyển.

” Ancient, Paul Ruffram là vì ai mới đến nơi này chịu tội? Được lắm, hắn đã thật không tốt bị.... Anh có thể nói ít vài câu không.” Paul Rad chạy nhanh đi phía trước vịn bả vai của Paul Ruffram.

” Chịu tội? Ta xem nó hưởng thụ thật sự nha. Nếu không tại sao hằng đêm ở trên giường rên rỉ nha?” Ancient kéo Paul Rad lại bên người, bỏ lại một câu ” Paul Ruffram người có biết liêm sỉ hay không!”, liền hướng đại môn đi đến.

” Ancient! Anh hai!” Paul Rad bị Ancient tóm giấy không được, liền quay đầu lại khó xử nhìn Paul Ruffram lớn tiếng nói:” Tiểu bảo bối,phải tự chăm sóc chính mình. Em chờ, anh..... sẽ nghĩ biện pháp đưa em đi.”

Đại môn Rầm một tiếng, thân ảnh Ancient và Paul Rad liền biến mất ở ngoài cửa. Paul Ruffram kinh ngạc nhìn cửa lớn,như tượng điêu khắc đứng hồi lâu,sau đó chậm rãi quỳ trên sàn nhà, ngón tay kháp chặt vào nhau, trên mặt cười như không cười, giống như khóc cũng phải khóc:” Ta hưởng thụ thật sự sao? Ha ha, ha ha ha ha.....”

Tiếng cười bi thương không ngừng vang vọng ở trong đại sảnh trống rỗng .....

## 8. Chương 8: Thổ Lộ Tình Cảm

Lúc chạng vạng,ma vương đang ở trong phòng nghị sự phê duyệt công văn bỗng nhiên nghe được ngoài điện một trận thanh âm ồn ào.

“Đứng lại, nơi này là nơi người có thể tùy tiện vào là vào sao?” Thị vệ gào to .

” Van xin người . Ta có việc gấp phải tìm bệ hạ!” Một giọng nữ lo lắng đau khổ cầu xin .

Ma vương nhíu mày,đây không phải là giọng của Y Trát Lạp hay sao?

Một bên Tuần Đạt nhìn thấy ma vương đột nhiên nhíu mày, vội vàng giành trước một bước:” Thuộc hạ hiện tại sẽ đi đuổi người quấy rầy bệ hạ.”

“Không cần ,cho cô ta vào đây.” Ma vương buông văn kiện trong tay xuống.

“Dạ.....” Tuần Đạt do dự đưa Y Trát Lạp đi vào phòng.

Mặt Y Trát Lạp đầy nước mắt, vừa vào cửa liền quỳ rạp xuống đất:” Bệ hạ, van cầu ngài mau đi xem Paul Ruffram một chút nha . Hắn,hắn cầm lấy một chai rượu đỏ,tự nhốt mình tại trong phòng,không cho bất luận kẻ nào đi vào. Tôi chăm sóc ngài ấy năm , chưa từng có nhìn thấy thần sắc hắn quái dị như vậy. Tôi thực lo lắng.....”

Cái gì?! Ma vương nhíu mày càng chặt hơn . Hắn đẩy ghế ra không nói hai lời liền đi ra khỏi cửa. Chỉ để lại Tuần Đạt ngây ngốc đứng sờ ở một bên: Bệ hạ chưa từng vì người khác khấn trương quá như thế?

Đẩy ra cửa phòng ngủ của Paul Ruffram ra, ánh vào mi mắt chính là dưới đất đầy bình rượu. Tiểu hài tử trầm tĩnh quật cường kia lại học theo người khác dùng rượu giải buồn? Ma vương nhẹ nhàng cười lắc lắc đầu. Dùng đầu ngón chân cũng biết Paul Ruffram làm sao thương tâm. Hai anh trai hẳn xem ra cũng không cấp sắc mặt hòa nhã gì với hẳn rồi.

Theo ào ào tiếng nước chảy, ma vương đi vào trong bể tắm nhưng không khỏi chấn động. Chỉ thấy Paul Ruffram nửa thân trần trụi nằm trong bể tắm, cầm trong tay một mảnh bể của bình rượu, đang vạch lên cánh tay mình. Động tác của hẳn tao nhã mà nhẹ nhàng giống như mảnh bể đó không phải cắt trên thân thể của chính mình mà đang điêu khắc trên một tác phẩm nghệ thuật trân quý. Trên cơ thể tuyết trắng đã sớm có một vết thương chảy máu. Máu loãng ở trong bồn tắm đánh lốc xoáy, róc rách lưu động. Đáng sợ chính là khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp tinh xảo kia hoàn toàn nhìn không thấy một tia đau đớn ngược lại lộ nụ cười thỏa mãn.

” Người đang làm cái gì?!” Ma vương chỉ cảm thấy đầu rầm rầm vang, tim nhú lại cùng một chỗ, hẳn bước nhanh đến bên người Paul Ruffram, đang muốn lấy mảnh thủy tinh nhỏ trong tay hẳn. Thành linh trên mặt bị Paul Ruffram họa xuất một vết thương thật sâu.

” Tránh ra!” Giống như tiểu miêu đang hạnh phúc kiêu kiêu bỗng nhiên bị người đoạt đi món ăn, Paul Ruffram kêu sợ hãi, quơ lung tung mảnh thủy tinh trong tay. Hẳn hoảng sợ nhìn ma vương, giãi dụa nói :” Không, không được lại đây!”

Tay bởi vì khẩn trương mà nắm chặt, mảnh nhỏ thủy tinh kia liền càng sâu trát nhập vào trong lòng bàn tay Paul Ruffram, máu loãng không ngừng chảy ra. Nhìn thấy ma vương một trận đau lòng. Hẳn liều lĩnh đi đến bắt lấy cánh tay bé nhỏ kia. Cổ tay dùng một chút lực, hung khí kia liền loảng xoảng một tiếng rơi xuống trên mặt đất.

Paul Ruffram cực lực khóc kêu giãi dụa :” Buông! Buông ra!” Ma vương không thể nhịn được nữa phiền cho hẳn một cái tát :” Người tỉnh táo một chút cho ta!”

Paul Ruffram bị một cái tát kia đánh cho ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn mặt ma vương. Một hồi lâu người dường như theo cơn tác dụng tỉnh táo lại một chút, biết ma vương đến đây. Hẳn nở nụ cười u ám, chủ động đem thân thể dựa sát vào trong ngực ma vương, đem máu đang chảy đầm đìa trên cánh tay của chính mình giơ lên trước mắt ma vương, cười nịnh quỵến rữ :” Đẹp không? Tàn phá thân thể đến như vậy, người còn thích ta không?”

Ma vương vừa kinh ngạc vừa đau lòng nhìn khuôn mặt tươi cười mất tự nhiên của Paul Ruffram, sau đó ôm hẳn chặt vào trong ngực :” Tiểu ngu ngốc, người đang làm cái gì nha.” Hẳn bắt lấy cánh tay Paul Ruffram, đầu lưỡi liếm lên vết máu kia, miệng vết thương liền chịu ma lực tác dụng nhanh chóng khép lại, không hề lưu lại một chút dấu vết :” Người tại sao không yêu quý thân thể của chính mình ?”

Paul Ruffram mở lớn miệng, yên lặng nhìn vết thương của mình bị ma vương liếm đã khép lại. Bỗng nhiên hẳn dùng một đẩy ma vương ra, lại chạy đến lụm mảnh thủy tinh trên mặt đất, sau đó mạnh mẽ đâm lên thân thể mình :” Ta hận thân thể này! Ta hận! Là nó mang đến sỉ nhục cho gia tộc chúng ta! Các anh trai cũng không muốn ta ! Ta còn để lại thân thể dơ bẩn này làm cái gì?!”

Ma vương bị hành động của hẳn làm ngạc nhiên, một hồi lâu mới phản ứng lại, liền lập tức đi đến một lần nữa đem mảnh thủy tinh đánh rơi xuống mặt đất, đem người đầy máu kia gắt gao ôm vào trong ngực, không ngừng trấn an :” Đồ ngốc, bọn họ không cần người. Ta cần!”

” Buông! Ta không cần người! Ta không cần!” Khuôn mặt Paul Ruffram đầy nước mắt giống như tiểu dã thú đang phát cuồng, sử dụng cả tay lẫn chân đập, hẳn hung hăng níu lấy mái tóc đen của ma vương, móng tay không chút lưu tình để lại trên khuôn mặt tuấn mỹ nhiều dấu vết, răng nanh cắn loạn khắp nơi.

Ma vương cũng không tránh né chẳng qua chỉ ôm chặt bả vai gầy yếu, mặc cho tiểu thú phát điên kia liều mạng giãi dụa ở trong ngực. Thẳng đến Paul Ruffram vô lực ở trong ngực hẳn, cánh tay không ngừng đập ở trong ngực hẳn, túm chặt áo hẳn, không ngừng khóc nức nở :” Ta hận người! Ta hận người! Người là ma quỷ! Tại sao năm đó lại cứu ta! Để cho ta chết đi thì bây giờ không cần gánh chịu tội như thế này !” Paul Ruffram đem đầu chôn ở trong ngực ma vương, gào khóc.

Trong đầu ma vương nổ bùng một cái: Hấn nhớ rõ! Hấn nhớ rõ ven hồ Thánh Ca Lệ chính mình đã cứu hấn! Chẳng lẽ trong lòng tiểu tử này có sự tồn tại của hấn? Lòng Ma vương bỗng nhiên nhộn nhạo như mặt hồ, không xác định chờ mong lại có điểm ngọt ngào xôn xao. Hấn không ngừng dùng môi hôn lên tóc của Paul Ruffram:” Đem tim của người toàn bộ giao cho ta đi. Giao cho ta, ta sẽ yêu thương người thật nhiều.....”

Paul Ruffram suy yếu ngồi ở trong lòng ma vương, mặc cho hấn liếm lên vết thương trên người mình, khôi phục làn da nhẵn nhụi tuyết trắng. Hấn cúi đầu khóc nức nở, ngưỡng khuôn mặt nhỏ nhắn, nước mắt lưng tròng nhìn ma vương thì thảo nhắc lại:” Người..... Người thật sự muốn ta sao? Người... sẽ yêu ta sao.....”

” Yêu người. Ta rất yêu người.....” Ma vương ở bên tai Paul Ruffram thấp giọng nói, cảm giác người trong ngực chấn động:” Nhưng người luôn khi dễ ta .....”

“Tiểu ngu ngốc, bởi vì ta yêu người mới muốn khi dễ người a.....” Đứa bé kia dùng sức hướng trong ngực hấn, im lặng không hề giãy dụa.

Ma vương cẩn thận đem thân thể Paul Ruffram tẩy trừ sạch sẽ, cẩn thận ôm hấn lên giường. Nhìn da thịt tuyết trắng bởi vì vừa rồi kịch liệt giãy dụa mà ửng đỏ, không khỏi nuốt nuốt nước miếng, đau lòng nhìn hấn mất máu cho nên suy yếu, không cam lòng khe hôn một cái lên trán hấn, đem đệm chăn kéo lại, sau đó xoay người ngồi xuống giường.

Không ngờ Paul Ruffram giữ chặt góc áo hấn, ma vương kinh ngạc quay đầu liền thấy. Khuôn mặt kia không biết là bởi vì rượu hay là bởi vì then thùng mà đỏ bừng, ánh mắt sương mù hơi nước chờ đợi nhìn chính mình, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi mở :” Không được đi, không được bỏ lại ta một mình..... Cầu người..... Yêu, yêu ta.....”

Ma vương yêu thương ôm lấy Paul Ruffram, vỗ nhẹ lưng hấn:” Ta không đi, ta không đi.....” Bản thân ở trong lòng âm thầm thở dài: Như vậy chỉ có thể ôm, không có thể ăn thật khó chịu.

Ai ngờ cậu bé trong ngực hấn chủ động ôm chặt cổ, không ngừng mút cắn vào cổ hấn giống như cổ hấn là một món mỹ vị, thậm chí còn phát ra tiếng rên rỉ mê hoặc lòng người. Ma vương nén dục vọng dùng giọng khàn khàn thấp giọng nói:” Bảo bối, người đây là đang khảo nghiệm sự chịu đựng của ta sao?”

Paul Ruffram ngọt ngào hôn lên khóe miệng ma vương:” Là người..... Nói phải yêu ta .....” Hấn kéo quần áo của ma vương ra, khóc to :” Ta muốn..... Cho ta..... Yêu ta.....”

Ma vương thật mạnh thở dài một hơi, mỉm cười hôn lên môi Paul Ruffram: Vốn muốn hấn nghỉ ngơi thật tốt một ngày. Ai da, đây chính là người yêu cầu nha. Ngón tay liền không thành thật hướng tiểu huyệt non mịn của Paul Ruffram.....

Sáng sớm ánh sáng ấm áp chiếu vào trong phòng ngủ ma vương, Paul Ruffram lười biếng mở to mắt, phát hiện chính mình nằm thoải mái ở trong ngực một người, không khỏi có điểm ngẩn người: Ngày hôm qua..... Đã xảy ra chuyện gì ? Mơ hồ nhớ tới bản thân uống rất nhiều rượu, mơ hồ nhớ tới chính mình khóc hô dán lên người ma vương cầu hoan, mơ hồ nhớ tới hấn hình như ôm chính mình nói yêu mình..... Tất cả là nằm mơ? Hay là chân thật ?

Paul Ruffram hơi hơi ngẩng đầu nhìn gương mặt tuần mỹ khi ngủ của ma vương, bảo bối giữa hai chân hấn thể nhưng còn ở bên trong thân thể chính mình, bị cảm giác tràn đầy thật thoải mái. Bỗng nhiên hấn lại vì ý nghĩ lung tung của mình mà ngưng ngừng không thôi. Nhẹ nhàng tránh thoát cánh tay đang ôm mình, đang muốn đứng dậy xuống giường, lại phát hiện trên người không có mặc quần áo. Đành phải kéo chăn mỏng, thật cẩn thận bọc thân thể đi xuống giường.

” Muốn đi đâu ?” Giọng ma vương dày đặc vang lên bên tai, Paul Ruffram cả kinh quay đầu lại liền nhìn thấy ma vương một tay chống đầu, nằm ngang ở trên giường buồn cười nhìn hấn.

Paul Ruffram nhìn thấy gương mặt trêu chọc kia, nhớ tới đêm qua chính mình điên cuồng kích tình, mặt không khỏi đầy rặng mây đỏ, trợn ánh mắt, cắn môi nói:” Quay về, quay về phòng của ta.....”

Nhìn Paul Ruffram đứng quay lưng về phía mình, vẻ mặt e lệ, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, lông mi thật dài kia rũ xuống ở trên gương mặt trắng nõn xinh đẹp. Chiếc chăn bao lấy thân thể trơn bóng mê người lộ

ra một mảnh lưng tuyết trắng. Ma vương nhin không được kéo lấy tấm chăn, tiểu mỹ nhân vang lên một tiếng thét kinh hãi sau đó bị hấn ôm vào trong ngực.

“Không được trốn! Về sau ngươi đều phải ngủ ở nơi này.” Ma vương vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm lên lỗ tai Paul Ruffram, dao động qua lại hấn kiên nhẫn đem phân thân tai mứt vào trong miệng, ngón tay không thành thật khê động như tiêm mẫn cảm kia, thẳng đến nghe được tiểu yêu tinh kia nhin không được thở hỗn hển.

Nhìn ánh mắt ướt át của Paul Ruffram, đáng vẻ nhấn nạy cắn môi yên lặng vô cùng đáng yêu, ma vương thở dài một tiếng:” Ngươi lại muốn lui vào trong vỏ cứng của mình sao?” Paul Ruffram chẳng qua chỉ trầm mặc, im lặng nằm ở trong vòng tay ma vương. Ma vương cẩn thận nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo kia, một lúc sau mới đột nhiên hỏi:” Paul Ruffram, ngươi hận ta sao?”

Paul Ruffram run lên, đôi mắt to xanh biếc giắt mình nhìn ma vương. Ma vương nhẹ nhàng vuốt ve làn da trơn mịn trên mặt Paul Ruffram, vô cùng sủng ái nói:”Ta thường xuyên tra tấn ngươi. Ngươi hẳn là hận ta lắm?” Đôi môi hấn khê hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của Paul Ruffram, thì thào nói:” Ta tình nguyện để ngươi hận ta. Chứ không đồng ý ngươi tự phá hoại thân thể mình.” Ma vương lại kéo như tiêm trước ngực Paul Ruffram, nghe tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ bật ra, mỉm cười tiếp tục nói:” Mỗi lần nhìn đáng vẻ ngươi thống khổ rên rỉ, ta thật rất thích, bởi vì lúc đó trong mắt ngươi có ta.” Hấn lại trấn an dùng đầu lưỡi liếm mứt lên như tiêm sưng đỏ kia:” Thật ra, trong thống khổ rên rỉ kia nhất định cũng có cực hạn khoái cảm nha?”

Ma vương ngẩng đầu nhìn ánh mắt Paul Ruffram ướt đầm, thỏa mãn mỉm cười:” Ngươi cứ như vậy hận ta đi. Như vậy trong mắt của ngươi chỉ có thể có ta!” Paul Ruffram lay động lông mày nhẹ nhàng lắc đầu:” Ta cũng không hận ngài. Ta chỉ là hận chính mình! Rõ ràng bị vô số lần nhục nhã, thân thể \*\*\* đang này lại luôn có phản ứng..... Anh trai nói, ta là sỉ nhục của gia tộc.....”

Ma vương đau lòng liếm đi nước mắt ở khóe mắt Paul Ruffram, bàn tay ấm áp tỉ mỉ dao động trên thân thể hấn:” Ta yêu thân thể này của ngươi. Không cần đi nhớ thương những người khác. Thử yêu ta, được không?” Paul Ruffram mở to con ngươi ngập nước, bình tĩnh nhìn ma vương thật lâu. Rốt cục đưa tay ôm cổ ma vương, chủ động hôn lên cánh môi hấn đã sớm mê luyến.

Ma vương dịu dàng đắm vào trong thân thể Paul Ruffram, cảm thụ được dục vọng của hấn ở chính bụng mình ma sát, phóng thích. Tiếng rên rỉ uyển chuyển triền miên, từng đợt ở trong phòng lượn lờ không dứt.

## 9. Chương 9: Oan Tội

Sáng sớm hôm nay ma vương ngồi ở trong phòng nghị sự, một tay cầm bút lông ngỗng, một tay ôm đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm sàn nhà, lại không biết tâm đang ở nơi nào, chỉ nhìn thấy khóe môi hấn cong lên lộ nụ cười nhạt. Tuần Đạt tỏ mò liếc mắt nhìn khuôn mặt tươi cười của ma vương, trong lòng âm thầm sợ hãi than: mị lực của Paul Ruffram ghê gớm thật. Hay là bệ hạ thật sự động tâm? Nhưng mà Paul Ruffram có thân phận tội nhân, nếu bệ hạ quả thực muốn lấy hấn thì..... Tuần Đạt nghiêng đầu cau mày, vô cớ buồn rầu.

Ma vương đi đến bên cửa sổ nhìn thân ảnh màu xanh của Paul Ruffram trong hoa viên như con thoi vội đến vội đi, một loại cảm giác hạnh phúc từ đáy lòng nổi lên. Tựa hồ rất ấn ý lúc Paul Ruffram ngẩng đầu lau mồ hôi trên trán, cũng kim lòng không đậu nhìn về phía cửa sổ ma vương. Ánh mắt hai người vô tình chạm nhau làm cho tiểu hải tử kia thẹn thùng đỏ mặt, nhanh chóng cúi đầu, chân tay luống cuống đung búi cổ nhỏ dưới chân.

Ma vương nhin không được lại đặc ý nở nụ cười nghĩ một thoáng qua Paul Ruffram nghe lời thuận theo. Còn có mỗi đêm ôm hấn đi vào giấc ngủ, đáng vẻ ngưỡng ngừng động lòng người cho tới bây giờ cũng không có vì hàng đêm sủng ái mà thành thói quen. Thân thể nhỏ nhắn mẫn cảm bị hấn khiêu khích mà phát ra vụn nhỏ rên rỉ ní non thật sự là đáng yêu vạn phần. Thật hận không thể lập tức có thể nhảy đến đêm tối, đem tiểu tử kia ném lên trên giường, hảo hảo giày xéo một phen. A, mình tại sao như thế? Tự chủ tại sao kém như vậy chỉ là nghĩ thôi đã cảm thấy hạ thân nóng lên. Đều do tiểu yêu \*\*\* mê người kia, đêm nay phải trừng phạt hấn mới được. Ma vương vội vàng lắc đầu đi trở về bàn làm việc, cực lực làm cho tâm xao động tỉnh táo lại, khiến cho chính mình tập trung \*\*\* lực, trả lời công văn tấu chương.

Trong vườn Paul Ruffram lặng lẽ liếc mắt nhìn về phía cửa sổ ma vương một cái, phát hiện ánh mắt cực nóng kia đã biến mất ở ánh mặt trời, tim đập mạnh mới chậm rãi bình tĩnh trở lại. Mấy ngày nay tới giờ ma vương đều ôm hắn đến giường lớn phòng ngủ, tuy rằng mỗi lần đều làm hắn bật khóc nhưng không có tra tấn tàn bạo lên thân thể hắn như lúc trước. Phát hiện chính mình thì ra cũng không chán ghét bị đối đãi như vậy. Mỗi lần kịch liệt giao hoan xong ma vương đều kiên nhẫn tắm cho hắn, tuy rằng lúc bị ôm đến hồ nước hắn không tỉnh táo lắm, nhưng mỗi lần đều có thể cảm giác được hắn cẩn thận vài điệu dàng.

Trong lòng Paul Ruffram đều bị lấp bằng cảm giác vui sướng, rồi lại có chút bất an. Đây là yêu sao? Nếu là yêu, vậy người lạnh lùng như hắn sẽ yêu mình trong bao lâu? Nói không chừng hắn cho tới bây giờ chỉ xem mình là một món đồ chơi mà thôi. Nói không chừng hắn thấy mình thuận theo rất nhanh sẽ chán ghét. Nếu có một ngày bị hắn vứt bỏ vậy hắn sẽ đi con đường nào? Đã sớm không có mặt mũi trở lại gia tộc của mình. Lại không có thân phận gì làm sao sống ở Huyết Mệnh Thành?

Paul Ruffram chỉ cảm thấy một trận hoảng hốt. Hắn suy nghĩ không yên trở lại phòng ngủ của mình, trên hành lang thật dài không một người, loại cảm giác rộng lớn này tịch mịch này làm cho tâm trạng của hắn càng tệ. Đột nhiên có một bóng người từ trong phòng ngủ ma vương đi ra.

” Là ai?!” Paul Ruffram lớn tiếng quát.

Bóng dáng kia do dự một chút, dừng lại bước chân. Paul Ruffram nhìn kỹ mới phát hiện là thị nữ Y Trát Lạp bên người hắn.

” Y Trát Lạp, cô đến phòng ngủ ma vương làm cái gì?” Paul Ruffram nghi hoặc hỏi.

” Không, không làm cái gì. Tôi chỉ xem ngài có ở bên trong hay không thôi.” Y Trát Lạp cúi đầu hồi đáp.

” Vậy à.....” Paul Ruffram nhìn vẻ mặt cô có chút bối rối, thị nữ này chăm sóc hắn 10 năm, tuy rằng trên danh nghĩa là chủ tớ thật ra giống như tỷ đệ. Paul Ruffram há miệng thở dốc, muốn cẩn thận hỏi lại thấy Y Trát Lạp mất tự nhiên có vẻ sợ hãi, lại thủy chung không chịu nói ra.

” Ngài không có gì cản dận tôi đi xuống trước.” Chỉ trong nháy mắt Y Trát Lạp đã khôi phục khuôn mặt bình tĩnh, nhẹ nhàng nói.

“Ừm. Người đi đi.....” Paul Ruffram phát tay, nhìn bóng dáng Y Trát Lạp ở đi xa trên hành lang dài, cảm thấy người này bạn với hắn nhiều năm như thế nhưng bây giờ lại có loại cảm giác xa lạ. Hắn làm sao vậy? Ở trong này quá lâu thì trở nên đa sầu đa cảm sao? Paul Ruffram tự giễu lắc đầu, xoay người trở lại phòng mình.

“Hôm nay triệu tập mọi người lại đây là muốn tuyên bố một tin tức xấu. Công văn kết giao liên minh đặt trong phòng ta đột nhiên không thấy!” Trong phòng nghị trống trải, ma vương nhíu mày, ngón tay không kiên nhẫn gõ mặt bàn. Trước mắt chư vị thần rũ đầu xuống, thở cũng không dám thở mạnh ra.

” Tuấn Đạt! Đây là có chuyện gì?!” Ánh mắt sắc bén của ma vương nhìn chăm chú về hướng nội thị quan đáng thương. Chỉ thấy Tuấn Đạt khăn trương nắm chặt nắm tay, rầm quỳ rạp xuống đất:” Hồi, hồi bẩm bệ hạ, có thể ra vào phòng ngủ của bệ hạ, chỉ có.....”

Ma vương không kiên nhẫn quát:” Chỉ có ai?! Không cần ấp a ấp úng!”

” Dạ! Dạ! Chỉ có Paul Ruffram và thị nữ cận thân Y Trát Lạp.....” Tuấn Đạt nhắm chặt hai mắt, hạ quyết định nói ra.

” Cái gì?” Ma vương mở to hai mắt nhìn, trong lòng bất an lập lại một tiếng, tựa hồ bị cái gì đã thương. Chẳng lẽ mấy ngày nay Paul Ruffram thuận theo hắn đều là nguy trang? Chẳng lẽ hắn vì dã tâm của anh trai, hắn..... Ma vương suy nghĩ không yên nhắm hai mắt lại. Hơn nửa ngày mới mở hai mắt, lạnh lùng nói:” Đưa Paul Ruffram và thị nữ của hắn lại đây.”

Paul Ruffram một bước tiến vào phòng nghị, liền cảm giác được không khí không ổn. Tất cả quan thần đều dùng một loại ánh mắt chán ghét, cảnh giác, thậm chí là oán hận nhìn hắn. Chỉ có tâm mắt Tuấn Đạt mang theo câu hỏi, khó hiểu và lo lắng. Mà ma vương bệ hạ cao cao tại thượng kia, một tay ôm đầu, mặt không chút thay đổi nhìn hắn đi đến. Paul Ruffram bất an không yên quỳ gối trên đại điện, rốt cuộc xảy ra chuyện gì nha?

” Paul Ruffram, công văn liên minh với Tư Đan Quốc đặt ở trong phòng ta người biết không?” Ma vương nói thẳng.

Paul Ruffram hơi hơi chấn động, có vẻ hơi giật mình nói:” Hạ thần không biết.”

” Thị nữ Y Trát Lạp bên người hắc đầu?” Ma vương chuyển hướng sang Tuấn Đạt, hỏi.

Tuấn Đạt vội vàng trả lời:” Bệ hạ, quân coi giữ cửa thành\_ Huyết Mệnh Thành buổi sáng nhìn thấy cô ấy vội vã cười kị mã ra khỏi thành.....” Tuấn Đạt nói

Do dự nhìn Paul Ruffram một cái rồi nói tiếp,” Nói là được chủ nhân cho phép nghỉ ngơi hồi hương.”

Paul Ruffram giật mình nhìn Tuấn Đạt: Nếu hắc nói chính là thật sự.Như vậy chẳng lẽ là Y Trát Lạp trộm công văn quan trọng kia

Công văn? Tư Đan Quốc? Không phải các anh trai hắc vẫn cực lực muốn mượn sức biên cảnh tiểu quốc đó sao? Chẳng lẽ.....

Không để cho Paul Ruffram nghĩ, ma vương gắt gao theo dõi hắc, lạnh lùng hỏi:” Paul Ruffram có cái gì giải thích không?”

Giải thích? Chẳng lẽ bệ hạ hoài nghi hắc sai Y Trát Lạp đi làm chuyện này sao? Paul Ruffram kinh ngạc nhìn khuôn mặt tuấn tú không mang theo một tia biểu tình nào của ma vương.

” Bệ hạ, Paul Ruffram là con của tội thần, vốn là không nên thị tẩm ở trong phòng bệ hạ.....” Bên cạnh một thần tử râu hoa râm xen vào nói.

” Câm miệng! Người là đang dạy ta nên làm như thế nào sao?” Ma vương hung hăng trừng mắt nhìn người một cái.

Người nọ nuốt nuốt nước miếng,râm quỳ trên mặt đất, run rẩy nói:” Mặc kệ như thế nào, Paul Ruffram có hiềm nghi lớn nhất,bệ hạ thật sự không nên đem người này giữ ở bên người!”

” Người!” Cựu thần trong điện nói không phải là vô lý, ma vương nhất thời tìm không ra lời phản bác.Mặt khác chỉ thấy các thần tử nhất tề quỳ xuống:” Hy vọng bệ hạ tam tư.”

” Hừ.” Ma vương chán ghét nhìn đám người quỳ dưới đất kia, không hề để ý tới. Hắc chỉ nhìn chằm chằm Paul Ruffram lại hỏi:” Paul Ruffram, chẳng lẽ người không có gì nói sao?”

Paul Ruffram nhớ tới cử chỉ khả nghi của Y Trát Lạp, cho dù không phải chính mình làm,đoán chừng..... Cũng là người trong gia tộc.Nhưng mà ma vương hắc chẳng lẽ hoài nghi mình sao?Cũng đúng! Hắc vốn chỉ là một nô lệ làm ẩm giường,xảy ra những chuyện đó hắc hoài nghi mình cũng là bình thường.Mình không nên hy vọng xa vời hắc có thể tính nghiệm mình. Nói cái gì yêu thương mình,chẳng qua là muốn hắc nghe lời mà thôi.

Paul Ruffram đau thương nhìn ánh mắt ma vương, từng chút từng chút rũ mắt xuống, yên lặng lắc đầu.

Ma vương không nghĩ tới Paul Ruffram ngay cả biện bạch cũng không có. Hắc đây là có ý gì? Cam chịu sao? Trong khoảng thời gian này hắc phối hợp, hắc nói yêu đều đang diễn trò sao? Tim Ma vương tựa như bị dao nhỏ hung hăng cắt: Buồn cười ta thật tình yêu hắc, kết quả người bị đùa bỡn tra tấn không phải hắc, mà là ta!

Nón tay ma vương hung hăng nắm lại, cố gắng không cho đau khổ biểu lộ ở trên mặt, hắc không cam lòng truy vấn nói:” Ta hỏi người một lần nữa. Có phải người làm hay không?”

Paul Ruffram ngẩng đầu lên,quạt cường nhìn ma vương:” Bệ hạ nếu tin tưởng ta thì không cần hỏi ta. Bệ hạ nếu không tin ta cho dù có hỏi cũng như không.”

Ta muốn nghe chính miệng người nói!” Ma vương cơ hồ không khống chế được tình cảm của mình,quạt to.Nhưng Paul Ruffram vẫn trầm mặc: Bảo ta nói như thế nào? Nói không phải sao?Nói là Y Trát Lạp..... Là người của hắc làm sao. Cô ấy trộm không phải cũng giống như hắc trộm sao?

” Bệ hạ, hắc đã chấp nhận, cần gì phải tổn lời với hắc?” Quần thần bắt đầu chịu đựng không được.

” Tất cả câm miệng! Muốn định tội các ngươi hãy tìm chứng cứ đến cho ta!” Ma vương thống khổ ôm đầu, bảo bối của ta, người thật sự chưa từng yêu ta sao? Nhìn thấy dáng vẻ quần thần xúc động phần nộ, nghĩ đến bản thân phải nhanh đến Tư Đan Quốc xử lý công sự, ma vương liền có chủ ý: Bình tĩnh một chút! Mặc kệ như thế nào đều phải xử lý xong công sự, sau mới chỉnh lại cảm tình cá nhân.

Ma vương chậm rãi mở miệng:” Người đâu, đưa Paul Ruffram đến thiên lao, chờ xử lý.”

Rốt cuộc, người vẫn là không tin của ta. Rốt cuộc ta chỉ là một món đồ chơi đáng thương. Paul Ruffram thống khổ nhắm lại hai mắt, cố gắng không chế nước mắt sắp mãnh liệt tràn ra. Chỉ thấy hắn bỏ cánh tay thị vệ ra, thông thả đứng lên, hai mắt đăm lẹ nhìn ma vương:” Sớm biết rằng như vậy, ta sẽ không giao trái tim cho ngươi .....” Nói xong câu này, hắn cũng không quay đầu lại tiêu sái ra ngoài điện.

Ma vương nhìn ánh mắt tuyệt vọng của Paul Ruffram, cơ hồ nhịn không được muốn ôm hắn vào trong ngực, không bao giờ ... buông ra nữa, là ta hiểu lầm người sao? Quên đi, chờ ta trở lại sẽ dùng ma lực tìm kiếm chân tướng. Hiện tại chuyện quan trọng nhất là Tư Đan Quốc! Dù sao ta là vua của quốc gia này. Người chỉ cần ở thiên lao nghỉ ngơi vài ngày, tất cả trắng đen chờ ta trở lại rồi nói sau. Nếu là ta hiểu lầm ta sẽ bồi tội với ngươi. Nếu thật là người làm, ta đây, ta nên làm cái gì bây giờ.....

Nghĩ đến đây ma vương liền cảm thấy đau đầu. Hắn cố gắng trấn tĩnh lạnh lùng nói:” Chuẩn bị một chút, hôm nay chúng ta xuất phát đi trước Tư Đan Quốc. Paul Ruffram là người đáng nghi nhất nhưng chứng cứ phạm tội không đủ, tạm thời giam giữ ở thiên lao. Định tội hay không, chờ ta trở lại nói sau.”

## 10. Chương 10: Chân Tướng

Rốt cục liên minh được với Tư Đan Quốc. Ma vương mỗi một năm ở trên ghế, ấn lên huyết Thái Dương, bản thân đã đến biên cảnh ba ngày. Ngày mai đã có thể khởi hành trở lại Huyết Mệnh Thành. Trở lại trong thành không biết đối mặt với người hân yêu ra sao, hay là phải..... xem hân như kẻ địch? Không biết Paul Ruffram thế nào. Thiên lao âm u như vậy hân có sợ không? Tiểu yêu \*\*\* kia không biết có phải hân ăn cắp công văn không? Hân có thể oán hận ta hay không? Tưởng tượng đến Paul Ruffram, ma vương liền cảm thấy trong đầu hỗn loạn, ngực đau.

Ma lực truyền đến bồn nước, chỉ thấy nước trong bồn dần dần sôi trào lên, một đoàn hơi nước bốc lên ở bên trong phòng, hơi nước chiếu ra hình ảnh mơ hồ từ từ đủ và rõ ràng hơn: Ở trong hình phòng lạnh lẽo, Paul Ruffram người trần truồng quỳ gối trên miến thủy \*\*\*, toàn thân che kín vết máu. Hai người nam nhân cai ngục ăn mặc tốt núp lấy tóc Paul Ruffram, thay phiên đem vật xấu xí dưới thân mình đưa vào trong miệng hân. Thân thể đáng thương, ánh mắt đại ra, nước mắt không tiếng động chảy xuống hai gò má đỏ bừng. Nước bọt hỗn loạn theo máu loãng chảy theo khóe miệng xuống. Phía sau hân là một nam nhân đầu trọc, cầm một khối lửa đỏ, không chút lưu tình in lên trên lưng hân. Khiến cho hân trợn to đồng tử, nước nở một tiếng, thống khổ nhắm mắt nhú mày, toàn thân run sợ. Người đàn ông phía trước cũng không ngừng trầm trồ khen ngợi:” Woa, thật chặt. Quá tuyệt vời!”

Một màn đáng sợ này làm ma vương trợn mắt há hốc mồm, nhất thời khó thở công tâm tiếp theo nôn ra một ngụm máu tươi. Hình ảnh bằng nước bỗng nhiên biến mất ở bên trong căn phòng trống trơn. Ma vương dường như nổi điên chạy ra khỏi trường doanh, cỡi dây một hắc mã bị cột phía trước, xông vào bên trong màn đêm mờ mịt. Binh lính kinh ngạc nhìn thân ảnh ma vương đi xa, trong đêm tối Tuấn Đạt khàn cả giọng la lên:

” Bệ hạ, người đi đâu vậy? Chờ chúng ta một chút nha.....”

Bầu trời gần sáng, cửa lớn hình phòng địa ngục bỗng nhiên bị người dùng một cước đá văng ra. Ba người đang thích thú \*\*\* tàn bạo Paul Ruffram, còn không kịp thấy rõ người đến là ai, liền bị người đó nhanh như chớp đánh mấy quyền bất tỉnh trên mặt đất.

Paul Ruffram ngã xuống trong một bờ ngực ấm áp, hân mở mi mắt suy yếu, cố gắng thấy rõ gương mặt bị thương mà ân cần trước mắt:” Anh..... Anh.....”

Paul Rad cẩn thận ôm thân thể yếu ớt đầy vết thương kia vào trong ngực, thể nhưng phát hiện không có một nơi nào hoàn hảo có thể chạm đến. Ngay cả móng tay cũng đều cắm đầy ngân châm. Em trai bảo bối

của hắn lại bị tra tấn thành dáng vẻ như thế này. Lòng hắn tựa như bị dao nhỏ hung hăng cắt một nhát, thật vất vả mới nhìn được nước mắt sắp tràn ra hốc mắt:” Thật xin lỗi. Anh hai đã tới chậm đã làm em chịu khổ .....”

Mấy ngày gần đây không ngừng bị tra tấn, làm cho ý thức Paul Ruffram có điểm mơ hồ, hắn cố gắng sửa sang lại suy nghĩ, dứt quãng hồi:” A,anh..... Tại sao..... Ở trong này?”

” Đứng hồi nữa.Chờ vết thương của em lành, anh hai sẽ nói tỉ mỉ với em.....” Paul Rad cởi áo chính mình, thật cẩn thận bao lại thân thể trần trụi của Paul Ruffram.

“Không..... Nói cho em biết. Công văn..... Có phải hay không, có phải hay không.....” Paul Ruffram vội vàng nhìn Paul Rad,môi khô khốc suy yếu phun ra câu nghi vấn.

” Là anh bảo Y Trát Lạp lấy đi.Chỉ cần anh liên hợp với Tư Đan Quốc lật đổ tên bạo quân kia,thì em không cần ở lại đây làm con tin. Paul Ruffram,anh không nghĩ tới tên bạo quân kia tàn nhẫn như vậy, không có bằng chứng thế nhưng tra tấn em. Điều là lỗi của anh.....” Paul Rad rút cục không chế không được,khóc không thành tiếng lau đi máu tươi dính trên khóe miệng Paul Ruffram.

Paul Ruffram thống khổ tuyệt vọng nhắm hai mắt lại. Quả nhiên! Quả nhiên là gia tộc hắn làm! Ma vương..... Sẽ không bỏ qua chúng ta.Tại sao,tại sao phải như vậy.....

Đúng lúc này trong phòng giam yên tĩnh bỗng nhiên xuất hiện một thanh âm lãnh khốc:” Khen cho gia tộc Paul! Đầu tiên là trộm công văn, sau đó là cướp ngục, tiếp theo là cái gì? Mưu phản sao?!”

Paul Rad giật mình nhìn phía cửa,phát hiện hắc y ma vương tóc đen đang đứng ở trên bậc thang hình phòng,ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chú vào chính mình. Hắn nhẹ nhàng buông Paul Ruffram, đưa tay rút thanh kiếm của mình ra:” Gia tộc ta đã sớm thật lòng quy thuận, tại sao phải bắt Paul Ruffram đến Huyết Mệnh Thành làm con tin. Thậm chí còn muốn hắn..... làm nô bộc của người. Nếu không phải hôn quân biến thái như người tra tấn em trai quan trọng của ta. Cũng không làm cho ta muốn lật đổ người!”

” Ta tra tấn hắn? Người không thấy được lúc ta yêu thương hắn, hắn hưởng thụ cỡ nào đâu!” Ma vương không có suy nghĩ liền phản bác. Lại không biết lời này, vào trong tai Paul Rad chói tai đến cỡ nào: Lại giáp mặt vũ nhục em trai đáng yêu cao quý của hắn! Nghe vào trong tai Paul Ruffram, lại xấu hổ không chịu nổi: Hắn chẳng qua xem ta như công cụ tiết dục đùa bỡn,hắn lại không biết ở dưới thân hắn uyển chuyển cầu hoan.

Paul Rad giơ thanh kiếm trong tay lên:” Im miệng! Ta hôm nay sẽ giết tên hôn quân này!”

” Giết ta? Chỉ bằng người?” Ma vương khinh miệt cười, giơ tay phải lên, một đạo ma lực tập kết thành quang cầu hình thành trong tay hắn, phát ra ánh sáng chói mắt.

” Không, không được.....” Paul Ruffram khó khăn hoạt động thân thể,bò đến dưới chân ma vương, một tay bắt lấy ống quần ma vương, cầu xin mơ hồ không rõ.

Người nhỏ nhắn dưới chân,thân thể đầy vết máu được áo của Paul Rad trùm lại ngón tay còn dính đầy ngân châm, cố gắng ngưỡn khuôn mặt nhỏ nhắn bắn lên, hai mắt đăm lẹ lưng trông nhìn hắn nói:” Xin người.....”Tim ma vương nháy mắt liền thu thành một đoàn:” Xưng..... xin ta?” Tiểu miêu quật cường này, cho tới bây giờ cũng chưa mở miệng cầu người. Hôm nay vì Paul Rad lại dễ dàng nói ra miệng. Quả nhiên anh trai cùng gia tộc trong lòng ở người luôn luôn ở vị trí thứ nhất. Ta vô luận như thế nào, đều không chiếm được lòng của người sao?

Sợ ma vương không có nghe rõ, Paul Ruffram liếm khóe môi khô nứt,cố gắng đề cao thanh lượng, dứt quãng nói:” Xin,xin người..... Không được thương tổn anh ấy.....” Một câu ngắn ngủn này đối với Paul Ruffram suy yếu mà nói cũng là đem hết toàn lực mới có thể nói ra miệng. Máu loãng không chút do dự theo khóe miệng của hắn chảy xuống dưới.Trong đôi mắt màu xanh biếc không có thần thái lại có chút hèn mọn xa lạ làm cho ma vương long đầu như dao cắt.

Ngay lúc ma vương cúi đầu nhìn Paul Ruffram đến thất thần, nháy mắt kiếm của Paul Rad đưa đến,bắt được cơ hội hùng hổ đâm vào ngực ma vương. Bản năng ra tay, một quang cầu tràn ngập uy lực công phá liền hướng Paul Rad gào thét mà đi, đánh vào thân thể hắn làm trên tường đá thủng một lỗ to.

” Không!.....” Paul Ruffram hoảng sợ nhìn quang cầu đánh trúng Paul Rad, khàn cả giọng hô một tiếng,sau đó hai mắt tối sầm bất tỉnh.Lúc khép lại hai mắt Paul Ruffram giống như thấy rất nhiều cảnh tượng,ma vương lãnh khốc nói ” Người chính là một nô bộc ẩm giường”; Anh trai chán ghét nói ” Người là sỉ nhục gia tộc “; Chúng thần hèn mọn nói ” tiện nhân \*\*\* dâng “nụ cười của Paul Rad, Y Trát Lạp càng ngày càng xa..... Lúc bóng tối nháy mắt bao phủ chính mình, trong lòng Paul Ruffram bay đến một ý niệm: Phải chết sao? Có lẽ chết mới là cách giải thoát tốt nhất.....

## 11. Chương 11: Thất Hồn Nhân Ngẫu

Thấy ma vương bệ hạ ôm Paul Ruffram cả người đầy máu ra khỏi thiên lao,Tuấn Đạt giật mình há to miệng:” Chuyện này..... ngài ấy tại sao lại biến thành như vậy?” Thấy vẻ mặt ma vương âm trầm như băng sơn vạn năm hàn khí đều tụ tập ở trên gương mặt tuấn mỹ kia. Tuấn Đạt run rẩy nói:” Thần đi gọi ngự y lại đây.....”

” Không cần! Đi chuẩn bị chén thuốc!” Ma vương quát một tiếng.

Tuấn Đạt lắp bắp nói:” Nhưng mà..... muốn chữa khỏi ngài ấy cần tiêu hao rất nhiều ma lực nha..... Chỉ bằng lực một mình bệ hạ.....” Ma vương cũng không để ý tới hắn,chẳng qua đi nhanh về phía trước,đảo mắt liền đến tẩm cung, cửa lớn vang lên một tiếng nổ thật lớn, đem thí Tuấn Đạt đang đi theo nhốt tại ngoài cửa.

Ở trong thiên lao, bởi vì Paul Rad trước khi biến mất bảo hắn phải chăm sóc Paul Ruffram. Hiện tại ma vương một lòng đặt ở thân thể đầy máu kia.Thật cẩn thận đặt Paul Ruffram lên giường, hai tay run rẩy lấy quần áo trùm lên người Paul Ruffram ra. Khắp cả người đều là vết thương,giống như một đao đâm vào trong lòng hắn.

” Ta tuyệt đối sẽ không cho ngươi cứ như vậy chết đi!” Ma vương cẩn thận nâng ngón tay Paul Ruffram lên rút ngân châm ra, tuy rằng Paul Ruffram mất đi ý thức, nhưng ma vương vẫn phảng phất thấy được đáng vẻ lúc hắn chịu cực hình đau khổ đến cỡ nào, đau lòng đưa mười ngón tay của hắn ngậm vào trong miệng, dùng ma lực mát vào để cho miệng vết thương khép lại.Miếng thủy \*\*\* trên người cũng được ma vương cẩn thận lấy ra, dùng ma lực cẩn thận chữa khỏi.

” Bảo bối, nhanh khỏe nha.....” Ma vương đưa tay đặt lên ngực Paul Ruffram, tập trung \*\*\* lực đưa thần lực vào người hắn. Đợi cho gương mặt nhỏ nhắn tái nhợt của hắn rốt cục có chút huyết sắc, mạch đập mỏng manh cũng đập lại, ma vương mới dài thở ra một hơi,rồi ôm người đang hôn mê kia đi về phía bể tắm.

” Bệ hạ..... Chén thuốc nấu tốt lắm.” Tuấn Đạt ngó dáo dác vào trong.

Vừa vào cửa liền nhìn thấy ma vương nửa tựa trên ghế, trong ngực là Paul Ruffram,những vết máu đáng sợ trên người đã gần như biến mất không còn,cả người được vây ở trong chăn lông. Tuấn Đạt trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi: May là Paul Ruffram không có việc gì, bằng không thiên đô phải sập xuống.

Ma vương chăm chú nhìn người trong ngực, nhẹ nhàng sờ soạng khuôn mặt nhỏ nhắn vô cùng gầy yếu kia,đầu cũng không nâng nói:” Đặt lên đó đi.”

Tuấn Đạt cẩn thận đem nước canh đặt ở mặt bên cạnh bàn xô pha, cong thắt lưng đang muốn xoay người rời đi, lại nghe thấy giọng ma vương không mang theo độ ấm truyền đến:” Phái ngự y trị liệu cho Paul Rad,giam lỏng lại hắn ở Vị Vương Cung. Thấm văn ba cai ngục hành hạ Paul Ruffram, thiên bọn họ,khoét mắt cắt lưỡi, đâm lủng màng tai rồi sung quân biên cương!” Tuấn Đạt run rẩy một chút, gật đầu đồng ý.

Nghe được tiếng Tuấn Đạt đóng cửa,ma vương cúi đầu khẽ hôn lên môi Paul Ruffram một cái:”Bảo bối, tỉnh lại uống thuốc đi.” Một lực chữa khỏi vết thương liền từ trong miệng ma vương chảy vào trong miệng Paul Ruffram. Paul Ruffram chớp động lông mi nồng đậm như sò biển,chạm rãi mở mắt kinh ngạc nhìn ma vương.

” Ngoan,hé miệng.” Ma vương cầm lấy một muỗng nước canh đưa đến bên miệng Paul Ruffram. Chẳng qua người trong ngực, ánh mắt mờ mịt không nhúc nhích. Ma vương thở dài:” Ngươi hận ta sao? Trước ngoan ngoãn uống thuốc dưỡng tốt thân thể,sau ta tùy ngươi đánh chửi,được không?” Ma vương liền mở miệng

nhỏ nhắn, đem muống canh dứt vào.Nhưng mà rất nhanh nước canh liền theo khóe miệng Paul Ruffram chảy xuống dưới,hoàn toàn không được chủ nhân nó nuốt xuống.

Ma vương khẽ cau mày:” Người đang lấy thân thể của chính mình giận dữ với ta sao?” Paul Ruffram vẫn không có chút phản ứng,chẳng qua mở to mắt đại ra. Nhìn ánh mắt mờ mịt kia,ma vương bắt đầu có chút hoảng hốt, hần vồ vồ khuôn mặt nhỏ nhắn của Paul Ruffram:” Paul Ruffram, người làm sao vậy?” Người trong ngực chỉ chờ đợi đùa nghịch người hần, ma vương sốt ruột hướng về cửa quát:” Truyền ngự y!”

Vu nữ \*\*\* thông y thật đặt tay lên cổ tay hần cẩn thận xem mạch tượng mỏng manh kia. Một bên ma vương vô cùng sùng ái vuốt ve hai má mĩ thiếu niên, khấn trương hỏi:” Hần rốt cuộc làm sao vậy? Là trúng tà sao?” Vu nữ không khỏi thầm giật mình,cô sống thượng trăm năm,nhìn ma vương tôn quý lãnh khốc này sinh ra, lớn dần,cho tới bây giờ đều chưa thấy qua hần quan tâm người nào như vậy.

Vu nữ chậm rãi lật mi mắt Paul Ruffram nói:” Không biết có phải ngài ấy chịu kích thích gì lớn không?” Ma vương sững sốt, sau một lúc lâu mới nói:”Chuyện này có ảnh hưởng gì sao?” Vu nữ thở dài:” Ngài ấy làm mất tâm hồn. Hần đem lòng mình phong lại, tựa như ốc sên bị bên ngoài kích thích liền chui vào trong vỏ.”

Ma vương không biết làm sao nhìn đôi mắt xanh biếc thất thần của Paul Ruffram, vội vàng hỏi:” Làm sao mới có thể làm cho hần khôi phục thần trí?” Vu nữ bất đắc dĩ lắc lắc đầu:” Dùng thuốc không thể cứu chữa. Mặc dù dùng ma lực chữa khỏi cũng không được,chỉ có thể dựa vào chính hần. Có lẽ bị kích thích thêm lần nữa biết đâu khôi phục được cũng không chừng.”

Ma vương cắn chặt răng, trầm mặc hồi lâu, rốt cục mỗi một phát phát tay bảo mọi người trong phòng đi ra ngoài. Hần hao tổn \*\*\* thần vuốt mái tóc vàng mềm mại Paul Ruffram,lưu luyện hôn lên đôi mắt to xinh đẹp vô thần kia thật lâu thật lâu. Hần cầm lấy một muống thuốc,đưa vào trong miệng mình,cúi đầu, miệng đối miệng đưa nước thuốc vào sâu trong miệng Paul Ruffram:” Tiểu tử kia, người dùng phương thức này trừng phạt ta sao? Đừng giầy vò ta lâu lắm. Người phải nhanh tỉnh táo lại.....”

Đảo mắt cái nhiều ngày trôi qua, tình trạng của Paul Ruffram một chút cũng không chuyển biến tốt.Ngoại trừ ngủ thì chính là trợn tròn mắt nằm ở trên giường không nhúc nhích,giống như một búp bê vải không có sinh mệnh để người đùa nghịch. Mỗi lần ma vương ôm hần đến trong bồn tắm,đều cố ý thông qua thân thể hần làm cho hần bị ” kích thích ” để nhanh khôi phục thần trí. Mỗi lần Paul Ruffram đều là mặt đỏ tai hồng,la hét liên tục, đáng tiếc ma vương còn chưa có kịp thi triển yêu thương hần,đứa bé suy yếu kia bởi vì cao trào mà nửa đường ngắt đi.

Ma vương bất đắc dĩ nhìn Paul Ruffram toàn thân ửng đỏ,bởi vì bể nước nóng và tình cảm mãnh liệt mà thân nhiên phiếm màu đỏ hoa hồng. Hần nuốt nuốt nước miếng,cẩn thận giải khai nơ con bướm trói buộc ở hạ thể Paul Ruffram,đem vật cứng nhỏ kia bởi vì đùa giỡn nhưng không được phát tiết run rẩy nhét vào trong miệng, mút vào đến khi phun ra một nước,rồi mới đem dịch thể liếm thực sạch sẽ, lưu luyện đem bảo bối trong miệng bỏ ra. Hần hít thở dài,cúi đầu nhìn xem dự vọng chính mình sưng to, thủy chung không đành lòng cưỡng bức thân thể nhỏ nhắn suy yếu kia. Hần lẩm bầm lầu bầu nói:” Không có biện pháp, đành phải dùng nước lạnh tắm giải quyết.”

Từ trong ao nước lạnh đi ra, ma vương phát hiện mỹ nhân trên giường ngủ đã mở mắt,sững sờ nhìn chằm chằm trần nhà ngẩn người. Hần ngồi vào bên giường, ôm búp bê kia lên, vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn \*\*\* xảo không có biểu tình kia.Vừa rồi lúc hần đùa giỡn trên giường mặt cứng ngắc này đây \*\*\*, đáng tiếc kia chính là phản ứng bản năng, cặp mắt xinh đẹp kia vẫn mờ mịt vô thần như vậy.

” Đứa bé không nghe lời này,còn muốn trốn đến khi nào?” Ma vương cầm lấy thìa bạc,lại một lần nữa đem nước canh đưa vào trong miệng Paul Ruffram. Vô ích, nước theo khóe miệng róc rách chảy ra.

” Đã qua mấy ngày,chẳng qua chỉ uống canh người cũng không chịu sao?” Ma vương buồn bực đẩy miệng Paul Ruffram ra, không khỏi hỏi nửa đem bát canh ma lực đổ vào miệng hần.

Paul Ruffram bị nước canh đột nhiên quán nhập bị nghẹn một trận ho khan,đem tất cả đồ trong bụng ới ra.Chính mình thật vất vả miệng đối miệng mới mới dứt được hần một ít thức ăn thể nhưng toàn bộ bị phun ra. Ma vương nhất thời mất tính nhẫn nại đem bát canh ném mạnh xuống đất,cho Paul Ruffram một cái tát:” Người rốt cuộc muốn ta thế nào mới bằng lòng tỉnh lại?!”

Paul Ruffram đáng thương thân thể suy yếu tựa như lá khô trong gió, bị ma vương không biết nặng nhẹ cho một cái tát, cũng không hiểu tránh né, lập tức bị quay cuồng ngã xuống giường. Đầu sinh đập vào nền nhà máu trên trán liền xông ra.

Ma vương tâm phiền ý loạn cũng không quản hấn, đẩy cửa đi ra ngoài: Ta thương hấn sủng hấn, mấy ngày này ôm hấn sợ hấn té, dùng miệng hút hấn ăn cơm, tắm rửa cho hấn, hầu hạ hấn đại tiểu tiện. Ta thân là ma vương, chưa từng giống hạ nhân hầu hạ người khác, hấn là người đầu gối không biết chút nào cảm kích.

Là ai biến hấn thành cái xác không hồn?! Ta nhất định phải làm thịt hấn! Gió thu trên hành lang lạnh lùng thổi tới trên người ma vương, lửa giận kia dường như cũng thanh tỉnh không ít: Paul Ruffram biến thành như vậy phải do hấn chịu trách nhiệm lớn nhất. Đưa hấn đến thiên lao để cai ngục nơi đó tra tấn hấn, không phải là chính mình sao? So với hấn chịu khổ, chính mình còn làm cái gì nha? Nghĩ đến đây ma vương lại cảm thấy áy náy, hấn nhanh quay đầu lại, chạy về phía phòng ngủ của mình.

Đẩy cửa phòng ra, Paul Ruffram vẫn thẳng tắp nghiêng người nằm trên mặt đất, máu tươi trên trán vẫn còn chảy ra, khóe miệng cũng lưu lại một ít vết máu. Tuy rằng mất tâm trí, đau đớn vẫn có cảm giác. Trong đôi mắt màu xanh biếc vô thần kia, nước mắt lẳng lặng chảy xuống. Cũng không bởi vì thương tâm, mà là bởi vì thân thể đau đớn phản ứng theo bản năng.

Thân thể vốn đã yếu ớt không chịu nổi thế nhưng còn bị chính mình đánh đến có vết thương. Máu đỏ tươi, lệ trong suốt giống như lưu trong ngực hấn. Ma vương nhìn thấy lòng đau như cắt, chạy nhanh về phía trước ôm bé con kia vào trong ngực, nhanh chóng dùng ma lực chữa khỏi vết thương trên trán. Hấn thương tâm ôm chặt Paul Ruffram vào trong ngực, liếm đi nước mắt \*\*\* xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn, run giọng thì thào nói: "Xin lỗi. Bảo bối, xin lỗi....."

## 12. Chương 12: Sợ Hãi Sống Lại

Sáng sớm hôm nay, ánh nắng ấm áp chiếu vào trong vườn hoa hồng, ma vương ôm Paul Ruffram ngồi ở trên ghế. Hấn kiên nhẫn đưa chén thuốc lớn hút vào trong miệng Paul Ruffram, cầm khăn lụa lau đi nước canh dính ở khóe miệng, cúi đầu nhẹ nhàng cọ môi lên đôi môi trơn mịn kia: "Bảo bối, còn muốn ngủ bao lâu? Chỉ là nếu cứ uống nước canh này người chống đỡ không được bao lâu sẽ hư thoát mà chết. Người muốn chết đi như vậy sao?"

Ma vương cười nhéo hai má trơn mịn một cái, ngón tay lưu luyến dao động quanh xương quai xanh khiêu gợi của Paul Ruffram: "Không thể. Ta sẽ không cho người cô độc đến chết như vậy." Hấn đẩy mái tóc vàng của Paul Ruffram ra hôn lên trán một cái. Ánh nắng sáng sớm, trong hoàn cảnh tràn đầy mùi hoa, chiếu lên khuôn mặt tuấn mỹ của hai người giống như thần tiên dịu dàng, vàng ấm áp, thẳng đến người hầu bên người ma vương đến. Đáng tiếc cảnh này không có kéo dài bao lâu, trước một khắc nam tử áo đen liền mang lại lịch người nào đó đến, trong ánh mắt tất cả đều là uy nghiêm: "Tuấn Đạt, đưa Paul Rad vào thiên lao đi. Trừng phạt hấn." dứt lời, ma vương liền ôm lấy Paul Ruffram ra khỏi phòng.

Trong thiên lao âm u, Paul Rad bị treo lên kệ hình. Loại không khí bị đè nén này làm cho ma vương hồi tưởng ngày đó Paul Ruffram bị tra tấn, không khỏi cả người không thoải mái. Hấn ôm Paul Ruffram lạnh lùng nhìn Paul Rad bị treo trên đó.

Bị quang cầu ma vương đánh trúng, Paul Rad được phần đông ngự y trong Huyết Mệnh Thành trị, đã gần hoàn toàn khôi phục khỏe mạnh. Hấn không biết ma tại sao không giết hấn, còn sai người chữa thương cho hấn, ăn ngon rồi đưa hấn giam lỏng. Thẳng đến hôm nay trong thiên lao âm u nhìn thấy ma vương ôm ấp Paul Ruffram, hấn tựa hồ có điểm hiểu được nguyên nhân, ma quỷ kia là muốn ở trước mặt Paul Ruffram từ từ tra tấn hấn.

Paul Rad nhìn ma vương kêu ngạo không ai bì nổi, còn có em trai mình ở trong ngực hấn thân thể trần trụi được bao quanh một cái chăn lông, cần răng nói: "Người đã làm gì Paul Ruffram? Chuyện ăn cắp công văn hấn hoàn toàn không biết. Chẳng lẽ lần trước tra tấn hấn còn chưa đủ sao?"

"Ta làm thế nào? Ta chỉ là muốn hảo hảo yêu hấn mà thôi!" Ma vương liếc mắt nhìn Paul Rad, đem ánh mắt chuyển tới búp bê trong ngực. Tay hấn dịu dàng vuốt khuôn mặt tái nhợt của Paul Ruffram.

” Người cũng xứng nói yêu sao?! Ta giờ đang ở trong tay người, mặc cho người xử trí, chỉ cần người có thể buông tha Paul Ruffram.” Paul Rad tận lực không chế lý trí của mình, mặt không chút thay đổi.

Ma vương cũng không để ý tới hấn chẳng qua chỉ nhìn cặp mắt vô hồn trong mắt Paul Ruffram, một hồi lâu mới cúi đầu gặm cắn cổ xinh đẹp tuyết trắng kia, tay cũng không quy củ đưa vào trong chăn lông, đùa nghịch chiếc vòng nhỏ giữa vú.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Paul Ruffram rất nhanh ửng đỏ, cái miệng nhỏ khê mở ra, hơi thở không yên phát ra nhỏ vun tiếng rên rỉ. Ma vương hài lòng ngẩng đầu lên, nhìn trên cổ Paul Ruffram vừa mới in lên dấu hôn ngân, đưa tay xuống dao động bắt tiểu ngọc hành dưới chăn lông, lúc lên lúc xuống vỗ về chơi đùa.

“Dừng tay! Dừng tay! Sắc ma này!” Paul Rad buồn bực ý đồ thoát khỏi khóa sắt trên tay, đáng tiếc chỉ tạo ra tiếng vang “Rầm”.

Ma vương hôn lên cái miệng nhỏ nhắn gợi cảm Paul Ruffram, đem đầu lưỡi đưa vào dây dưa trong đó, thậm chí phát ra tiếng vang chặc chặc, một hồi lâu mới lưu luyến hút chất ngọt ngào kia:” Người không thấy Paul Ruffram rất thích ta yêu hấn sao?” Hấn tăng nhanh động tác trong tay thẳng đến tiểu mẫn cảm kia phát ra một tiếng thét chói tai, vui vẻ phóng thích trong tay hấn. Ma vương hài lòng nhìn ánh mắt thất thần kia tràn ngập sương mù làm người ta yêu mến, hấn vươn bàn tay dính đầy dịch thể của Paul Ruffram đưa tới bên miệng cắn thận liếm:” Hương vị Paul Ruffram, lúc nào ăn cũng ngon như vậy.”

Không để ý Paul Rad chửi ầm lên ” biến thái “, ma vương hôn lên lông mi nồng đậm của Paul Ruffram, mỉm cười nói:” Bảo bối, không ngủ nha. Ta cho người xem kịch vui.” Hấn một lần nữa điều chỉnh tư thế, đem chăn lông trên người Paul Ruffram kéo xuống, quay đầu búp bê lại để cho ánh mắt hấn nhìn chăm chăm vào Paul Rad.

” Paul Ruffram!” Paul Rad lần này thấy rõ khuôn mặt của Paul Ruffram, vốn kinh ngạc Paul Ruffram vì sao im lặng thuận theo, hiện tại mới phát hiện em trai hấn thần sắc như có vấn đề, hấn sốt ruột quát to:” Paul Ruffram! Em làm sao vậy!”

” Không cần kêu. Để cho ta xem anh em các người tình cảm sâu đậm ra sao đi!” Ma vương cắn lỗ tai Paul Ruffram, đầu lưỡi nghịch ngợm ở trong tai hấn:” Paul Ruffram, nhanh tỉnh lại. Nếu không muốn anh trai người chịu khổ thì tỉnh lại cho ta!” Hấn ngẩng đầu thì thầm, cái ngực đứng ở bên cạnh liền ngấm hiểu cảm roi da lên quất vào người Paul Rad, ” Bốp ” roi vụt mạnh vào người.

Roi đánh vào da thịt phát ra tiếng vang thật lớn nháy mắt mỗi Paul Ruffram cũng chấn động toàn thân, giống như roi kia là đánh vào trên người hấn. Cái ngực lại dành dụm khí lực, tựa hồ nghĩ muốn ở trước mặt ma vương biểu diễn sức mạnh của mình, ” bốp ” roi thứ hai đã đem quần áo phía sau lưng Paul Rad hoàn toàn xé rách, toàn bộ roi da đều dính máu tươi. Paul Rad cắn răng yên lặng chịu đựng.

Rất nhanh, vài roi liền làm lưng Paul Rad nở hoa. Tiếng vang bốp bốp quanh quẩn ở trong phòng giam. Ma vương nhìn người bé nhỏ trong ngực, nắm chặt tay, run rẩy không ngừng, trong mắt cũng tràn ngập hơi nước. Hấn biết rõ Paul Ruffram đau khi nhìn anh trai mình bị quất, nhưng nghĩ đến bảo bối của mình, hấn quyết định dùng phương pháp này đả kích hấn, trong lòng không khỏi khó chịu: Ta yêu thương người như thế nào người cũng không chịu tỉnh lại. Rốt cuộc vẫn là anh trai quan trọng hơn. Hấn ở bên tai Paul Ruffram dùng giọng nguyên rủa nhắc lại:” Nhanh tỉnh lại, bảo bối. Người muốn anh trai mình chịu khổ sao? Nếu người không tỉnh ta đánh hấn đến chết mới thôi!”

Lần vút roi thứ mười chuẩn bị hạ xuống, nước mắt rốt cục theo hốc mắt Paul Ruffram mãnh liệt tràn ra, hấn run rẩy từ trong cổ họng phát ra giọng nói mơ hồ không rõ:” Không..... Không được.....”

Ma vương vui sướng ôm chặt Paul Ruffram, nâng mặt hấn nhìn về phía mình, thấy đôi mắt to nước mắt lưng tròng kia, chớp động bị thương cầu xin:” Thật tốt quá. Bảo bối, người rốt cục đã tỉnh.” Ma vương phát tay, cái ngực liền ngưng lại hành hình với Paul Rad.

Ma vương khẩn cấp ôm lấy Paul Ruffram, bước nhanh ra khỏi nơi u ám này. Paul Ruffram bị ôm vào trong ngực, giây không được chỉ có thể đem đầu tựa vào trên vai ma vương, hai mắt đắm lệ mông lung nhìn Paul Rad, miệng ậm ừ kêu:” Anh, anh hai.....”

Paul Rad nhìn chăm chú vào khuôn mặt nhỏ nhắn rơi lệ đầy mặt của Paul Ruffram, nghe được hấn si ngốc

hồ tên chính mình hần thấy đau lòng,so với roi vút trên lưng càng đau hơn.Chỉ là hần chỉ có thể trở mắt nhìn Paul Ruffram bị người đó ôm vào trong ngực đi xa, hần hướng về phía bóng dáng ma vương, cúi đầu nhắc lại:” không được thương tổn hần nữa .....”

” Không được nhốt anh hai trong thiên lao..... Bệ hạ..... xin người.....” Dọc theo đường đi từ thiên lao đến hầm cung, Paul Ruffram cầm lấy áo ma vương không ngừng nhắc đi nhắc lại.

Vốn là tượng gỗ giờ có thể khôi phục thần trí là chuyện vui cỡ nào. Nhưng nhìn Paul Ruffram khóc không thành tiếng cầu xin,làm cho ma vương không khỏi tâm phiền ý loạn. Hần có chút giận dữ ném Paul Ruffram lên ghế nằm, tức giận nói:” Anh hai,anh hai! Trong lòng người chỉ có Paul Rad sao?!”

Paul Ruffram không quan tâm chấn lòng quần trên người,nửa người trần trụi nhích lại gần, gắt gao giữ chặt vạt áo ma vương, nước mắt lưng tròng cầu xin:” Xin người..... Anh hai vì ta mới phạm tội.....”

Ma vương không kiên nhẫn nói:” Huynh đệ tình thâm lắm. Vậy người phải làm cái gì nha?” Hần nhìn trên bàn trà có món súp nóng mà hần đã sớm sai người chuẩn bị,đang định đem tiểu tử mấy ngày kia không chịu ăn giờ ăn thật no. Không ngờ Paul Ruffram nghe xong lời hần nói, sững sốt một chút rồi hé bàn tay nhỏ bé, run rẩy cởi quần ma vương. Ma vương bị hành động của hần làm hoảng sợ, không giải thích nổi hỏi

Nói:” Người làm gì?”

Paul Ruffram cắn môi, run giọng nói:” vì anh hai,ta cái gì cũng nguyện ý.....” Không kịp phản ứng,ma vương liền cảm giác được bảo bối giữa hai chân mình bị một đôi tay nhỏ bé lạnh như băng cầm lấy,rồi đưa vào khoang miệng ướt át ẩm áp. Hần lúc này mới hiểu được: Chẳng lẽ ta ở trong lòng người chỉ là người có tính ngược đãi cuồng sao? Thấy Paul Ruffram cử động không khỏi làm cho hần nhớ tới tiểu tử đáng thương này bị nhục nhã trong thiên lao. Hần nửa tức giận nửa đau lòng đẩy thân thể nhỏ nhắn kia ra quát:” Người khi nào thì trở nên thấp hèn như thế?!”

Paul Ruffram ngã ngồi ở trên sàn,ngơ ngác lặp lại lời mê vương nói:” Thấp hèn.....” Hần nhớ tới những thứ xấu xí của các cai ngục kia,từng ở trong khoang miệng mình tàn sát bữa bãi, không khỏi bịt kín miệng: Nếu bị ma vương biết hần bị người ta đùa bỡn như vậy, không biết hần sẽ tức giận thành đáng về gì. Hần là người dơ làm sao có thể chạm vào hần? Hần kéo chấn lòng lên che lại người,run rẩy chuyển đến trong góc,hai tay ôm đầu gối run rẩy.

Ma vương hít sâu một hơi áp chế dục hỏa trong lòng bị Paul Ruffram trêu chọc,lúc sửa sang lại quần áo mới phát hiện vật nhỏ đáng thương kia lui tới trong góc tường giống như tiểu cầu bị chủ nhân vứt bỏ. Trong lòng hần nhất thời trở nên dịu dàng,đau lòng đi đến ôm Paul Ruffram lên, nhẹ vuốt đầu hần nói:” Đồ ngốc, lại đây ăn cơm thật tốt ta liền tha cho Paul Rad.”

Paul Ruffram ngây ngốc nhìn ma vương,không hiểu hần vì sao bỗng nhiên trở nên dịu dàng. Thẳng đến ma vương cầm lên một thìa bạc,múc một muỗng cháo đưa đến trong miệng hần” Hé miệng ra,bảo bối.” Paul Ruffram mở miệng nhìn ma vương,nghe lời mở miệng ra,đem thìa cháo ngậm vào trong miệng.

Sau một lúc lâu cũng không thấy hần nhai. Ma vương hơi nhíu mày:” Không ăn sao?” lúc này Paul Ruffram mới phục hồi \*\*\* thần, sợ hãi nhìn ma vương nhai lại mảy, ra sức nhấm nuốt thực vật trong miệng. Chẳng qua hần một chút cũng không cảm thấy đói, ngược lại cảm thấy cháo trong miệng thật ghê tởm.Nhưng mà hần không dám nói ra cảm thụ trong lòng, sợ ma vương tức giận sẽ làm khó Paul Rad, chỉ có yên lặng ám chỉ chính mình: Ăn đi,ăn đi, anh trai sẽ không chịu khổ.Lúc ma vương nhìn soi mói, hần miễn cưỡng nuốt cháo trong miệng xuống.

Ma vương hài lòng nhìn Paul Ruffram chịu ăn, lại đưa lên một muỗng cháo khác:”Ngoan, ăn nhiều một chút. Rất nhanh có thể khỏe mạnh hồng hào như lúc trước.” Paul Ruffram không dám mở miệng cãi lại, chậm rãi nuốt, chỉ cảm thấy trong bụng càng ngày càng buồn nôn. Cháo thật khó khăn trượt xuống thực quản, làm cho hần không thể tránh khỏi nhớ tới mình bị nhục nhã ở nhà giam.Lúc muỗng thứ ba đưa vào miệng, Paul Ruffram chỉ cảm thấy yết hầu buồn nôn,rốt cục chịu được không được đem mấy muỗng cháo mới ăn ới ra hết.

Ma vương giật mình nhìn Paul Ruffram, vốn tưởng rằng hần nhiều ngày không có ăn cơm nhất định là ăn uống tốt, ai biết tiểu tử kia lại đem tất cả thức ăn trong bụng ới ra sạch sẽ. Paul Ruffram nhìn ma vương âm tình bất định, vội vàng cúi người xuống,đưa tay lấy thứ mình vừa nôn ra định đưa vào trong miệng.

Ma vương nhanh tay lẹ mắt bắt lấy bàn tay nhỏ bé, quát:” Người muốn làm gì?!”

Paul Ruffram vẻ mặt cầu xin nói:” Xin lỗi..... Ta sẽ ăn cơm .....”

Ma vương tức giận kéo tay Paul Ruffram ra:” Thứ nôn ra còn có thể ăn sao?!”

Paul Ruffram vội vàng đoạt lấy cái chén trong tay ma vương ôm vào trong ngực,run rẩy cầm lấy thìa bạc, múc một muỗng cháo cố gắng đưa vào trong miệng rồi lại cảm thấy thật sự ghê tởm,lại sợ nhin không được ói ra làm ma vương tức giận. Tay cầm chén cháo đầy run rẩy không ngừng trong không trung.Chớp mắt một cái nước mắt như hạt đậu rơi vào trong chén.

Bảo hần ăn cơm làm bắt hần chịu cực hình. Ma vương rút cục nhìn không được,hần thở dài một hơi lấy cái chén trong tay Paul Ruffram lại để sang một bên. Dùng cơm khăn lau sạch sẽ vết cháo dính trên mặt.Đem thân thể vẫn đang run rẩy kích động ôm vào trong ngực, trấn an nói:” Được rồi,được rồi. Chúng ta trước không ăn cơm.”

Paul Ruffram nín lấy quần áo ma vương, từ trong ngực ma vương ngẩng đầu lên, đôi mắt – trông mong khóc nức nở:” Nhưng mà..... anh hai.....” Ma vương bắt đắ dĩ thở dài một tiếng, không khỏi phân trần đem ôm đầu tiểu tử kia dựa vào trong ngực,nhìn ngoài cửa hô:” Tuấn Đạt, đưa Paul Rad vào trong cung đường thương,sau đó sai người chăm sóc hần.”

Nghe được một tiếng đáp ứng ngoài cửa, Paul Ruffram lúc này mới yên lòng, hần ngoan ngoãn nằm ở trong vòng tay ma vương, nhẹ nhàng nói:” Cảm ơn bộ hạ.....”

### 13. Chương 13: Món Đồ Chơi Bị Vứt Bỏ

Ma vương ôm Paul Ruffram nhẹ nhàng đặt lên giường, thân thể trắng nõn bóng loáng kia có vài vết ửng đỏ làm cho người ta nhin không được muốn hảo hảo yêu thương. Chỉ là nghĩ đến thân thể hần vẫn đang suy yếu, \*\*\* thân lại không ổn định, ma vương đành phải nuốt nước miếng,cố gắng không chế dục vọng đang xuống xâm chiếm thân thể nhỏ nhắn kia. Hần kéo tấm chăn mềm mại cẩn thận trùm lên thân thể Paul Ruffram,ôm hần vào trong ngực,nhẹ nhàng vuốt ve sống lưng bóng loáng giống như khi còn bé mẫu thân dụ hần ngủ.

Thân thể nhỏ nhắn trong ngực loay hoay,chỉ chốc lát sau liền không nhúc nhích hô hấp đều đều ngủ đi. Ma vương cũng nhắm mắt lại,trong lòng lại nghĩ nguyên nhân Paul Ruffram không chịu ăn cơm. Không biết như thế lại nghĩ đến cảnh Paul Ruffram bị ngược đãi, mơ hồ cảm thấy bất an.

Bỗng nhiên tiểu miêu vốn nghe lời ngủ trong ngực mình lại không yên ổn giật giật. Hần nhìn ma vương nhắm chặt hai mắt,nghĩ đến người kêu ngạo không ai bì nổi kia đã ngủ. Khuôn mặt liền ưu thương sờ lên gương mặt tuấn mỹ của ma vương: Nếu bị hần biết ta bị nhục nhã, hần còn có thể ôm ta như vậy sao? Hần nhất định sẽ giận dữ lôi đình mắng ta \*\*\* đáng thấp hèn. Nếu như có một ngày bị hần phỉ nhổ vứt bỏ, không bằng hiện tại tham luyện vòng tay ám áp của hần có thể sống vui hơn một chút sao. Hần lặng lẽ hoạt động thân thể tránh khỏi lòng ngực người nọ,nhích đến bên giường ôm gối cố gắng ngủ.

Đợi cho thân thể nhỏ nhắn kia an tĩnh lại, ma vương mới chậm rãi mở mắt. Nhìn thấy tiểu tử kia cuộn thành một đoàn lui ở bên cạnh góc giường, chỉ cảm thấy một trận đau lòng: Paul Ruffram,người vẫn hận ta như vậy sao? Ngủ chung với ta rất thống khổ sao? Nghe theo lời ta chỉ là vì Paul Rad sao.

Ma vương lẳng lặng nhìn chăm chú vào gương mặt khi ngủ của Paul Ruffram: Bảo bối quật cường này,ta có phải chưa bao giờ có được tình yêu của người? Nếu không phải là ta, hần sẽ không bị gia tộc vứt bỏ, lại càng không bị nhốt vào thiên lao hơn nữa bị người thấp hèn đùa bỡn. Ta nghĩ đến một ngày nào đó người cũng có thể biết tâm ý của ta, chẳng qua chúng ta bây giờ giống như càng cách càng xa. Nếu ta buông tay,bảo bối người có thể sẽ sống vui vẻ hơn chút nào không?

Bỗng nhiên khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt kia giống như mơ thấy chuyện đáng sợ gì,mày hơi hơi nhúu lại,hai tay gắt gao nắm lấy chăn bông, miệng lẩm bẩm:” Không được..... Không được.....” Ma vương do dự một chút rồi ôm thân thể nhỏ nhắn kia vào trong ngực,vuốt ve đầu hần,hôn nhẹ lên cái miệng nhỏ nhắn đang thở dốc:” Bảo bối, đừng sợ. Đừng sợ, ta sẽ không cho bất luận kẻ nào thương tổn người.” Paul Ruffram tựa hồ ở trong mộng cảm nhận được hần trấn an,dần dần im lặng lại, cọ cọ trong ngực hần thì thào nói mớ:”

Không được bỏ lại một mình ta.....” Ma vương trong lòng chưa xót đáp ứng:” Chỉ cần người hạnh phúc, ta cái gì cũng đáp ứng người.....”

Lúc Paul Ruffram tỉnh lại phát hiện ma vương đứng trầm tư ở bên cạnh cửa sổ. Ánh sáng ảm áp chiếu vào trên khuôn mặt anh tuần, mày nhíu lại như có điều suy nghĩ, Paul Ruffram nhìn thấy động tâm: Hắn tựa như năm đó cao quý không thể tới gần.Có lẽ nghe được hắn nói yêu ta đã thỏa mãn lớn nhất đời này. Cho dù hắn ta chỉ là nhất thời tùy tính. Loại người lạnh lùng như hắn có ai dám hy vọng xa vời được đến hắn vĩnh viễn sủng ái?

Cảm nhận được Paul Ruffram si ngốc đưa mắt nhìn mình,ma vương quay đầu lại thì phát hiện tiểu tử kia đã nhanh chóng đem khuôn mặt nhỏ nhắn chuyển sang một bên nhìn trần nhà ngẩn người. Ma vương ngồi xuống bên giường,hai người trầm mặc hồi lâu,mới hạ quyết tâm nói:” Paul Ruffram,ta muốn ra khỏi thành tuần tra một đoạn thời gian. Người ở tại chỗ này hảo hảo dưỡng bệnh. Thân thể khỏe hơn một chút liền cùng Paul Rad về nhà đi.”

Thấy vẻ mặt Paul Ruffram giật mình, ma vương ra vẻ thoải mái tươi cười:” Kỹ thuật lên giường của người kém như vậy,ta chơi đã thấy chán. Nếu Paul Rad là người quan trọng nhất của người,ta có thể tha các người đi,coi như ban thưởng người lên giường cùng ta lâu như vậy.” Paul Ruffram mỗ rớt cục nghe hiểu được: Hắn rốt cuộc muốn vứt bỏ ta! Tựa như vứt bỏ một món đồ chơi bị hư. Chỉ cảm thấy trong lòng một trận đau nhức,người từng ôm ta luôn miệng nói yêu ta thì ra chính là gặp dịp thì chơi, đợi đến khi hắn thật lòng hòa theo hắn,hắn lại cảm thấy chơi chán. Cũng khó trách hắn, hiện tại thân thể hắn bị tàn phá như thế, làm sao đáng để được sủng ái chứ? Có lẽ trước khi hắn phát hiện ta bị thất thân liền rời đi,đó là kết cục tốt nhất.

Ma vương cũng không biết giờ phút này trong lòng Paul Ruffram đau đớn, thấy hắn hai mắt nhắm nghiền,cắn chặt răng,chính là lúc hắn hưng phấn..., không dám ở trước mặt mình biểu lộ cao hứng. Hắn vươn tay muốn một lần nữa vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn kia nhưng tay lại do dự mà đứng ở giữa không trung. Hắn rốt cục đứng lên nói một câu không nghe ra cảm tình gì ” Người có thể ở trong phòng ta dưỡng bệnh, bình phục rồi rời đi.” không quay đầu lại tiêu sái ra phòng ngủ.

Cửa phòng ngủ đóng lại trong nháy mắt nước mắt của Paul Ruffram rớt cục như vỡ đê mãnh liệt tràn ra, hắn kinh ngạc nhìn cửa phòng đóng chặt,miệng thì thào nói:” Tạm biệt, bệ hạ,ta sẽ ở thiên đường chúc phúc người..... Không, có lẽ ta sẽ xuống địa ngục.....”

Chạng vạng thời gian,cánh cửa hòng ngủ bị người nhẹ nhàng đẩy ra, Paul Ruffram giật mình: Chẳng lẽ bệ hạ còn chưa có rời cung sao? Hắn đến xem ta? Đôi mắt hắn- trông mong nhìn phía cửa. Một thân ảnh từ trong bóng tối đi ra.” Anh..... anh hai?” Paul Ruffram rất khó hình dung tâm tình thời khắc này là thất vọng hay là vui sướng.

Paul Rad bước nhanh đến yêu thương vuốt ve đầu Paul Ruffram:” Tiểu bảo bối, đây là có chuyện gì? Tên ma quỷ kia lại cho anh đến chăm sóc em?”

Paul Ruffram nhẹ nhàng cười:” Mặc kệ như thế nào,anh có thể bình an vô sự là tốt rồi.....”

Paul Rad cẩn thận ôm em trai yếu ớt, oán hận nói:” Em tại sao lại gầy đến dạng này,trong hoàng cung chẳng lẽ không cho em ăn cơm sao?” Hắn đem món canh nóng đặt ở đầu giường, ôm Paul Ruffram lên để cho hắn nửa ngồi ở trong ngực mình:” Đến đây, ăn nhiều một chút.Chờ đến em có thể cười ngửa,chúng ta sẽ trở về nhà. Vĩnh viễn rời đi nơi chán ghét này.”

Paul Ruffram âm thầm lắc lắc đầu:” Về nhà? Đại ca sẽ tức giận. Em làm gia tộc phải xấu hổ. Anh hai thấy đó? Em ở nhà lao bị người ta.....” Ngừng lại một chút, mới khổ sở nói:” Trở về không được, rốt cuộc trở về không được.....”

Paul Rad ôm chặt thân thể gầy yếu vào trong ngực,nghe ngào trấn an:” Ở trong mắt anh tiểu bảo bối vĩnh viễn em trai thuần khiết cao quý nhất. Nếu em không muốn về nhà,anh đưa em đến một nơi xinh đẹp mai danh ẩn tích, đơn giản khoái hoạt sống hết đời.....”

Paul Ruffram ở trong ngực Paul Rad suy yếu nói:”Em nơi nào cũng không muốn đi.Anh,em muốn..... em muốn chết.Nếu phải chết em muốn chết ở chỗ này.....”

Paul Rad giật mình cắt đứt lời Paul Ruffram: "Em đang nói bậy bạ gì đó? Em chẳng qua thân thể suy yếu mà thôi, hảo hảo điều dưỡng liền có thể khôi phục khỏe mạnh. Đến đây, không được nói những lời như vậy, trước ăn cơm đi." Nói xong liền dùng thìa bạc múc một muỗng canh đưa đến khóe môi Paul Ruffram.

Nhưng mà Paul Ruffram đẩy tay Paul Rad ra: "Anh hai, em ăn không vô....." Paul Rad có điểm buồn bực đem thìa canh nhét vào trong miệng Paul Ruffram: "Không nên giống đứa bé muốn anh hai dụ em ăn cơm. Thật sự là đứa bé thích làm nũng."

Paul Ruffram cau mày đem canh trong miệng nuốt xuống nhưng lại lập tức nôn ra. Paul Rad hoảng sợ vỗ nhẹ lưng Paul Ruffram: "Em làm sao vậy?" Paul Ruffram vẫn nôn không ngừng, cuối cùng nôn ra một ngụm máu tươi.

Paul Rad kích động nhìn cửa gào thét: "Người đâu? Mau gọi ngự y!"

Paul Ruffram vô lực kéo áo Paul Rad, lắc lắc đầu: "Không cần phiền thầy thuốc. Em biết mình ra sao. Anh hai, tim em đã chết....."

Paul Rad luống cuống tay chân cầm lấy khăn ăn, lau đi máu tươi dính bên khóe miệng Paul Ruffram đau lòng nói: "Làm sao đây?"

Paul Ruffram lẳng lặng nằm trên giường, hai mắt nhìn trần nhà, thanh âm mỏng manh lại vô cùng rõ ràng: "Là thật, anh hai..... Có lẽ nói như vậy anh cũng sẽ khinh thường em, nhưng mà em thật sự yêu hấn..... Nếu phải chế tem hy vọng có thể chết ở trên giường hấn....."

"Cái gì?" Paul Rad bất khả tư nghị nhìn em trai nằm trên giường, "Em yêu hấn? Nhưng hấn là bạo quân?"

Paul Ruffram khẽ gật gật đầu: "Đúng. Thật lâu thật lâu trước kia đã yêu hấn. Anh còn nhớ năm mẫu thân chết không? Trời rất lạnh, em núp ở hồ băng Thánh Ca Lệ khóc, không cẩn thận rơi vào trong nước. Là hấn đã cứu em. Hấn giống như thiên sứ dùng ánh mắt dịu dàng nhìn em, hấn ôm em rất ấm áp. Bắt đầu từ khi đó em chỉ biết, em yêu hấn." Khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của Paul Ruffram nở nụ cười hạnh phúc, ánh mắt mê mang kia giống như xuyên qua thời không về tới thời điểm lần đầu gặp ma vương.

"Lúc tới Huyết Mệnh Thành em kích động cỡ nào a. Rốt cục có thể nhìn thấy người nhớ nhiều năm, mà không thể chạm vào ma vương bệ hạ. Nhưng khi gặp hấn lại muốn em làm nô bộc ẩm giường, dùng đủ cách làm nhục em, em cho rằng mình sẽ hận hấn. Nhưng mà chỉ cần hấn đụng vào em, em liền không thể ức chế khoái cảm. Em chán ghét chính mình như vậy." Nước mắt chậm rãi chảy ra, hấn như cũ mắt không chớp nhìn trần nhà như là ở đang nói chuyện với Paul Rad hoặc như là đang lẩm bẩm.

"Thẳng đến ngày nào đó, hấn nói yêu em. Những ngày sau hấn luôn dịu dàng, chúng ta tựa như thật lòng yêu nhau. Chỉ cần nhìn ánh mắt hấn em cái gì cũng đều nguyện ý. Cho đến..... cuối cùng, em giao trái tim cho hấn, hấn lại không tin tưởng em." Nước mắt của Paul Ruffram rốt cục tràn ra hốc mắt, "Hiện tại, hấn không cần em, em đã không còn giá trị để phát tiết. Thật ra em cũng hiểu được, hấn có tham muốn giữ lấy mạnh như vậy, nếu bị hấn biết thân thể của em thật bẩn, cũng sẽ quyết định không gặp mặt em. Như vậy cũng tốt....." Paul Ruffram quay đầu lại, hai mắt sưng mù đầm lệ nhìn Paul Rad nói, "Anh nói xem, nhiều năm về sau, hấn có thể nhớ rõ từng có một người như em không?" Không đợi Paul Rad nói chuyện, hấn lại đem ánh mắt dời về phía trần nhà, "Em nghĩ không thể nào. Ai lại dụng tâm đi nhớ rõ một món đồ chơi bị vứt bỏ nha?"

Nhìn dáng vẻ Paul Ruffram thờ ơ thì thầm, tim của Paul Rad như bị đao cắt, hấn đau lòng ôm Paul Ruffram vào trong ngực: "Ngốc, em tại sao ngốc như vậy nha. Lại yêu một người không có tim." Paul Ruffram giãy dụa trong ngực hấn giữa đầu, hỏi: "Nhưng mà..... Kỳ thật hấn cũng có một chút thương tiếc em? Bằng không cũng sẽ không ân chuẩn chúng ta về nhà. Đúng không.....? Anh hai?"

Paul Rad chỉ có thể dùng sức ôm thật chặt thân thể nhỏ nhắn kia, nước mắt không tiếng động rơi trên mặt Paul Ruffram. Paul Ruffram nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt Paul Rad: "Anh hai, đừng khóc. Em tuyệt không hối hận đi vào Huyết Mệnh Thành. Có thể gặp hấn là hạnh phúc nhất đời em."

## 14. Chương 14: Châm Chạp Thổ Lộ

Đã trôi qua bảy ngày,ma vương dựa lưng vào một gốc cây đại thụ, ngẩn người nhìn về hướng Huyết Mệnh Thành: Không biết Paul Ruffram đã khỏe hơn chưa. Có phải vui vẻ cùng Paul Rad về nhà rồi không? Nghĩ đến sau này không thể chạm đến khuôn mặt đáng yêu kia,ma vương liền cảm thấy tim như bị dao cắt.Nhưng thay vì để hấn bên cạnh đau khổ cả đời không bằng buông tha để hấn hạnh phúc đi. Hừ, ta khi nào thì trở nên vĩ đại như thế? Ma vương cười tự giễu, ngẩng đầu nhìn trời xanh mây trắng trống vắng: Đây cách làm khi chân chính yêu một người sao?

Bỗng nhiên trong đội hộ vệ truyền đến một trận tiếng vang huyên náo, ma vương nhíu mày nhìn về nơi náo động:” Sao lại thế này?”

Chỉ thấy vài tên thị vệ liều mạng ngăn một người đang muốn vào bên trong, tập trung nhìn vào thì ra là Paul Rad! Trong lòng Ma vương kinh ngạc một chút, hấn không phải đang chăm sóc bên người Paul Ruffram sao? Hấn nghi hoặc hỏi:” Paul Rad, người tại sao lại ở chỗ này?!”

Paul Rad tận lực giãy dụa, thấy được ma vương lại giống như muốn liều mạng với hấn,chửi ầm lên:” Người là hôn quân không có tim! Ta muốn giết người để chôn cùng Paul Ruffram!” Nghe được hấn nói như vậy lòng ma vương nhíu lại:” Người đang nói bậy bạ gì đó? Paul Ruffram đâu? Ta không phải ân chuẩn các người về nhà sao?”

” Về nhà? Hấn còn có thể quay về được sao? Tim của hấn đều để tại Huyết Mệnh Thành!” Paul Rad nói không lựa lời gào thét điên cuồng.

” Người rốt cuộc đang nói cái gì?!” Ma vương không thể nhịn được nữa,phát tay liền cho Paul Rad một bạt tai.

Bàn tay ma vương đánh vào trên mặt Paul Rad tựa hồ làm hấn bình tĩnh một chút, chỉ thấy khí thế khắp trời của hấn thấp xuống,hai mắt ngây ngốc nhìn mặt cổ, thì thào nhắc tới:” Tiểu bảo bối đáng thương của ta,tại sao lại yêu một bạo quân không có lương tâm như người?”

Nghe thấy Paul Rad nói ma vương càng thêm nghi hoặc, trong lòng lại có một chút không dám xác định nói:” Yêu?”

” Người xứng nói yêu sao? Người hiểu được cái gì là yêu sao?” Paul Rad giận giữ nhìn ma vương,” Hấn thiết tình chân ý yêu người,từ bỏ kiêu ngạo và vinh quang yêu người, người lại chỉ biết tra tấn hấn. Nhìn thấy thân thể hấn tàn tạ người gây liên sức ép, vô mông tùy ý đưa hấn về nhà. Người xem hấn là cái gì?! Là búp bê vải tùy ý đùa bỡn sao?”

Ma vương bỗng nhiên cảm thấy đầu một mảnh hỗn loạn, vẻ mặt hấn kích động, phân không rõ là vui mừng hay là tức giận, dùng sức lung lay bả vai Paul Rad:” Người nói hấn yêu ta? Là thật sao? Thật vậy không?”

“Hấn yêu hay không yêu người, người không cảm giác thấy sao? Người không có tim sao?” Paul Rad đối mặt với ma vương lớn tiếng quát.

Thấy ma vương buông mình ra, ngây ngốc lầm bầm lầu bầu:” Tiểu tử quật cường kia, hấn thật sự yêu ta sao?” Paul Rad bỗng nhiên đưa hai tay ôm đầu, cầu khẩn nói:” Nếu..... Người còn có chút lương tâm.Nhờ người trở về xem Paul Ruffram một chút! Không, ta van cầu người, van cầu người. Cầu người trở về xem hấn, ôm hấn một cái, cho dù là lừa hấn cũng tốt. Đừng để đứa nhỏ số khổ kia chết đi trong bi thương và cô độc.....”

Ma vương lúc này mới tỉnh táo, loạng choạng hỏi Paul Rad:” Người nói cái gì? Chết?”

Paul Rad rốt cuộc nhịn không được rơi lệ đầy mặt, hấn thống khổ bùm mặt nói:” Từ sau khi người rời đi,một hạt gạo Paul Ruffram cũng chưa ăn. Chỉ có thể nhân lúc hấn ngủ mới có thể miễn cưỡng nuốt chút nước vào trong. Ngự y nói hấn bị chứng bệnh kén ăn, chỉ sợ sống không được bao lâu.....”

” Tại sao có thể như vậy?!” Ma vương nổi điên cho Paul Rad một quyền:” Ta hạ quyết tâm giao hấn cho người, người chăm sóc hấn như vậy sao?” Dứt lời liền phóng lên kỵ mã, liều lĩnh chạy về thành.

Đẩy cửa phòng ngủ ra, liếc mắt một cái là có thể nhìn thấy một thân thể gầy nhỏ nằm trên chiếc giường rộng lớn, hai mắt mở mịt nhìn trần nhà ngẩn người. Giống như là tiểu cầu biết mình sống không được bao lâu cho nên lẳng lẳng nằm chờ chết. Ma vương bước nhanh chạy đến bên giường, chỉ thấy khuôn mặt nhỏ nhắn \*\*\* xảo kia lại gầy hơn, tái nhợt mà không có chút máu, môi khô ráo, chỉ có đôi mắt màu xanh biếc có vẻ lớn hơn nữa, lông mi thật dài giống như cây quạt nhỏ ở trên mặt hiện lên nhàn nhạt bóng đen.

Đau lòng sờ lên gương mặt hằng ngày nhớ đến, ma vương chỉ cảm thấy ánh mắt có điểm mông lung, giống như cái gì theo đáy lòng đau đến trong mắt, không khống chế tràn ra. Paul Ruffram lấp bắp kinh hãi, sau đó bình tĩnh nhìn ma vương, lẩm bẩm nói: "Rốt cục sắp chết sao? Trước khi chết có thể xuất hiện ảo giác như vậy thật tốt....."

Ma vương ôm thân thể mơ hồ kia vào trong ngực, thân thể gầy yếu tựa như búp bê tùy thời có thể bể tan tành, mỏng manh không có cảm xúc. Hắn yêu thương vuốt ve gương mặt tái nhợt, nghẹn ngào nói: "Không phải ảo giác, bảo bối, là thật. Ta đã trở về."

Paul Ruffram ngẩn người, ngón tay thon dài run rẩy sờ lên mặt ma vương: "Là thật..... Sao?"

Ma vương bắt được bàn tay nhỏ bé lạnh lẽo kia, đem ngón tay đưa tới bên miệng hôn nhẹ: "Xin lỗi, bảo bối. Ta quá ngốc, ta chưa bao giờ biết người quan tâm ta." Hắn đem tay Paul Ruffram áp lên mặt mình, cọ tay hắn, khỏe miệng khẽ động cố gắng nở một nụ cười: "Paul Ruffram, ta yêu người. Sớm khỏe lại để cho ta có thể yêu người cả đời, được không?"

Không thể xác định ma vương nói yêu là thật hay không, giờ phút này Paul Ruffram đã muốn không có dư thừa \*\*\* lực đi nghiệm chứng. Cho dù là lừa gạt cũng tốt, cho dù là thương hại cũng được, chỉ cần có thể bị được ôm như vậy là đủ rồi. Nước mắt của Paul Ruffram lại theo hốc mắt chảy xuống, hắn nhắm hai mắt lại, nhẹ nhàng hướng trong ngực ma vương cọ cọ: "Thật ấm áp, thật thoải mái a..... Bệ hạ, cảm ơn ngài nhân từ. Có thể chết trong ngực người, ta đã rất hạnh phúc ....."

Nước mắt ma vương rốt cục ức chế không được chảy xuống: "Paul Ruffram, đến tận cùng muốn ta làm như thế nào, người mới bằng lòng khôi phục ý chí sinh tồn?" Thân thể nhỏ nhắn trong ngực run rẩy một chút, ngoảnh mặt làm ngơ nhắm mắt lại, co người lại trong tay ma vương.

Ma vương dừng một chút, do dự nói ra điều nghi hoặc mấy ngày nay hắn nghĩ: "Là đám căn bản trong thiên lao, người mới mất chứng bệnh kén ăn sao?" Vật nhỏ trong ngực chấn động toàn thân, hoảng sợ trừng lớn cặp mắt xin đẹp run giọng nói: "Ngài..... Đã biết?"

Ma vương dường như trấn an vuốt ve mái tóc vàng mềm mại kia, thanh âm khàn khàn nói: "Ta đã đem ba người kia sung quân biên cương. Còn cắt lưỡi khoét mắt bọn họ. Bảo bối, nếu người cảm thấy chưa hết giận, ta có thể sai người đưa ba người kia trở về lăng tẩm xử tử!"

"Không! Không! Không cần nữa!" Paul Ruffram tuyệt vọng kêu to, dùng sức níu tóc giãy dụa, ý đồ thoát khỏi vòng ôm ấm áp kia, "Người không nên đụng ta! Người đã biết! Đã biết! Ta rất cần rất cần ....." Hắn khóc đẩy cánh tay đang siết chặt mình ra, "Xin lỗi, Xin lỗi. Ta không nên dùng thân thể dơ bẩn này đụng ngài. Là ta ích kỷ ....."

Ma vương giữ chặt người suy yếu không còn sức, đem khuôn mặt nhỏ nhắn đầy nước mắt vòng sang nhìn thẳng vào hai mắt của mình, thật tình nói: "Bảo bối, ta yêu người. Mặc kệ xảy ra chuyện gì, ta đều yêu người." Dứt lời, liền không khỏi phản trần hôn lên đôi môi hắn nhưng nhớ đã lâu.

"Không..... Bẩn....." Paul Ruffram cực lực đem đầu lưỡi ma vương đang tàn sát bờ môi trong miệng ra bên ngoài, lại như thế nào cũng vô pháp thoát khỏi đầu lưỡi cao siêu của ma vương, chỉ có thể để hắn tùy ý thăm dò xâm lược trong khoang miệng, bỗng nhiên yết hầu một trận khó chịu, muốn nôn nhưng trong bụng không có đồ để hắn phun.

Ma vương kích động vỗ lưng Paul Ruffram nhìn hắn khó chịu che miệng của mình, trong lòng một trận đau nhức: "Paul Ruffram, người thật sự cảm thấy bản thân bẩn sao? Ta đây giúp người tẩy trừ sạch sẽ....." Nói xong liền dùng móng tay cắt một đường lên cổ tay mình, máu tươi liền chảy ra.

Paul Ruffram bất chấp chính mình khó chịu, hoảng sợ cầm lấy vật áo ma vương: "Bệ hạ, người làm gì?" Ma vương cũng không trả lời, đem cổ tay đầy máu tươi đưa đến bên miệng mình, hút một ngụm lớn, lại cúi

người xuống đem máu tươi đút vào trong miệng Paul Ruffram.

Paul Ruffram uống vài hớp không kịp phản ứng, máu theo cổ họng chảy vào trong bụng. Ma vương liếm máu ở khóe môi, thâm tình nhìn người yêu trong ngực: "Máu của ma vương có thể tẩy hết mọi dơ bẩn. Paul Ruffram nếu người còn cảm thấy được bẩn, hay ta dùng máu cho người rửa. Cho dù cả người ta hết máu, người vẫn còn muốn chui rúc vào từng trâu sao?" Nói xong liền uống thêm một ngụm máu tươi trên cổ tay. Không để ý Paul Ruffram phản kháng, hu hu hôn lên môi hắn.

Bị bắt uống mấy ngụm máu tươi, hắn chỉ cảm thấy có cỗ ma lực thoải mái ở trong bụng lan tràn đến toàn thân, Paul Ruffram nhìn cổ tay đầy máu của ma vương, khóc lóc cầu xin: "Đừng như vậy. Bệ hạ, đừng như vậy. Không đáng....." Ma vương vuốt ve đôi gò cảm khôi phục huyết sắc ghen ngào nói: "Vì người, cái gì cũng đều đáng giá. Ta yêu người là thật. Đáp ứng ta, phải sống để cho ta có cơ hội hảo hảo yêu người. Bảo bối, đáp ứng ta được không?"

Hắn nói hắn yêu ta, đây là sự thật sao? Nếu là mộng ta hy vọng vĩnh viễn cũng không phải tỉnh lại. Paul Ruffram hu hu nức n, đem mặt vùi vào trong ngực ma vương, bởi vì vui sướng và kích động mà toàn thân sợ run: "Ta đáp ứng người....." Ma vương lúc này mới dừng lại, đem đứa nhỏ không ngừng khóc nức nở kia ôm chặt, hôn nhẹ lên mái tóc mềm mại, cúi đầu hỏi: "Bé ngoan, chút nữa ta sẽ đút người ăn cơm người phải ngoan ngoãn ăn nha, được không?" Paul Ruffram nắm tay thành quả đầm, mê muội cọ cọ trong ngực ma vương, thuận theo khẽ nói một tiếng: "Ừm....."

Bị ma vương thô bạo đẩy ra ngoài cửa phòng ngủ, Paul Rad lẳng lặng đứng im nhìn Paul Ruffram về mặt thỏa mãn rúc vào trong ngực ma vương, khóe miệng chứa nụ cười, hắn yên lặng xoay người rời đi.

Trải qua rất nhiều ngày, thân thể Paul Ruffram dần dần có khởi sắc. Chiếc giường rộng rãi trong vườn hoa, ma vương ôm một người nhỏ nhắn đáng yêu, mắt tràn đầy sủng nịch nhìn Paul Ruffram. "Bé ngoan, ăn nhiều một chút." nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Paul Ruffram từ từ đầy đặn, lòng ma vương liền tràn đầy hạnh phúc.

Paul Ruffram nghe lời nuốt, nháy mắt một cái nhìn gương mặt vô hạn dịu dàng trước mắt: Ta đây là đang nằm mơ sao? Hắn thật sự yêu ta sao? Hắn sẽ sủng ái ta bao lâu?

Ma vương nhìn muống canh cuối cùng được đút vào trong miệng Paul Ruffram, hài lòng cầm lấy khăn mặt lau đôi môi trơn mịn kia. Thấy người yêu nhu thuận dựa sát vào chính mình, đôi mắt sáng màu xanh biếc mang theo một tia mơ màng. Trong lòng ma vương lại nhanh chóng căng thẳng: tiểu tử đáng thương kia còn đang phiền não cái gì nha? Điều do chính mình hồ đồ làm cho hắn bị thương tổn lớn như vậy. Phản phát giống như một loại an ủi, ma vương cúi đầu cọ lên đôi môi mê người hồi lâu, mới cẩn thận liếm đôi môi mềm mại của Paul Ruffram.

Môi bị mút vào, liếm láp, Paul Ruffram không khỏi nhắm hai mắt lại, để đầu lưỡi ma vương tùy ý tuần tra tới lui trên môi. Qua hồi lâu dường như chưa đủ, hắn kim lòng không được mở ra một khe hẹp. Cảm giác đầu lưỡi linh hoạt kia giống như thừa dịp có khe hở luồn vào, ở trong khoang miệng mình du động mỗi một góc. Đầu lưỡi hai người như không biết mỗi một dây dưa chơi đùa lẫn nhau.

Bởi vì hôn thời gian dài, Paul Ruffram thiếu không khí phát ra tiếng rên rĩ, ma vương lưu luyến rời đi cái miệng nhỏ nhắn ngọt ngào kia. Thấy vật nhỏ trong ngực, hai gò má ửng đỏ mê hoặc nhìn chính mình. Trong lòng bốc lên dục hỏa vọt tới đầu. Ma vương hít vào một hơi thật sâu: Không được, thân thể bảo bối còn chưa có khôi phục. Không thể làm cho \*\*\* thần hắn lại thương tổn. Hắn đem người trong ngực đưa tới trên giường, hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của hắn dịu dàng nói: "Ng ngoan, ở trong này phơi nắng một hồi đi. Ta..... Ta còn có công vụ cần xử lý, đợi lát nữa tới ăn cơm tối cùng người."

Paul Ruffram thuận theo nhắm lại hai mắt, trong lòng cũng là một trận sợ hãi. Lúc hắn bị ôm trong ngực hôn môi, rõ ràng hắn cảm giác được hạ thân hắn cứng rắn, cách quần áo hai người lửa nóng còn chọc vào hông mình. Tại sao ở chung lâu như vậy, ngoại trừ hôn môi, hắn cho tới bây giờ cũng không đụng mình. Tình lực hắn dồi dào trước kia mỗi đêm đều vô độ, hiện giờ cũng không nguyện đụng mình. Chẳng lẽ..... Hắn ghét bỏ ta sao? Có phải thân thể của hắn đã bị người ta nhìn qua, sờ qua, không thuần khiết hoàn mỹ bằng trước kia cho nên hắn không cần mình sao?

Nhịn phỏng đoán trong lòng mình xuống, Paul Ruffram cố gắng làm cho chính mình ngủ đi. Ma vương nhìn

thân thể nhỏ nhắn trên ghế, khẽ cau mày mím môi. Trong lòng vừa thương tiếc vừa đau lòng: Ngủ sớm đi, sớm một chút thoát khỏi ác mộng kia. Tin tưởng ta, về sau cũng không sẽ làm người bị một chút thương tổn ..... Hắn dịch dịch góc chăn, đứng lên, cước bộ có chút không được tự nhiên đi vào nội điện. Ai ya, lại phải vào tắm nước lạnh để làm lạnh dục vọng của mình. Tay ma vương đặt lên phái nam đứng thẳng kia, trong lòng thầm nghĩ: Tiểu lão đệ, thực xin lỗi người. Chờ thân thể \*\*\* thần Paul Ruffram tốt hơn, ta mới bồi bổ cho người.

” Paul Ruffram, trời tối rồi. Vào trong phòng ăn cơm đi.....” Paul Rad nhẹ nhàng đưng Paul Ruffram nằm trên ghế.

” Anh hai.....” Paul Ruffram kinh ngạc nhìn Paul Rad, ánh mắt màu xanh biếc tràn ngập mê muội:” Bệ hạ đầu.....?”

Paul Rad sững ái vuốt mái tóc vàng của hắn:” Bệ hạ còn trong phòng nghị sự. Trời tối lại bắt đầu có gió. Chúng ta mau vào phòng đi.” Liền làm bộ muốn kéo thân thể gầy yếu kia đi.

Paul Ruffram lại đem mặt xoay sang một bên, si ngốc nói:” Không, không đi vào. Hắn bảo em ở chỗ này chờ hắn .....”

” Đừng nói ngốc, thân thể của em còn suy yếu coi chừng cảm lạnh.” Paul Rad khẽ nhíu mày. Dứt lời liền đưa tay kéo Paul Ruffram vào trong ngực.

” Không, không được..... Hắn bảo em chờ. Em sẽ nghe lời .....” Paul Ruffram đầu, đem tay nắm chặt cái ghế, cố gắng giãy dụa thoát khỏi \*\*\*g ngực Paul Rad.

Paul Rad giật mình nhìn Paul Ruffram mở to mắt bên trong hàm chứa sợ hãi, dường như cầu xin hắn, miệng nhiều lần nhắc đi nhắc lại:” Không được chọc hắn tức giận, không được chọc hắn tức giận..... Không nghe lời..... Hắn sẽ không cần em.....” Nói xong lại cuộn thành một đồng nằm trên ghế.

Paul Rad cắn chặt răng, Paul Rad nhẹ nhàng lấy chăn đắp trên người hắn: Em trai kêu ngạo và kiên cường của hắn khi nào thì biến thành hèn mọn bất lực như vậy? Đến tội phải mất bao lâu mới có thể làm khép lại vết thương trong lòng hắn? Paul Rad bình tĩnh nhìn một hồi rồi đứng lên, cất bước đi tới trong cung điện.

Trong phòng nghị sự, ma vương ấn lên huyết Thái Dương, quơ bút lông ngỗng phê duyệt công văn thật dày, ngay cả Paul Rad đi đến cũng không có lưu ý, càng đừng nói đến sắc trời đã thay đổi.

Paul Rad đành phải nhẹ nhàng ho khan vài tiếng, cuối cùng khiến cho ma vương đang vui đầu vào công văn chú ý:” Paul Rad? Có chuyện gì sao?” Ma vương nhìn hắn một cái, lại cúi đầu chăm chú nhìn công văn.

” Bệ hạ, có mấy lời..... Không biết có nên nói hay không.....” Paul Rad uyển chuyển ngắc đầu.

Ma vương liếc mắt nhìn hắn một cái:” Không muốn nói người sẽ không đến đây. Nói đi, người ngay cả ta còn muốn đánh muốn giết, còn có cái gì không thể nói?”

” À.....” Paul Rad hơi đỏ mặt, thậm chí vì những hành động lỗ mãng trước kia mà xấu hổ. Mấy ngày nay, ma vương tử mĩ trân trọng Paul Ruffram, đối quốc gia luôn quan tâm xem xét, hắn đều nhìn thấy trong mắt. Paul Rad trầm ngâm một lát:

” Bệ hạ đang lo quốc sự, vì thần vốn không nên tới đây lắm miệng. Nhưng mà..... Paul Ruffram .....” Paul Rad ngắc đầu nhìn ma vương. Quả nhiên ma vương lập tức dừng bút, ngắc đầu theo dõi hắn hỏi:” Hắn làm sao vậy?”

Paul Rad khẽ thở dài một tiếng:” Tinh thần trạng thái hắn dường như không được tốt a.....”

Ma vương nhần lại mày:” Làm gì có? Hắn rất nghe lời, thân thể cũng khôi phục càng ngày càng tốt.”

” Vấn đề là..... Hắn chỉ nghe một mình người nói. Trời lạnh như vậy, hắn lại cố chấp ở hoa viên chờ người ôm hắn đi ăn cơm. Ta chưa từng nhìn thấy hắn ý lại một người như vậy, chỉ sợ đây không phải chuyện tốt?” Paul Rad tức giận nói.

” Cái gì? Hắn còn ở trong hoa viên? Chết tiệt!” Ma vương thấp nguyên rửa một tiếng, buông công văn trong tay xuống: Vội đứng lên, hắn tại sao quên bảo bồi nha. Cái tiểu hài tử kia cũng quá không ngoan. Lỡ như

lại cảm lạnh làm sao bây giờ? Hắn vội vàng phủ thêm áo khoác bước nhanh đến hoa viên:” Được rồi. Ta về sau sẽ chú ý.”

## 15. Chương 15

Paul Rad một mình đứng ở trong đại sảnh nhìn thân ảnh ma vương đi xa rồi thở dài: Hy vọng thời gian yêu bệ hạ có thể sớm tiêu trừ khúc mắc trong lòng Paul Ruffram, để cho hắn khôi phục bộ dáng trước kia.

Đi vào trong hoa viên đã thấy thân thể gầy yếu kia cuộn lại trong chăn lông, đôi mắt trông mong nhìn cửa hoa viên. Nhìn thân ảnh ma vương đi đến, đôi mắt mơ màng liền hiện lên một tia vui sướng. Ma vương bước nhanh đến ôm thân thể nhỏ nhắn kia vào trong ngực, miệng nhin không được mắng:” Tại sao lại như vậy? Trời tối người không biết tự mình về nhà sao? Cảm lạnh làm sao bây giờ?!”

Người trong ngực đột nhiên run rẩy:”Không..... không phải người nói ta chờ người ở chỗ này sao.....”

” Người không biết uyển chuyển chút sao?! Thân thể nhiễm lạnh thì sao?!” Ma vương đưa bàn tay nhỏ bé lạnh như băng phóng tới bên miệng, đầu lòng thổi hơi nóng lên.

” Ta không biết.....” Nhìn đến sắc mặt lo âu ma vương, Paul Ruffram kéo chặt vạt áo ma vương, miệng không rõ nói:” Đúng, xin lỗi..... Ta về sau không dám .....” trong con người xinh đẹp kia tràn đầy lệ quang, thất kinh nhìn ma vương, ” Đừng..... đừng tức giận..... đừng bỏ lại ta.....”

Người trong lòng phản ứng như vậy, hơn nữa nhớ lại những lời Paul Rad vừa nói, ma vương trong lòng căng thẳng: Tiểu tử kia thật sự đang sợ hãi. Chẳng qua lớn tiếng một chút lại làm cho hắn lo lắng đến trình độ này. Xem ra \*\*\* thân Paul Ruffram thật sự trở nên yếu ớt. Không khỏi nén thái độ nóng nảy của mình. Than nhẹ một tiếng, ma vương dịu dàng rải những nụ hôn nhỏ lên mặt Paul Ruffram:” Là ta không tốt. Không nên hét người. Đừng sợ, đừng sợ. Bé ngoan, ta cả đời cũng không bỏ lại của người.....”

Paul Ruffram ôm lấy cổ ma vương, run rẩy đón nhận nụ hôn như chuồn chuồn lướt nước, thì thào nói:” Ta yêu người..... rất yêu người.....” Đầu lưỡi ẩm ướt dây dưa chơi đùa lẫn nhau, giống như sợ ma vương sẽ biến mất, Paul Ruffram gât gao cầm lấy quần áo hắn, cố gắng truy đuổi đầu lưỡi trơn mềm kia. Khó được người yêu chủ động như thế, ma vương cũng cảm lòng không được hôn sâu vào. Đưa lưỡi khẽ liếm cánh hoa mịn màng của hắn, thăm dò vào trong khoang miệng ướt át. Thật ngọt..... nhìn thấy mắt Paul Ruffram mơ màng, không thể trở lại bình thường, ma vương dùng đầu lưỡi vào dạo một vòng lướt qua hàm răng, cuối cùng bắt lấy đầu lưỡi trơn kia, đầu lưỡi treu chọc lưỡi cái linh hoạt bên trong, bất chấp mọi thứ nhắm nháp thưởng thức .....

Qua hồi lâu cảm giác người trong ngực thở gấp không thôi, thân thể lại bệnh mới khỏi. Đầu lưỡi ma vương kéo ra sợi chỉ bạc trong suốt, rốt cục lưu luyến rời khỏi môi Paul Ruffram, chấm dứt nụ hôn ngọt ngào này. Nhìn đáng vẻ mê người kia hắn thật sự bị dục hỏa thiêu đốt, hận không thể lập tức đẩy ngã hắn, tiến vào thân thể hắn hảo hảo ôn tồn một phen.

Nhưng mà ma vương rất cuộc ỨC chế dục vọng của mình, dù sao còn nhiều thời gian, hiện tại Paul Ruffram điều dưỡng thân mình là quan trọng nhất. Ma vương nhẹ nhàng liếm đi giọt nước mắt bên khóe mi người yêu, cuối xuống ôm lấy hắn vào trong nội điện:” Tối nay ăn nhiều một chút, biết không?..... Ta muốn nuôi người thành một đứa bé mập mạp đáng yêu.....”

“Ừ.....” gật gật đầu, Paul Ruffram thỏa mãn đem đầu chôn ở trong ngực ma vương, đây là nơi ấm áp nhất.....

Nửa đêm, trong lúc ngủ mơ màng lung mơ một cái xoay người, hy vọng ôm lấy được một lòng ngực ấm áp? Tại sao lại là khoảng không? Paul Ruffram còn buồn ngủ cố gắng dịch về hước ma vương, rốt cục nhẹ dụi mắt đã tỉnh. Trên giường lớn chỉ có một mình hắn? Bệ hạ đâu? Paul Ruffram không khỏi kích động.

Đứng dậy ngay cả giày cũng quên mặc. Paul Ruffram chỉ mặc một áo ngủ mỏng manh, không biết làm sao đứng ở bên trong cung điện. Loáng thoáng nghe trong bể tắm có tiếng vang. Hắn do dự một chút, hoạt động cước bộ nhẹ nhàng đi đến nơi phát ra âm thanh.

” Ừ..... A..... thật đáng yêu a..... Bảo bối.....”

Càng ngày càng tiếp cận bề tấm, thanh âm không rõ càng ngày càng rõ ràng. Mà sắc mặt của Paul Ruffram cũng càng ngày càng tái nhợt. Đây..... Chẳng lẽ là..... giọng của ma vương?! Không, sẽ không. Hắn nói hắn chỉ yêu một mình ta .....

Cạnh cửa bể rõ ràng nghe được từng đợt tiếng thở dốc. Không sai! Đó là giọng ma vương đó là thanh âm hòa lẫn thể xác và \*\*\* thần. Thật là ma vương! Thật là ma vương! Hắn cùng ai ở trong này yêu đương vụng trộm nha? Không, không phải yêu đương vụng trộm. Hắn là ma vương bệ hạ chỉ cần hắn muốn sẽ có nhiều người tình nguyện uyển chuyển dưới thân hầu hạ hắn! Trách không được hắn vài tháng này không chịu đựng ta, nếu hắn thân thể mình dơ bẩn tại sao còn nói yêu ta nha? Paul Ruffram thống khổ nắm lấy tóc,ôm đầu quỳ rạp xuống cửa bể.

Đều là do hắn tình nguyện là hắn thấp hèn. Rõ ràng biết hắn có tính độc chiếm mạnh như vậy,làm sao có thể chấp nhận thân thể từng có người khác đựng qua như ta. Ta lại còn tham luyến cái ôm ấm áp, tự cho là có thể được hắn yêu. Paul Ruffram bịt lỗ tai cũng không có dũng khí đi đến phía trước, xoay người liền hướng ra phía ngoài chạy đi.

Nước sông lạnh như băng cao không qua mắt cá chân, Paul Ruffram trong đầu chỉ có một ý tưởng: Rửa nó, rửa thân thể không sạch sẽ này, rửa sạch, bệ hạ sẽ không ghét bỏ ta .....

Ma vương thoải mái từ trong bể tắm đi ra,lau khô thân thể, một lần nữa trở lại phòng ngủ, lại phát hiện Paul Ruffram nằm trên giường biến mất không tung tích. Chẳng lẽ là đi tiểu?" Paul Ruffram! Paul Ruffram!" Ma vương lớn tiếng hô tên người yêu, chung quanh sưu tầm bóng người,lúc này mới bắt đầu bối rối. Vội vàng chạy đến trên hành lang,bắt được người thị vệ hét lớn:" Paul Ruffram đâu? Có thấy hắn hay không?!"

Thị vệ run run,miệng nói không rõ:" Mới vừa..... ngài ấy nổi điên chạy ra cung điện ....."

" Cái gì?! Tại sao không ngăn cản hắn?!" Ma vương kéo áo một thị vệ trong đó, hung tợn rống giận.

" Ngăn, ngăn không được a....." Thị vệ run rẩy nói," Vừa mới..... muốn đi bẩm báo bệ hạ....."

Chẳng quan tâm tên thị vệ run rẩy như chiếc lá trong gió, ma vương cũng như điên chạy ra cung điện: Paul Ruffram, tại sao nửa đêm chạy ra ngoài nha? Ngàn vạn lần không nên xảy ra chuyện gì không tốt. Thật đáng chết, ta hẳn nên giám sát chặt chẽ hắn một chút a.

Ma vương cười kị mã đuổi tới sông đào bảo vệ thành,chỉ thấy được thân ảnh nho nhỏ kia đang ở dưới ánh trăng, chậm rãi đi xuống sông. Nước sông đã muốn đến ngực Paul Ruffram nhưng hắn vẫn hồn nhiên không biết càng đi càng sâu.

" Paul Ruffram!" Ma vương hét lớn một tiếng, nhảy xuống ngựa, chạy đến dòng sông," Người đây là đang làm cái gì?!"

Paul Ruffram mờ mịt quay đầu lại nhìn ma vương, thì thào nói:" Bẩn..... Phả rửa, rửa....."

Ma vương nhảy vào trong nước, gắt gao ôm thân thể gầy yếu kia vào trong ngực,lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.Cũng không nhẫn tâm quở trách thân thể lạnh như băng trong ngực,chỉ đành dụ dỗ nói:" Cái gì ô uế? Chúng ta về nhà tắm....." Nói xong liền cúi xuống ôm Paul Ruffram vào lòng.

Ai biết người trong lòng bỗng nhiên giống con nhím giầy lung tung, ý đồ thoát khỏi hắn:" Không cần lo cho ta! Buông! Buông!"

Ma vương một chút không lùi để tiểu hài tử kia khoa chân múa tay đánh vào trên người chính mình:" Ngoan, nghe lời! Không được náo loạn!"

" Buông!" Paul Ruffram chẳng phân biệt nặng nhẹ đập vào trong ngực ma vương, rơi lệ đầy mặt khóc rống nói:" Không nên đựng thân thể dơ bẩn của ta. Trở về tìm người được người ân sủng đi!"

" Cái gì tân sủng?! Nói bậy bạ gì đó?!" Ma vương ôm chặt Paul Ruffram, chậm rãi đi lên bờ sông.

" Ta đều nghe thấy được! Người..... Người ở trong bồn tắm..... Cùng người khác, cùng người khác..... Người đi tìm hắn tốt lắm. Làm gì tới đây quẩn nê bệ hạ thấp hèn như ta!" Paul Ruffram rất cục nạnh không được tựa đầu chôn ở trong ngực ma vương hu hu khóc lớn.

” Ngốc.....” Nghe được bề tả ma vương mới hiểu được là xảy ra chuyện gì, hần nhẹ nhàng cười,sủng nịch trấn an lưng Paul Ruffram,” Trong bồn tắm không có người khác. Chỉ có một mình ta.....”

” Gạt người, gạt người! Chỉ có mình người tại sao có thể phát ra thanh âm như vậy.....” Paul Ruffram khóc hô.

## 16. Chương 16

Ma vương cười khổ một chút:” Thân thể của người còn chưa có hoàn toàn khang phục. Mỗi đêm ôm người vào lòng.Ta cũng không phải thánh nhân. Ta..... Ta đi phòng tắm tự mình động thủ giải quyết không được sao?”

Paul Ruffram ngây ngẩn cả người,cũng quên khóc, ngẩng đầu ngơ ngác nhìn ma vương:”Chuyện..... chuyện này sao có thể..... Người sao có thể vì ta..... Chính mình..... Giải quyết “

Ma vương yêu thương vuốt ve tóc vàng ướt đầm của Paul Ruffram:” Làm sao không thể. Trước lúc người vào cung,ta vẫn đều tự mình giải quyết .....” Thấy đáng vẻ Paul Ruffram như không tin, ma vương hít một hơi, niệm động chú ngữ. Mặt sông trong suốt chỉ chốc lát liền hiện ra thủy mặc thật lớn, ma vương chỉ vào thủy mặc chiếu ra hình ảnh nói:” Bảo bối, người xem, đây là nơi nào?”

Paul Ruffram dụi mắt, cầm lấy vật áo ma vương, si ngốc nói:” Phòng ngủ của ra. Là nhà của ta.....”

” Đúng vậy. Năm đó ta đi phụ thân người lãnh địa tuần tra, theo trong hồ cứu người. Người còn nhớ rõ sao? Bắt đầu từ khi đó ta đã thích người. Ta ban cho người Phong Linh, kỳ thật là ta thì qua chú ngữ ma thạch, người đem nó treo tại đầu giường.....”

” Người..... Giám thị ta?” Paul Ruffram giật mình cắt đứt lời ma vương.

Ma vương hôn lên trán Paul Ruffram, có điểm ngưng ngừng nói:” Ta rất thích người bảo bối. Nhưng người lúc ấy chỉ là một đứa bé. Ta chỉ có như vậy..... sau đó về Huyết Mệnh Thành, mỗi ngày không làm gì ta sẽ xem người. Thậm chí..... khi nhìn thấy thân thể trơn bóng nhảy lên giường ngủ, ta đều nhin không được chính mình giải quyết..... Thẳng đến ngày nào đó, sáng sớm ta nhìn thấy người nhìn cái chăn ướt nói ‘A? Quần tại sao lại ướt? Chẳng lẽ ta lớn như vậy còn dái dầm sao?’ ta chỉ biết Paul Ruffram của ta rất cục trưởng thành. Cho nên..... liền khẩn cấp truyền người vào cung..... Bởi vì nhin quá nhiều năm, lần đầu tiên liền quên tiết chế làm cho người chịu khổ.”

Mặt Paul Ruffram đỏ bừng, chỉ đành vui đầu vào trong ngực ma vương,hận không thể tiến vào trong thân thể hần:” Đừng..... Đừng nói nữa.....”

Ma vương nhẹ nhàng cắn cắn cổ tuyệt trắng của Paul Ruffram:” Vật nhỏ, người có biết ta yêu người cỡ nào không. Đều do ta sợ mất mặt,lại không hiểu làm thế nào yêu một người, chỉ biết là giữ lấy thân thể của người. Bằng không..... Bảo bối của ta sẽ không khổ như vậy.”

” Bệ hạ..... Ta..... Người thật sự không ngại cơ thể của ta.....” Vừa cảm động vừa ủy khuất, Paul Ruffram hu hu khóc nức nở.

“Ta để ý! Ta để ý chính mình không biết quý trọng người, bảo vệ người. Paul Ruffram, không để ý đến chuyện đó được không? Về sau ta sẽ yêu người thật nhiều, không hề để cho người chịu nửa điểm thương tổn!” Nghĩ đến Paul Ruffram chịu khổ, ma vương cũng nhin không được ghen ngào.

” Nhưng mà người vẫn không chịu đựng ta.....” Paul Ruffram cắn môi,cổ lấy dũng khí nói.

” Khi đó ta lo lắng bệnh của người còn chưa có tốt.....” Ma vương cười khổ: hiểu lầm này quá lớn?

” Ta..... Ta đã sớm không có việc gì .....” Paul Ruffram đỏ mặt, nhỏ giọng nói.

Ma vương tà mị cười cười:” Bảo bối của ta, người đây là đang mời ta sao?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng cố gắng đem cái miệng nhỏ nhắn hôn lên mặt ma vương:” Yêu ta..... Ta muốn người yêu ta.....”

Giống như được Paul Ruffram cho uống định tâm hoàn,ma vương bắt chấp tất cả quán lấy đầu lưỡi ngọt ngào,hai tay cũng thuần thực cởi áo ngủ ướt đầm của hắn và Paul Ruffram ra sạch sẽ. Bàn tay ấm áp ở trên thân thể mềm nhũn kia,dẩy lên ngọn lửa ái dục không thể vãn hồi. Dưới ánh trăng,hai thân thể tuyết trắng dây dưa ở trên cỏ, tiếng rên rỉ vang lên dần dần lấn áp âm thanh nước chảy róc rách.

Đã lưu luyến hồi lâu, ma vương lần nữa hôn lên toàn thân người yêu,sau đó tập trung hỏa lực công chiếm tiểu anh đào ửng đỏ trước ngực Paul Ruffram. Bàn tay từng từng chút khuấy động vật nhỏ giữa hai chân hắn. Paul Ruffram nhiều ngày chưa được yêu thương, liền rất nhanh không chịu nổi tình cảm mãnh liệt,nằm ở trong tay ma vương.

Ma vương nhíu mày, đối với phản ứng người yêu nhanh chóng hiểu, hắn liếm liếm chất lỏng trong tay:” Thật thơm mùi sữa. Bảo bối của ta, tích góp thật lâu a.....” Paul Ruffram ngượng ngùng che kín mặt. Ma vương tách hai chân trắng nõn của hắn ra, đưa chất lỏng trong tay đặt lên cúc huyền, chậm rãi cố gắng khai phá.Miệng cũng không ngừng lại mút lấy nụ hoa trước ngực làm Paul Ruffram khó nhịn rên rỉ,làm cho hắn không tự chủ được nâng cái mông,khát vọng yêu thương.

Ma vương dường như an ủi sờ đỉnh vật nhỏ trắng mịn, đỉnh đầu rỉ ra chút nước trắng đến toàn bộ đỉnh chóp hồng nhuận. Paul Ruffram nhin không được đỉnh đầu lại phát tiết đi ra, lại bị ma vương đưa tay ấn lại đỉnh đầu. Không thể phát tiết thân thể nhỏ nhắn vụn vụn,nức nở:” Bệ hạ..... đừng vậy.....”

” Đừng cái gì?” Ma vương cười xấu xa tiếp tục tra tấn linh khẩu chỉ có thể lưu ra nước mắt mà không thể phóng thích,” Không nên giải khai, có phải hay không?” lại cúi người xuống đem bảo bối kia ngậm vào trong miệng, \*\*\* tế liếm cắn.

” A.....” Paul Ruffram rên rỉ thật lớn, ở chỗ sâu cúc huyết điểm mẫn cảm ngón tay ma vương sủng ái, vật cứng rắn phía trước cũng bị ma vương ngậm trong miệng, dục hỏa trong bụng khó nhịn lại không thể nói ra miệng,chỉ có thể khóc không thành tiếng thổ hổn hổn.

Chuyển động đầu ngón tay khai phá bên trong cúc huyết, sợ tiểu huyết đã lâu không được yêu thương sẽ chịu không nổi đòn thứ to lớn của mình. Trắng đến ba đầu ngón tay có thể tự do ra vào, ma vương rốt cuộc áp chế không được lửa nóng dục vọng trắng tiến sâu mật huyết tưởng niệm đã lâu.

“A.....” Bị dục vọng thật lớn của ma vương tiến vào, không ngừng đụng vào nơ mẫn cảm, cái loại thỏa mãn và kích thích này ngón tay không thể bằng được. Ma vương một tay vỗ về chơi đùa vật nhỏ không ngừng tiết ra ái dịch, một tay kéo tiểu anh đào trước ngực. Nhìn thân thể tuyết trắng ở dưới ánh trăng động thân vụn vụn, phát ra tiếng cầu xin dễ nghe:”Ừm..... Nhanh lên a..... Bệ hạ..... A..... Ta chịu không nổi .....xin người, để ta phát tiết.....” Ma vương ép ngực xuống, cúi đầu ngăn chặn cái miệng nhỏ nhắn,cẩn thận nhắm nháp chất lỏng thơm ngọt kia.

Paul Ruffram run rẩy,thuận theo sinh lý kêu gọi bắn ra cao trào, linh khẩu đáng thương lại bị ngăn chặn,vật nhỏ trưởng lớn vài phần,đỉnh rỉ ra nước mật, run rẩy ở trong tay ma vương. Ma vương cũng không mềm lòng:” Bảo bối, lần này không thể nhanh như vậy.Chúng ta phải cùng nhau nha.....”

Ma vương kéo Paul Ruffram đang nằm trên cỏ lên, ôm thân thể trắng nõn lên đùi cắn lên cấn cổ trắng như tuyết kia. Paul Ruffram bị ma vương cuồng loạn môn trớn da thịt ửng đỏ một mảnh, không thể phóng cao trào khiến cho hai chân mảnh khảnh của hắn khẽ run. đành phải cắn bả vai ma vương, hai tay vô lực ôm chặt eo hắn.

” A a! Bệ hạ chậm..... Chậm một chút..... A.....” Lửa nóng cứng rắn của ma vương mãnh liệt tiến vào trong thân thể Paul Ruffram,một luồng sóng khoái cảm trắng tiến thân thể. Tư thế ngồi xuống gia tăng áp lực phía dưới,làm phân thân ma vương dễ dàng thâm nhập sâu vào cúc huyết.

Ma vương vòng một tay quanh eo, một tay xoa nắn hạt đậu nổi lên trước ngực.” Ừm..... Ừm..... A.....” Ma vương mỗi một lần đều chuẩn xác va chạm đến điểm sâu nhất,khi Paul Ruffram đóng đưa vòng eo về mặt không biết là thống khổ hay là vui thích. Mái tóc mịn màng vươn ngay cổ, cảm mấp máy kề sát ngực nhẹ nhàng ma xát, khoe môi nhin không được chảy ra ít nước bọt, hai mắt thất thần sa vào bên trong cao trào.

” Ừm..... A! A! A a!” Ma vương rốt cuộc cũng ức chế không được, thả ra đỉnh đầu vật nhỏ, người trong ngực từng trận co rút, chất lỏng cũng hoàn toàn bắn trong cơ thể Paul Ruffram.

Thể xác và \*\*\* thần hai người như hợp nhất, làm cho trong đầu Paul Ruffram một mảnh trống không, thân thể cũng giống như đồng bần nhào ngã xuống ở trong ngực ma vương

## 17. Chương 17

” Anh hai, anh thật sự phải về sao?” Ngoài thành Huyết Mệnh, Paul Ruffram nhìn chăm chú vào Paul Rad dường như chờ đợi dường như hỏi.

Paul Rad sững ái sờ đầu hắn:” Ngốc, anh cũng có chức trách ở lãnh của mình a. Lần này có thể nhìn thấy em hạnh phúc, anh cũng an tâm.....”

Paul Ruffram nén nước mắt ở khóe mắt, bổ nhào vào trong ngực Paul Rad làm nũng nói:” Phải nhớ đến thăm em nha!”

Paul Rad cười cười, cố ý cười trên nói:” Biết rồi. Em nhào lại đây có người sẽ ghen nha!” Nói xong, lại đem ánh mắt liếc về phía ma vương cách đó không xa.

Anh này.....” Paul Ruffram ôm ấp Paul Rad, nhịn không được cũng bị chọc nở nụ cười.

Ma vương đi tới kéo Paul Ruffram vào trong ngực mình, nhìn chăm chăm ánh mắt Paul Rad, chậm rãi nói:” Yên tâm đi. Ta sẽ yêu hắn. Nếu có thời gian ta sẽ đưa hắn về thăm ngươi!”

Paul Rad không nói gì nữa, yên lặng gật gật đầu, lại thâm tình nhìn Paul Ruffram một lần nữa mới xoay người lên ngựa, vun rơi tiếng về phía trước.

” Anh hai.....” Paul Ruffram nhìn thẳng, nhẹ nhàng thì thầm:” Cảm ơn anh.....”

Ma vương cúi đầu hôn lên lông mi thật dài kia:” Đừng buồn, bảo bối. Ta không muốn nhìn ngươi rơi nước mắt. Về sau, ta sẽ cho ngươi hạnh phúc .....”

Paul Ruffram xoay người ôm cổ ma vương, dùng một nụ hôn dịu dàng đáp lại ma vương: Ta tin tưởng ngươi.....

Trời xanh mây trắng, ngoài thành Huyết Mệnh, trên bãi cỏ xinh đẹp có bóng hai người yêu nhau ôm hôn triền miên..... hòa vào cảnh sắc ấm áp xung quanh.

Hoàn

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tuyet-sac-no-boc>*